W Lainn's Book
William Sollasell
1796

ELEMENTA LINGUAE GRAECAE;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA;

BREVITATE SUA MEMORIAE FACILIBUS.

Wallace Williams
1975

ELEMENTA LINGUAE GRAECAE;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS TRADITA;

BREVITATE SUA MEMORIAE FACILIBUS.

PARS PRIMA,

COMPLECTENS

PARTES ORATIONIS DECLINABILES;

ET

ANALOGIAM

DUAS IN UNAM SYLLABAS

CONTRAHENDI,

EX IPSA VOCALIUM NATURA

DEDUCTAM,

ET REGULIS UNIVERSALIBUS TRADITAM.

IN USUM TYRONUM JUNIORUM

CLASSIS GRAECAE IN ACADEMIA GLASGUENSI.

EDITIO SEXTA PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

STUDIO JACOBI MOOR, L. L. D.

IN EADEM ACADEMIA LITT. GRAEC. PROF.

——Graiis dedit ore rotundo
Musa Loqui. Hor.

GLASGUAE:

EXCUDEBAT ANDREAS FOULIS,

M.DCC.LXXX.

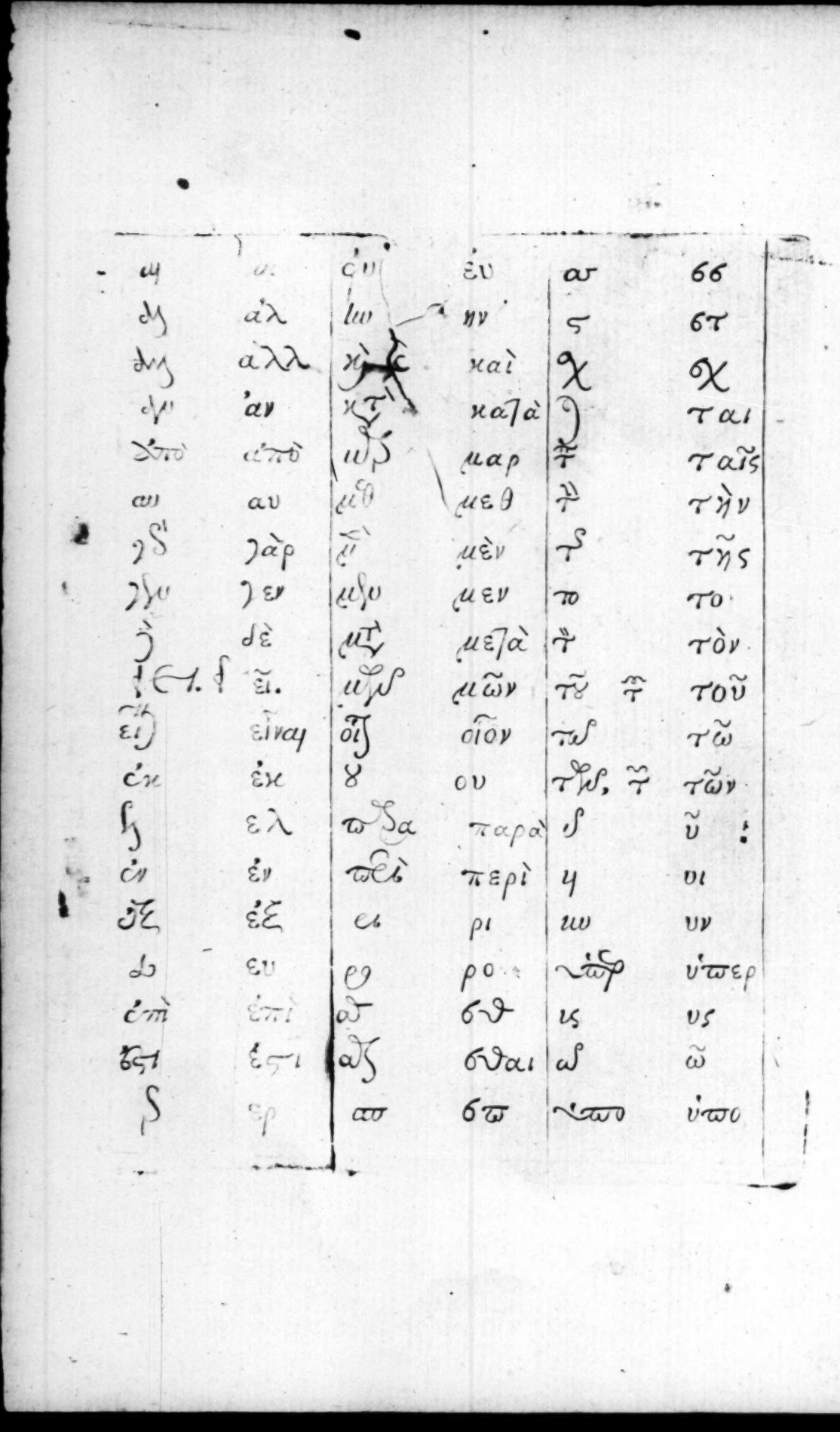

LITERAE.

Literae Graecorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
Α, α.	ἄλφα.	alpha.
Β, β, ϐ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, ϝ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
Ε, ε.	ἒψιλὸν.	epſilon.
Ζ, ζ.	ζῆτα.	zêta.
Η, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, ϑ.	θῆτα.	thêta.
Ι, ι.	ἰῶτα.	iôta.
Κ, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμϐδα.	lambda.
Μ, μ.	μῦ.	my.
Ν, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
Ο, ο.	ὂμικρὸν.	omikron.
Π, π, ϖ.	πῖ.	pi.
Ρ, ρ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, ς.	σῖγμα.	sigma.
Τ, τ, ϯ.	ταῦ.	tau.
Υ, υ.	ὐψιλὸν.	upſilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.

Χ, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	pſi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literae cujuſque vis intelligitur ex initiali ſono Nominis.

Literae ſunt vel VOCALES vel CONSONANTES.

Vocales ſeptem. ſcilicet;

duae breves,	ε, ο.
duae longae,	η, ω.
tres ancipites,	α, ι, υ.

Nimirum; utraque BREVIS habet ſuam LONGAM.

Anceps, autem, nunc pro Brevi ſumitur, nunc pro Longa. Nunc in diverſis vocibus, nunc in eâdem.

ſic;

α, in πατὴρ, *pater*, pro brevi, ſemper.*

α, in λαὸς, *populus*, pro longa, ſemper.

α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, ſcriptoris arbitrio.

Duae vocales ſimul enunciatae, faciunt Diphthongum.

* α, pro Brevi ſumpta, habet ſuam longam ᾱ.

Si utraque vocalis exauditur aeque, vocatur Diphthongus PROPRIA. ſi non, IMPROPRIA.

Propriae ſunt ſex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum ι vel υ ſubjuncta.

ex ε, { ει. ευ. ex ο, { οι. ου. ex α, { αι. αυ.

Ex impropriis, tres ᾳ, ῃ, ῳ, vocantur ſurdae. nam in his ι parum auditur, adeoque non AD-ſcribitur, ſed SUB-ſcribitur. *

Conſonans SIMPLEX vel eſt MUTA, vel SEMIVOCALIS.

Mutae novem; ſcil.

Tenues,	π, κ, τ.
Mediae,	β, γ, δ.
Aſpiratae,	φ, χ, θ.

Nimirum, unaquaeque tenuis habet ſuam mediam, et aſpiratam; quae tres vocantur ejuſdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis inſtrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem, et ad

* Reliquae tres impropriae ſunt ηυ, ωυ, υι. Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *praepoſitiva*; poſterior, *ſubjunctiva*.

fortiſſimam, ſive aſperam. ſcilicet;

Labiis,	π, β, φ.	enunciantur	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.		ik, ig, ich.
Dentibus,	τ, δ, θ.		it, id, ith.

Semivocales quinque ſunt. ſcilicet;

LIQUIDAE quatuor λ, μ, ν, ρ; et ς, SOLITARIUM.*

Liquidae vocantur etiam IMMUTABILES; ſcilicet in flexione nominis et verbi.

Conſonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς. ſic, tres mutarum ordines, cum ς, faciunt TRES Duplices. ſcilicet;

π, β, φ,	cum ς, facit	ψ.	enunciatur autem †	πς.
κ, γ, χ.		ξ.		κς.
τ, δ, θ,		ζ.		δς.

* Itaque, primarii Literarum ſoni videntur in univerſum eſſe tredecim. ſcilicet; Vocales quinque non-longae; Conſonantes, tres mutae tenues, et quatuor liquidae, cum ς.

Has, autem, una cum tribus mutis mediis, a Phoenicibus ad Graecos, circiter centum et quinguaginta annos ante captam Trojam, attuliſſe dicitur CADMUS;

PALAMEDES, poſtea, tres aſpiratas addidiſſe, atque duplicem ξ; temporibus belli Trojani;

SIMONIDES, denique, compleviſſe duplices, et vocales longas adjeciſſe; quadringentos circiter annos poſt captam Trojam; tempore, ſcilicet, Marathoniae pugnae celeberrimae; quo, maxime, tempore, viguit Graecorum virtus, Libertas, Literae, Gloria.

† Vide Dion. Hal. περὶ συνθ. § 14.

In flexionibus, Duplex reſolvi poteſt in mutam quamvis ejus ordinis unde facta eſt, et ς.

σῖγμα finale vocis, ς ſcribitur. non finale, σ.

γ, ante mutam ſui ordinis, enunciatur ſono quodam medio inter ν et γ; qualis, apud nos, in ſyllabis *-ing -ang -ung.* ſic;

ἄγκος,	ἄγγελος,	ἔγχος,
vallis.	*nuncius.*	*haſta.*

De Syllaba.

Accentus, ſive ſyllabae tonus, triplex eſt, ſcilicet;

Acutus [ʹ] ut τύπτω, *verbero.*

Gravis [ˋ] ut τιμὴ, *honor.*

Circumflexus [ˆ] ut ποιῶ, *facio.*

Acutus, ſyllabae tonum acuit; Gravis, obtundit; Circumflexus, in ſyllabis longis, utriuſque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [ʌ].

Spiritus duo ſunt. Asper [ʽ]; et Lenis [ʼ].

Spiritus aſper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figu-

ram ab ipſis antiquis Graecis mutuati ſunt. Et ita HEKATON, centum, reperitur ſcriptum, in monumentis quibuſdam antiquiſſimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum eſſe aſperum.

Vocalis initialis habet ſemper ſpiritum. ſic; ἅμα, *ſimul.*
ἐγὼ, *ego.*

υ initialis habet ſemper aſperum.
item ῥ initialis habet ſemper aſperum. At ῥ media; ſi ſimplex, habet nullum; ſi duplex, habet utrumque, prior lenem, poſterior aſperum. ſic; πόῤῥω, *longe.*

DE NOMINE.

Nomen habet GENERA, NUMEROS, CASUS.

GENERA ſunt tria; MASCULINUM, FEMININUM, NEUTRUM.

NUMERI tres; SINGULARIS, DUALIS, PLURALIS.

DUALIS NUMERUS de iis uſurpatur quae vel naſcuntur gemina, vel cenſentur; qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

Casus quinque. Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Lingua Graeca non agnoscit casum Ablativum.

De Nominum Declinatione.

Regulae Generales.

1. Singularis Nominativus desinit semper, vel in vocali non brevi, vel ν, ρ, ς.

2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque; Pluralis, semper.

3. Neutrorum Accusativus et Vocativus semper sunt similes Nominativo; et, in plurali, semper in α desinunt.

4. Singularis Dativus semper in ι desinit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in ων. Accusativus in ς.

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. item Genitivus et Dativus.

DECLINATIO PRIMA.

Terminationes habet quatuor.
duas femininas, η, α;
duas maſculinas, ης, ας; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria eſt η.

Paradigma Nominum in η; τιμὴ, *honor*.

	Sing. Num.
N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῇ.
A.	τιμ-ήν.
	Dual. Num.
N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.
	Plur. Num.
N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμ-άς.

2. In ſingulari; α ſemper habet αν accuſativi; ſed α * purum, et ρα, habent etiam ας et ᾳ genitivi et dativi †. in ceteris, ut η. ſic; μοῦσα, *muſa*.

N. V.	μοῦσ-α.
A.	μοῦσ-αν.

φιλία, *amicitia*.

N. V.	φιλ-ία.
G.	φιλ-ίας.
D.	φιλ-ίᾳ.
A.	φιλ-ίαν.

ἡμέρα, *dies*.

N. V.	ἡμέ-ρα.
G.	ἡμέ-ρας.
D.	ἡμέ-ρᾳ.
A.	ἡμέ-ραν.

3. Terminatio Maſculina habet ου genitivi, et perdit ς vocativi; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. ſic;

N. Χρύσ-ης, *Chryſes*; G. Χρύσ-ου.
V. Χρύσ-η. in ceteris, ut η.
N. Παυσανί-ας, *Pauſanias*; G. Παυσανί-ου.
V. Παυσανί-α. in ceteris, ut α purum.

---

* Hoc eſt, poſt vocalem.

† Item δα, θα, et ᾶ circumflexum, ſed rara; et λα, μα ſed rariſſimæ

N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.
V. Πυθαγόρ-α. in ceteris ut ρα.

4. -της habet* α vocativi; -στης autem η, vel α. ſic;

N. ποιητὴς.	V. ποιητὰ.	*poeta.*
N. λῃστὴς.	V. λῃστὴ, vel λῃστά.	*latro.*

Nomina Declinationis PRIMAE declinanda.

λύπη, *dolor.*	μέλισσα, *apis.*	λύρα, *lyra.*
Ατρείδης, *Atrides.*	δεσπότης, *dominus.*	Βορέας, *Boreas.*
τύχη, *fortuna.*	Εὐαγόρας, *Euagoras.*	θάλασσα, *mare.*
καρδία, *cor.*	Πηλείδης, *Pelides.*	κριτὴς, *judex.*
Ὀρέστης, *Oreſtes.*	Καλλίας, *Callias.*	δόξα, *opinio.*
κιθάρα, *cithara.*	ὀργὴ, *ira.*	ῥίζα, *radix.*
θύρα, *oſtium.*	ἀκοντιστὴς, *jaculator.*	τραυματίας, *ſaucius.*
ἡλικία, *tempus aetatis.*	θυέλλα, *tempeſtas.*	ἐλαία, *olea.*
Αφροδίτη, *Venus.*	Θυέστης, *Thyeſtes.*	προφήτης, *propheta.*
μαθητὴς, *diſcipulus.*	νύμφη, *nympha.*	ἑστία, *focus.*
δίψα, *ſitis.*	Χαβρίας, *Chabrias.*	τοξότης, *ſagittarius.*
σελήνη, *luna.*	γλῶσσα, *lingua.*	εὐδία, *ſerenitas.*
σοφιστὴς, *ſophiſta.*	ἀγορὰ, *forum.*	εἰρήνη, *pax.*
πέλεια, *columba.*	τεχνίτης, *artifex.*	σοφία, *ſapientia.*
Αἰνείας, *Aeneas.*	ἡδονὴ, *voluptas.*	μέλαινα, *nigra.*
γέφυρα, *pons.*	γωνία, *angulus.*	τάλαινα, *miſera.*
λύσσα, *rabies.*	βία, *vis.*	δίκη, *jus.*
κιθαριστὴς, *citharиſta.*	αὔρα, *aura.*	βουλὴ, *conſilium.*
Ανaξαγόρας, *Anaxag.*	ἀνία, *triſtitia.*	μάχαιρα, *gladius.*
ἀρετὴ, *virtus.*	ἀγωνιστὴς, *certator.*	φρονηματίας, *excelſus.*
Πριαμίδης, *Priamides.*	νεφέλη, *nubes.*	φαρέτρα, *pharetra.*
τέχνη, *ars.*	Κριτίας, *Critias.*	αἰτία, *cauſa.*

* Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα. *Perſa.*

DECLINATIO SECUNDA

Duas habet terminationes; ος, et ον. ον ſemper neutrum; ος nunquam.

Paradigma Nominum in ος.

λόγος, *oratio.*

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ῳ.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε.
	Dual.
N. A. V.	λόγ-ω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in ον, obſervatâ tertia regula generali. ſic; μέτρον, *menſura*.

	Sing.	
N. A. V.	μέτρ-ον.	per Reg. 3^tiam gen.
G.	μέτρ-ου.	
D.	μέτρ-ῳ.	
	Dual.	
N. A. V.	μέτρ-ω.	
G. D.	μέτρ-οιν.	
	Plur.	
N. A. V.	μέτρ-α.	per Reg. 3^tiam gen.
G.	μέτρ-ων.	
D.	μέτρ-οις.	

Nomina Declinationis SECUNDAE declinanda.

ἀγρὸς, *ager.*	δένδρον, *arbor.*	ἀδελφὸς, *frater.*
φῦλον, *tribus.*	φύλλον, *folium.*	ἄνθρωπος, *homo.*
κρίνον, *lilium.*	ἄμπελος, *vitis.*	ἄνεμος, *ventus.*
βίος, *vita.*	δρόμος, *curſus.*	μύρον, *unguentum.*
ἥλιος, *ſol.*	ῥόδον, *roſa.*	θυμὸς, *animus.*
ὄνειρος, *ſomnium.*	κέντρον, *ſtimulus.*	παρθένος, *virgo.*
ὕπνος, *ſomnus.*	φόβος, *timor.*	τόξον, *arcus.*
φόνος, *caedes.*	σίφανος, *corona.*	σκῆπτρον, *ſceptrum.*

DECLINATIO TERTIA

Terminationes habet omnimodas praeter η; et omnia genera. et auget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum.

Σωτὴρ, *servator.*

	Sing.
N. V.	Σωτὴρ.
G.	Σωτῆρ-ος.
D.	Σωτῆρ-ι.
A.	Σωτῆρ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτῆρ-ε.
G. D.	Σωτῆρ-οιν.
	Plur.
N. V.	Σωτῆρ-ες.
G.	Σωτῆρ-ων.
D.	Σωτῆρ-σι.
A.	Σωτῆρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

sic; βῆμα, *tribunal.*

Sing.

N. A. V.	βῆμα. per Reg. 3^tiam gen.
G.	βήματ-ος.
D.	βήματ-ι.

Dual.

N. A. V.	βήματ-ε.
G. D.	βήματ-οιν.

Plur.

N. A. V.	βήματ-α. per Reg 3^tiam gen.
G.	βήματ-ων.
D.	βήμασ-ι.

DE FORMANDO GENITIVO.

REGULAE GENERALES TRES.

I.

Si Nomen non desinit in ς; postponitur terminatio, vel -ος, vel -τος. sic;

σίνηπι,	σινήπι-ος,	*sinapi.*
παίαν,	παιᾶν-ος,	*paean.*
Τιτᾶν,	Τιτᾶν-ος,	*Titan.*
μέλι,	μέλι-τος,	*mel.*
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	*Xenophon.*

II.

Si Nomen desinit in ς; abjecto ς, postponitur terminatio vel -ος, vel -τος, -δος, -θος. sic;

ἥρως,	ἥρω-ος,	*heros.*
ἰχθυς,	ἰχθυ-ος,	*piscis.*
λαίλαψ,	λαίλαπ-ος,	*procella.*
λέβης,	λέβη-τος,	*lebes.*
ἄναξ,	ἄνακ-τος,	*princeps.*
λάμπας,	λάμπα-δος,	*lampas.*
ὄρνις,	ὄρνι-θος,	*avis.*

Sed, praeterea; in multis nominibus utriusque Regulae, corripitur syllaba praecedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.

2. Vocalis longa mutatur in suam brevem.

3. Ancipites ι, et υ, mutantur in brevem ε.

sic;

I.

βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	*rex.*
βοῦς,	βο-ός,	*bos.*
γραῦς,	γρα-ός,	*vetula.*
ναῦς,	να-ός,	*navis.*

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	*paſtor.*
πατήρ,	πατέρ-ος,	*pater.*
Λητώ,	Λητό-ος,	*Latona.*
κανών,	κανόν-ος,	*regula.*
δράκων,	δράκον-τος,	*draco.*
*αἰδώς,	αἰδό-ος,	*pudor.*
τετυφώς,	τετυφό-τος,	*qui verberavit.*

3.

δύναμις,	δυνάμε-ος,	*potentia.*
πόλις,	πόλε-ος,	*urbs.*
πῶϋ,	πώε-ος,	*grex.*
ἄϛυ,	ἄϛε-ος,	*urbs.*

III.

Subſtantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt ε ante ος, ut augeantur. et ſunt omnia neutra.

ſic;

τεῖχος,	τείχ-ε-ος,	*murus.*
μέρος,	μέρ-ε-ος,	*pars.*

---

* Sic γάλοως *glos.* in Gen. P. γάλοων. Hom. Il. ω. 769.

REGULAE SPECIALES DUAE.

1. Adjectivorum in ις, et ους, † genitivus maſculini generis, per regulas formatus, eſt etiam genitivus neutri. ſic;

M. φιλόπατρις,	φιλοπάτρι-δος,	}	*patriae amans.*
N. φιλόπατρι,	φιλοπάτρι-δος.		
M. δίπους,	δίπο-δος,		*mas bipes.*
N. δίπουν,	δίπο-δος,		*animal bipes.*

2. At, vice verſa, adjectivorum non in ις, vel ους, genitivus neutri generis, per regulas formatus, eſt etiam genitivus maſculini.

Atque ita in participiis univerſis; et in his genitivus ſemper in -τος. ſic;

ADJECTIVA.

Maſc.	Neut.	genitivus utriuſque.	
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος,	*tener.*
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	*verus.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	*venuſtus.*

PARTICIPIA.

ϛὰς,	ϛὰν,	ϛὰν-τος,	*ſtans.*
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	*qui verberavit.*
τυπῶν,	τυποῦν,	τυποῦν-τος,	*verberaturus.*

† Scilicet compoſita ex πούς, *pes.*

Eâdem ratione genitivum formant nomina quaedam propria, appellativa, et ejuſmodi, quae primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic; Αἴας *Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum Αἴαν; quare genitivus eſt Αἴαν-τος. ſic;

Πολυδάμας,	Πολυδάμαν-τος,	*Polydamas.*
γίγας,	γίγαν-τος,	*gigas.*

Sic etiam κτεὶς *pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum κτὲν; quare genitivus eſt κτενὸς; et Σιμόεις *Simois*, Σιμόεν-τος.

Atque hae ſunt regulae pro genitivo.

Ceterum, uſu, et aure, facile dignoſcitur quando addenda ſit -ος, et quando -τος, vel -δος, vel -θος.

-τηρ, -τερος patitur Syncopen in caſibus obliquis. ſic;

πατήρ,	πατέρος,	πατρὸς,	*pater.*
	πατέρι,	πατρὶ,	
	πατέρες,	πατρὲς, &c.	
μήτηρ,	μητέρος,	μητρὸς &c*.	*mater.*
θυγάτηρ,	θυγατέρος,	θυγατρὸς, &c.	*filia.*

* Sed πατέρα, μητέρα, &c. ſine ſyncope; ſcil. in caſibus ubi non diſtinguerentur a πάτρα, *patria*, μήτρα, *alvus*.

Item, ἀνήρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. *vir*. ubi, praeter ſyncopen, inſeritur δ; quia Graeci nunquam, in eadem voce, proferebant ρ proxime poſt ν.

DE ACCUSATIVO.

Accuſativus interdum non deſinit in α, ſcil.

1. Genitivus in * ος purum, ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. ſic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	*ſerpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυν,	*racemus.*
ναῦς,	να-ὸς,	ναῦν,	*navis.*
βοῦς,	βο-ὸς,	βοῦν,	*bos.*

Item, λᾶας, χάρις, habent ν.

λᾶας,	λάαος,	λᾶαν,	*lapis.*
† χάρις,	χάριτος,	χάριν,	*gratia.*

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δία.

2. -υς, -εος, et compoſita ex πούς *pes*, habent vel α, vel ν. ſic;

ὠκὺς,	ὠκέα,	vel ὠκὺν,	*celer.*
δίπους,	δίποδα,	vel δίπουν,	*bipes.*
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπουν,	*tardipes.*

* i. e. ος poſt vocalem non longam.

† Et interdum alia, quae ſcilicet olim apud Iônes habebant -ες purum.

De Vocativo.

Vocativus eſt, plerumque, ſimilis nominativo. ſed;

I. In Subſtantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. ſic;

Nom.	Gen.	Voc.
πατήρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθένε-ος,	Δημόσθενες.
Ἕκτωρ,	Ἕκτορ-ος,	Ἕκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ς nominativi. ſic;

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	*rex.*
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	*bos.*
ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφι,	*ſerpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	*racemus.*
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	*quercus.*
ἰχθῦς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθῦ,	*piſcis.*

Item,

παῖς,	παῖδος,	παῖ,	*puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus maſculinus eſt ſimilis nominativo neutro. ſic;

N. Maſc.	N. Neut.	V. Maſc.	
ἀληθὴς,	ἀληθὲς,	ἀληθὲς,	*verus.*
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	*miſericors.*
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	*bipes.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν,	*venuſtus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quae, primitus, fuere participia, vel adjectiva. ſic;

N. Αἴας,	V. Αἶαν,	*Ajax.*
N. Πολυδάμας,	V. Πολυδάμαν,	*Polydamas.*
N. Σιμόεις,	V. Σιμόεν,	*Simois.*

DE DATIVO PLURALI.

Dativus Pluralis formatur a dativo ſingulari inſerendo σ ante ι. ſic;

D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ-ι,	*orator.*
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	*verus.*
ἡδύ,	ἡδέ-ι,	ἡδέ-σ-ι,	*dulce.*
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	*corvus.*
Ἄραψ,	Ἄρακ-ι,	Ἄραψ-ι,	*Arabs.*

Ante σι resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam ν.* sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι,	*rex.*
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	*bos.*
λέβης,	λέβη-τι,	λέβη-σι,	*lebes.*
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι,	*lucerna.*
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	*avis.*
ποιμήν,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	*pastor.*
ϛάς,	ϛάν-τι,	ϛᾶ-σι,	*stans.*
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	*venustus.*

Excipiuntur πᾶς, κτεὶς, οὐδεὶς, μηδεὶς; quae non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
ποῦς,	πο-δὶ,	πο-σὶ,	*pes.*
κτεὶς,	κτε-νὶ,	κτε-σὶ,	*pecten.*
οὐδεὶς,	οὐδέ-νι,	οὐδέ-σι,	*nullus.*
μηδεὶς,	μηδέ-νι,	μηδέ-σι,	*nullus.*

-τερ, -τερος post syncopen habet -ασι. sic;

θυγάτηρ, θυγατέ-ρι, θυγατρὶ, θυγατράσι, *filia.*
πατὴρ, πατέρ-ι, πατρὶ, πατράσι, *pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαϛὴρ, *venter*; γαϛέρι, γαϛῆρσι.

* Vide etiam de formando FUT. I. regulam specialem in MUTIS.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. sic;

τύπτων, τύπτοντι, τύπτουσι, *verberans.*

λέων, λέοντι, λέουσι, *leo.*

De Articulo.

Articulus est vox adjectiva trium generum. terminationes nominativi sunt irregulares in obliquis, Genus Masculinum et Neutrum sunt declinationis secundae; femininum est primae. caret vocativo; et inflectitur sic;

	Sing.		
N.	ὁ,	ἡ,	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.
	Dual.		
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ.
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.
	Plur.		
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ.

Graeci loquebantur INDETERMINATE proferendo nomina per ſe; DETERMINATE, praeponendo ARTICULUM. in Britannia loquimur indeterminate, praeponendo Articulum *a;* et determinate, praeponendo Articulum *the.*

ſic; ἄνθρωπος, *a man;* ὁ ἄνθρωπος, *the man.*

Hic quidem eſt uſus Articuli Graeci NATURALIS; at a Grammaticis ARTE adhiberi ſolet ut diſtinguant nominum genera et caſus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIAE;

Quatenus ex terminatione ſemper determinantur.

Maſculina ſemper; ευς, υς in -ος purum creſcens*, et αν.

ſic;

ευς,	ὀχεὺς,	ὀχέος,	ὁ,	*retinaculum.*
υς-εος,	πῆχυς,	πήχεος,	ὁ,	*cubitus.*
υς-υος	βότρυς,	βότρυος,	ὁ,	*racemus.*
αν,	παιὰν,	παιᾶνος,	ὁ,	*paean.*

* Excipe γενύς γενύος, ἡ, *menſura.*

Feminina ſemper; ας -αδος, της -τητος, αυς, ω, et ις verbale.

ſic;

ας -αδος,	λαμπὰς,	λάμπαδος, ἡ,	*lampas.*
της -τητος,	κακότης,	κακότητος, ἡ,	*malitia.*
αυς,	ναῦς,	νεὸς, ἡ,	*navis.*
ω,	φειδὼ,	φειδόος, ἡ,	*parſimonia.*
ις verbale.	φύσις,	φύσεος, ἡ,	*natura.*

Neutraque ſunt ſemper α, ι, υ, ας, -ατος, et ος.

α,	βῆμα,	βήματος, τὸ,	*tribunal.*
ι,	μέλι,	μέλιτος, τὸ,	*mel.*
υ,	πῶϋ,	πώεος, τὸ,	*grex.*
ας, -ατος,	κρέας,	κρέατος, τὸ,	*caro.*
ος,	τεῖχος,	τείχεος, τὸ,	*murus.*

De Contractionibus.

In concurſu vocalium, ſi duae ſyllabae vertuntur in unam, vocatur Contractio.

Contractio ſine variatione vocalium vocatur Synaeresis.

ſic;

τείχεϊ, τείχει.

Contractio cum variatione vocalium vocatur Crasis.

ſic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.

τείχεα, τείχη.

Contractio ſaepe fit, ſed non ſemper.

In Contractionum regulis, meminerint diſcentes;

duas eſſe Vocales breves, ε, ο;

quae habent ſuas longas, η, ω;

et ſuas diphthongos, ει, ου;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumta. et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULAE.

1. εα sine ρ, mutabis in η.

2. in ρεα, et reliquis, priorem elide vocalem. sic;

1.

γέα, *terra*, γῆ; G. γῆς, D. γῇ; &c.
λεοντέα, *leonina*, λεοντῆ; G. λεοντῆς, D. λεοντῇ; &c.
χρυσέα, *aurea*, χρυσῆ; G. χρυσῆς, D. χρυσῇ; &c.
Ἑρμέας, *Mercurius*, Ἑρμῆς; G. Ἑρμοῦ, D. Ἑρμῇ; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρᾶ; G. πορφυρᾶς; &c.
ἁπλόη, *simplex*, ἁπλῆ; G. ἁπλῆς; &c.
Αθηνάα, *Minerva*, † Αθηνᾶ; G. Αθηνᾶς, D. Αθηνᾷ; &c.
μνάα, *mina*, μνᾶ; G. μνᾶς, D. μνᾷ; &c.
Απελλέης, *Apelles*, Απελλῆς; G. Απελλοῦ; &c.

† Vide notam, †, pag. 9.

Non fit Contractio nisi prior est brevis;

REGULAE.

1. Si sequitur brevis, mutabis in ου;
2. Si non, elide priorem. sic;

πορφυρέον, *purpureum.*

Reg.	1. πορφυρέον,	πορφυροῦν.
	2. πορφυρέου,	πορφυροῦ.
	2. πορφυρέῳ,	πορφυρῷ.
	2. πορφυρέα,	πορφυρᾶ.
	2. πορφυρέοις,	πορφυροῖς. &c.
διπλόον, *duplex.*	1. διπλόον,	διπλοῦν.
	2. διπλόου,	διπλοῦ.
	2. διπλόῳ,	διπλῷ.
	2. διπλόα,	διπλᾶ.
	2. διπλόοις,	διπλοῖς. &c.
νόος, *mens.*	1. νόος,	νοῦς.
	2. νόου,	νοῦ.
	2. νόῳ,	νῷ.
	1. νόον,	νοῦν.
	1. νόε,	νοῦ. sic etiam;

ῥόος,	*fluxus.*	διπλόος,	*duplex.*
πορφυρέος,	*purpureus.*	ἀργυρέος,	*argenteus.*
πλόος,	*navigatio.*	ὀστέον,	*os.*

ε vocativi non contrahitur.

CONTRACTIONES DECL. III.

In obliquis, non fit Contractio niſi prior vocalis vel eſt brevis, vel anceps pro brevi ſumta.

Sequentes REGULAE ſunt UNIVERSALES, tum pro Contractionibus declinationis tertiae, tum etiam pro verbis omnibus utriuſque conjugationis quae contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante ſe, in ſuam diphthongum;
Sed ‡ εε dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

III. Brevis ante α, in ſuam longam.
Sed εα purum in α.

---

‡ Saltem ita Grammatici; ſed εε dualis etiam fit in ει ſecundum regulam, apud ipſos ſcriptores Graecos ſic σκέλεε, σκέλει; et in Aeſchine Socratico πόλεε, πόλει; ταρίχεε, ταρίχει; apud Jo. Laſcarin in Gram. p. 223. in fine, et p. 225. initio *Venetiis* ap. Aldi F. 1557. ceterum exceptio haec introducta videtur, ut diſtinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

IV. Brevis ante ι, per Synaereſin.

V. ε ante longam vel diphthongum, abjicitur.

VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ praepoſitiva, per Synaereſin.

Sed οειν, ejectâ ι, per craſin.

VII. 1. α ante ο vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante ο vel ω, in α; et in diphthongis, priuſquam fit contractio, abjicitur ſubjunctiva; et, ſi adfuerit ι, ſubſcribitur poſt contractionem.

VIII. Si prior vocalis eſt ι, vel υ, vel longa; ſequentem elide ſemper.

REGULAE CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante ſe, in ſuam diphthongum. ſic; in obliquis;

	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
	Λητόος,	Λητοῦς.
in verbis;	φιλέετε,	φιλεῖτε, *amatis.*
	δηλόομεν,	δηλοῦμεν, *declaramus.*

Sed εε dualis in η.

ſic; Δημοσθένεε, Δημοσθέη.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου. ſic; in nominativis;

μελιτόεν, μελιτοῦν; *mellitum.*

in obliquis;

Δημοσθένεος, Δημοσθένους.
βόες, βοῦς.

in verbis;

φιλέομεν, φιλοῦμεν; *amamus.*
δηλόετε, δηλοῦτε; *declaratis.*

III. Brevis ante α, in ſuam longam. ſic; in nominativis;

ἔαρ, ἦρ; *ver.*
κέαρ, κῆρ; *cor.*

in obliquis;

Δημοσθένεα, Δημοσθένη.
Λητόα, Λητῶ.

Sed εα purum, in α. ſic; in obliquis;

Πειραιεύς, *Piraeus.*
A. Πειραιέα, Πειραᾶ.
χρέος, *debitum.*
N. P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante ι, per ſynaereſin*.
ſic; in obliquis;

Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
Λητόϊ,	Λητοῖ.

V. ε, ante longam vel diphthongum abjicitur.
ſic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	*Hercules.*

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενοῖν.

in verbis;

φιλέω,	φιλῶ;	*amo.*
φιλέεις,	φιλεῖς;	*amas.* †

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ praepoſitiva, per Synaereſin.

Hi concurſus non contrahuntur niſi in verbis.
ſic; 1.

δηλόω,	δηλῶ,	*declaro.*
δηλόητε,	δηλῶτε,	*declaretis.*

---

* Ut et α pro brevi. ſic; ἐλάω, *agito*; ἐλαύνω, ἐλαύνω.

† Sed εαι paulo aliter. ſic, τίθεσαι; eliſo σ, τίθεαι; per Diaereſin, τίθεαϊ; per Craſin regulae III. et Synaereſin, τίθῃ.

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	*declarat.*
δηλόοι,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόῃ,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόου,	δηλοῦ,	*declarare tu.*

Sed -οειν, ejecta ι, per craſin *.

ſic;

δηλόειν,	δηλοῦν,	*declarare.* per reg. II.

VII. 1. α ante ο †, vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priuſquam fit contractio, abjicitur ſubjunctiva; et, ſi adfuerit ι, ſubſcribitur poſt contractionem ‡.

ſic;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας; in quibus eliditur τ, ut fiat concurſus vocalium.

---

* Non eſt, reverâ, exceptio; etſi ita hic ponatur, in gratiam tyronum. nam infinitivus antiquiſſimus fuit δηλοεμεναι; deinde, Doricè, δηλοεμεν; poſtea, Ionicè, eliſo -με-, δηλοεν; tandem, Atticè, δηλοῦν. ſcil. in -μι, et puris, elidebant -με; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per ſe, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante craſin factam ſemper ſubſcribitur poſt craſin, ſi faciet diphthongum impropriam; quod quidem ubique facit niſi in οειν infinitivi; ejecta ι, οειν, contracte ουν. ut in reg. VI.

1.

κέρας,	*cornu.*		
	κέρατος,	κέραος,	κέρως.
	κεράτων,	κεράων,	κερῶν.
	κέρατοιν,	κεράοιν,	κερῷν.

in verbis;

	τιμάομεν,	τιμῶμεν,	*honoramus.*
	τιμάω,	τιμῶ,	*honoro.*
	τιμάουσι,	τιμῶσι,	*honorant.*

2.

In Nominativis,	λᾶας,	λᾶς,	*lapis.*

in obliquis;

	κέρατα,	κέραα,	κέρα.
	κέρατε,	κέραε,	κέρα.
	κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ.

in verbis;

	τιμάει,	τιμᾷ,	*honorat.*
	τιμάῃ,	τιμᾷ,	*honoret.*

VIII. Si prior vocalis eſt ι, vel υ, vel longa, ſequentem elide ſemper.

ſic;	ὄφις,	*ſerpens.*	
		N. P. ὄφιες,	ὄφις.
		ὄφιι,	ὄφι.
	σίνηπι,	*ſinapi.*	

σινήπια, σίνηπι.

κύων, *canis*; κύονος, κῦνος,
κύονι, κῦνι, &c.

βότρυς, *racemus*.

βότρυες, βότρυς.

τιμήεν, *honoratum*, τιμῆν. *

REGULAE SPECIALES contractorum DECL. III.

1. Accuſativus pluralis eſt ſimilis nominativo contracto.

ſic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεας, } Δημοσθένεις.

ὄφιες, ὄφιας, } ὄφις.

βότρυες, βότρυας, } βότρυς.

2. Genitivus in -εος ab ης, ες, ος, contrahit concurſus omnes; item -οος non ab ους; ut et ας purum et ρας.

---

* In verbis; τίθησαι, eliſo σ, τίθηαι, contracte τιθῆ.

N. B. Per has regulas contrahuntur etiam σάος, et σόος, *ſalvus*; in iis caſibus qui reperiuntur contracti, ſcil.

σάος, σῶς. VII. 1. σάον, σῶν. VII. 1. σάα, σᾶ. VII. 2.
σάους, σῶς. VII. 1. σόας, σῶς. III.

Paradigma Genitivi in -εος ab ης, ες, ος.

Sing.

N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
V.	Δημοσθένες.	

Dual.

N. A. V.	Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθένεοιν,	Δημοσθενοῖν.

Plur.

N. V.	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθενέων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθένεσι.	
A.	Δημοσθένεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -οος non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

Sing.

N.	Λητώ,	*Latona.*
G.	Λητόος,	Λητοῦς.
D.	Λητόϊ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητῶ.
V.	† Λητοὺ.	

† V. J. Laſcaris Gram. p. 13.

Paradigma neutrorum in ας purum et ρας.

Sing.

N. A. V.	κρέας,	*caro.*	
G.	κρέατος,	κρέαος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέᾳ.

Dual.

N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέα.
G. D.	κρεάτοιν,	κρεάοιν,	κρέων.

Plur.

N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρεάτων,	κρεάων,	κρεῶν.
D.	κρέασι.		

3. Genitivus in -εος, non ab ης, ες, ος, et Genitivus in -ιος, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum †.

Paradigmata Gen. in -εος, non ab ης, ες, ος.

βασιλεύς,	*rex.*	
D. Sing.	βασίλεϊ,	βασιλεῖ.
N. V. Plur.	βασιλέες,	βασιλεῖς.
A.	βασιλέας,	

† Genitivus in -ιος, non contractus, mutatur Atticè in ως.

ἄρυ,	*arx.*	
D. Sing.	ἄρεϊ,	ἄρει.
N. A. V. Plur.	ἄρεα,	ἄρη.
πόλις,	*urbs.*	
D. Sing.	πόλεϊ,	πόλει.
N. V. Plur.	πόλεες,	πόλεις.
A.	πόλεας,	

Paradigmata Genitivi in -ιος.

ὄφις,	*ſerpens.*	
D. Sing.	ὄφιϊ,	ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιες,	ὄφις.
A.	ὄφιας,	
σίνηπι,	*ſinapi.*	
D. Sing.	σινήπιϊ,	σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,	σινήπι.

4. -υς -υος, et -ους -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in υς -υος.

βότρυς,	*racemus.*	
N. V. Plur.	βότρυες,	βότρυς.
A.	βότρυας,	

Paradigma in ους -οος.

βοῦς,	*bos.*	
N. V. Plur.	βόες,	βοῦς.
A.	βόας,	

5. Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accuſativo ſingulari, et nominativo plurali. ſic; βελτίων, *melior*.

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίο.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	βελτίους.
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	

βελτίον, *melius*.

N. A. V. Plur. βελτίονα, βελτίοα, βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

ſic; ἔαρ, *ver*; contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis*; contracte λᾶς, λᾶος, λᾶϊ, &c.

Ἡρακλέης, *Hercules*; contracte Ἡρακλῆς; Ἡρακλέος, Ἡρακλοῦς; Ἡρακλεϊ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ; ὦ Ἡράκλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in Maſculino et Feminino. ſic; μελιτόεις; *mellitus*.

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτοῦσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	*honoratus*.	
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν.
τιμῆς,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

N. B. Etsi in gratiam Tyronum juniorum separatim hic traditae sint Contractiones primae Declinationis et secundae: hae tamen revera sequuntur eandem cum caeteris analogiam; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duae sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post εα *purum*, addatur *et* ρεα *primae*. sic, πορφυρέα, πορφυρᾶ.

2. In adjectivis in -πλόος, ο non ante brevem eliditur. contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. ἡ διπλόη, διπλῆ; τὰ διπλόα, διπλᾶ.

Nomina Tertiae flectenda et contrahenda.

εὐσεβὴς, *pius*.
ἀμείνων, *melior*.
σάχυς, *spica*.
ἀρείων, *praestantior*.
νομεὺς, *pastor*.
φειδὼ, *parsimonia*.
γῆρας, *senectus*.
Ἀχιλλεὺς, *Achilles*.
ὑπερφὺης, *excellens*.
ἀληθὲς, *verum*.
μῦς, *mus*.
μέρος, *pars*.
πέλεκυς, *securis*.
εὐσεβὲς, *pium*.
τέρας, *prodigium*.
ἐλάσσον, *minus*.
ἔπος, *verbum*.
εὐφυὴς, *boni ingenii*.
κέρας, *cornu*.
βραδὺ, *tardum*.
ἦθος, *mos*.
ἔθνος, *gens*.
εὐκλεὲς, *glorioſum*.
πλείον, *plus*.

γραφεὺς, *pictor*.
Περικλέης, *Pericles*.
ἰχθὺς, *piscis*.
Διοκλέης, *Diocles*.
ἄσυ, *arx*.
πλείων, *MORE*.
πρᾶξις, *actio*.
ἠὼς, *aurora*.
βαθὺς, *profundus*.
τριήρης, *triremis*.
Ἀγαθοκλέης.
ἱερεὺς, *sacerdos*.
πόσις, *maritus*.
πῶϋ, *grex*.
εὐγενὴς, *generosus*.
δρομεὺς, *cursor*.
υἱεύς, *filius*.
Ὀδυσσεὺς, *Ulysses*.
ὄϊς, *ovis*.
βελτίων, *melior*.
πειθὼ, *suadela*.
ἡδὺ, *suave*.
Πειραιεὺς, *Piraeus*.
ἀμείνον, *melius*.

νέκυς, *cadaver*.
πέρας, *finis*.
αἰδὼς, *pudor*.
τεῖχος, *murus*.
δύναμις, *potentia*.
δρῦς, *quercus*.
Θεμιστοκλέης.
ἀληθὴς, *verus*.
βάθυ, *profundum*.
φονεὺς, *homicida*.
ἐλασσὼν, *minor*.
ταχὺς, *celer*.
ἀναιδὴς, *impudens*.
καλλίων, *pulchrior*.
εὐγενὲς, *generosum*.
μείων, *minor*.
ὑϊὶς, *filius*.
φράσις, *dictio*.
βραδὺς, *tardus*.
εὐκλεὴς, *gloriâ clarus*.
πρέσβυς, *senex*.
ὄρος, *mons*.
εὐφυὲς, *ingenioſum*.
ἐνδεὴς, *indigus*.

De Adjectivis Regularibus.

Genus femininum ſemper eſt Declinationis Primae.

Maſculinum in ος habet Neutrum in ον; utrumque Declinationis Secundae.

Horum igitur terminationes ſunt,

M.	F.	N.
ος,	η,	ον.

ut, καλὸς, καλὴ, καλὸν, *pulcher.*

ſic; ἀγαθὸς, *bonus;* κακὸς, *malus;* φίλος, *amicus;* μαλακὸς, *mollis;* ἁπαλὸς, *tener;* λευκὸς, *albus;* δῆλος, *evidens;* τερπνὸς, *jucundus.*

Sed ος purum, et ρος, habent α.

ut; ῥᾴδιος, ῥᾴδια, ῥᾴδιον, *facilis.*
φανερὸς, φανερὰ, φανερὸν, *manifeſtus.*

ſic; ἄξιος, *dignus;* μικρὸς, *parvus;* ἀργύρεος, *argenteus;* μακρὸς, *longus;* ἄγριος, *agreſtis;* πονηρὸς, *malus;* πορφύρεος, *purpureus;* ὅμοιος, *ſimilis;* φοβερὸς, *formidabilis;* ἱερὸς, *ſacer;* ἅγιος, *ſanctus.**

---

* Excipiuntur; ὀγδόος, ὀγδόη, ὀγδόον, *octavus*; quoniam forte fuit olim ὀγδότος; ſicut ἔνατος, *nonus*, δέκατος, *decimus*; poſtea, vero,

Sed Attici saepe flectunt Adjectiva in ος, praesertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in ος, absque genere feminino.

sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. nam derivatur ab θάνατος. *mors*. πάμφιλος, *omnibus amicus*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*.

sic; ἄδικος, *injustus*; a δική, *jus*. οὐράνιος, *coelestis*; ab οὐρανὸς, *coelum*. ὅμορος, *finitimus*, ab ὁμὸς, *idem*, et ὅρος, *terminus*.

Adjectivorum omnium, non in ος desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiae.

Harum, autem, Terminationes regulares hae sunt.

---

elisо τ, fiebat ὀγδόος. item composita ex -πλοος; ut ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον, *simplex*. διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. quoniam -πλοος videtur ortum ex πλόκος, elisо κ; scil. a πλέκω, *plico*.

M.	F.	N.
1. ας,	αινα,	αν.
2. εις,	εσσα,	εν.
3. υς,	εια,	υ.

sic;

1.

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	*niger.*
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	*miser.**

2.

χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*venuſtus.*
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	*mellitus.*
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν,	*honoratus.*
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	*ventoſus.*
ἠχήεις,	ἠχήεσσα,	ἠχήεν,	*ſonorus.*
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	*ſanguineus.*

3.

γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ,	*dulcis.*
ἡδὺς,	ἡδεῖα,	ἡδὺ,	*ſuavis.*
ἥμισυς,	ἡμίσεια,	ἥμισυ,	*dimidius.*
βαρὺς,	βαρεῖα,	βαρὺ,	*gravis.*
βαθὺς,	βαθεῖα,	βαθὺ,	*profundus.*

Sed multa Tertiae Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, abſque Feminino.

* Nulla reperiuntur, praeter haec duo, regularia in ας.

Horum terminationes regulares hae ſunt.

1. Commune Genus in ων, ην, ης, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in ſuam brevem.

ſic;

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σώφρον,	*ſanae mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*maſculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,	*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμον,	*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν,*	*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,	*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνήμον,	*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,	*generoſus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βελτίον,	*melior.*

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς.

ſic;

ὁ, ἡ, εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriae amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

---

* At ſaepius flectitur τέρην, τέρεινα, τέρεν.

3. Compoſita ex πούς, *pes*, habent neutrum in ουν. ſic;

ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes.*
ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes.**

De Adjectivis Irregularibus.

Omne Adjectivum non deſinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, eſt IRREGULARE; atque ſemper caret Genere Neutro. ſic;

ὁ, ἡ, ἅρπαξ, *rapax.*
ὁ, ἡ, μάκαρ, *beatus*; vel, ἡ μακάιρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ, *caecus.*
ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus.*

Irregularia etiam ſunt ſequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; ſcil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκὸν, *volens.* erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi ἔκω, *venio.* et ita ἀέκων, *nolens*; per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκον.

---

* Quoniam forte fuit olim πόος, unde ὁ, ἡ, δίποοι, τὸ, δίποον; poſtea contractè δίπους, δίπουν. mutatâ dehinc declinatione; ut ſit in γέλως, ἔρως, ab antiquis γέλαος, ἔραος.

3. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia ſunt in Singulari Nominativo et Accuſativo. ſcil.

N.	μέγας,	μεγάλη,	μέγα.		πολὺς,	πολλὴ,	πολὺ.
A.	μέγαν,	μεγάλην,	μέγα.		πολὺν,	πολλὴν,	πολὺ.

Ceteros autem caſus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλὸς, et πολλὸς. ſic;

G. S.	μεγάλου,	μεγάλης,	μεγάλου.		πολλοῦ,	πολλῆς,	πολλοῦ.
N. P.	μεγάλοι,	μεγάλαι,	μεγάλα.		πολλοὶ,	πολλαὶ,	πολλὰ.*

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes -τερος, ac -τατὸς, pro Comparativo et Superlativo. ſic;

μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος; *beatus, beatior, beatiſſimus.*

εὔνους (contractè pro ἔϝνοος,) εὐνούϛερος, εὐνούϛατος; *benevolens, benevolentior, benevolentiſſimus.*

---

* Homerus, autem, et ex eo Poetae flectunt πολὺς regulariter, ſcribentes πολέος, πολεῖ, πολέες, &c. quod poſtea mutatum erat, in iis caſibus in quibus non diſtingueretur ab iiſdem caſibus nominis πόλις, *urbs.*

κακόνους, (contractè pro κακόνοος,) κακονούστερος, κακονούστατος; *malevolens, malevolentior, malevolentiſſimus.*

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούστερος, ἁπλούστατος; *ſimplex, ſimplicior, ſimpliciſſimus.*

ſed;

1. εις abjicit ι. ſic;

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*venuſtus*, &c.*

2. ος abjicit ς. ſic;

ὀρθὸς,	ὀρθότερος,	ὀρθότατος,	*rectus*, &c.
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	*juſtus*, &c.
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	*malus*, &c.
θαυμασὸς,	θαυμασότερος,	θαυμασότατος,	*admirabilis*, &c.
δῆλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	*planus*, &c.

ſic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἕτοιμος, *promptus*; κοῦφος, *levis*; λεπτὸς, *tenuis*; τερπιὸς, *jucundus*; ὅμοιος, *ſimilis.*

At ος poſt brevem Syllabam mutat inſuper ο in ω.†

---

* ſic et;

εἷς,	*unus*,	ἕτερος,	*alter duorum.*
οὐδεὶς,	*nullus*,	οὐδέτερος,	*neuter duorum.*
μηδεὶς,	*nullus*,	μηδέτερος,	*neuter duorum.*

† Ne, ſcilicet, concurrant quatuor continuae Syllabae breves. Et ita etiam, ne concurrant quatuor, dicitur ὁδοιπόρος, non ὁδοπόρος, *viator*. Homerus, etiam, ne concurrant tres, mutat ſaepiſſime brevem Syllabam in longam.

ſic;

σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*ſapiens*, &c.
κενὸς,	κενώτερος,	κενώτατος,	*inanis*, &c.
φοβερὸς,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος,	*formidabilis*, &c.
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	*manifeſtus*, &c.
χαλεπὸς,	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	*difficilis*, &c.

Sic etiam ἄγριος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox*, &c. quoniam ι pro brevi ſumitur. at ἔντιμος, *honoratus*, ἐντιμότερος, &c. nam ι pro longa.

Et ἱκανὸς, ἱκανώτερος, ἱκανώτατος, *idoneus*, &c. quoniam α pro brevi ſumitur.

At ἰσχυρὸς, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότατος; *validus*, &c. quoniam υ pro longâ ſumitur.*

Et ſic, ἴσος, *aequalis*; habet ἰσότερος, ἰσότατος; quando ι pro longâ ſumitur, at, contra, quando ι pro brevi ſumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. ſic;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν;	ταλάντερος, &c.
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,		τὸ, εὐσεβὲς;	εὐσεβέστερος, &c.
εὐρὺς,	εὐρεῖα,	εὐρὺ;	εὐρύτερος, &c.

* Et, ἐπικινδύνος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος; nam υ pro brevi ſumitur. ſic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells.

Sic et, ἀσεβὴς, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθὴς, *verus*; ὠκὺς, *velox*; δυσχερὴς, *difficilis*; βραδὺς, *tardus*; ἀκριβὴς, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo maſculino. ſic;

ἄφρων,	*amens*,	ἀφρονέστερος,	ἀφρονέστατος.
σώφρων,	*ſanae mentis*,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
εὔφρων,	*hilaris*,	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	*miſer*,	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibuſdam, comparatio fit per -ιων, et -ιστος. ſcil.

1. Nonnulla in ος, a Subſtantivis derivata, comparantur in -ιων, et -ιστος; at, in his, comparatio non fit ab ipſo Adjectivo Poſitivo, ſed ab iſto Subſtantivo a quo derivatur. ſic;

καλὸς, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*; ab ἐχθὸς, -εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἔχθιστος.

οἰκτρὸς, *miſerabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiſeratio*; habet οἰκτίων, οἴκτιστος.

αἰσχρὸς, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitudo*; habet αἰσχίων, αἴσχιστος.

μακρὸς, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ, *longitudo*; habet μηκίων, μήκιστος.

2. Quaedam in υς utroque modo comparantur. ſic;

βαθὺς, *profundus*; βαθύτερος, βαθύτατος; vel, βαθίων, βάθιστος. ſic;

βραδὺς, *tardus*; ταχὺς, *celer*; παχὺς, *craſſus*; γλυκὺς, *dulcis*; βραχὺς, *brevis*; ὠκὺς, *velox*; et ſimilia.

3. ῥᾴδιος, *facilis*, habet, eliſo δ, ῥαΐων, ῥαΐστος; vel, ſubſcripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθὸς,	*bonus*;	ἀμείνων,	ἄριστος.
		ἀρείων,	
		βελτίων,	βέλτιστος.
		κρείσσων,	κράτιστος.
		λωΐων,	λῷστος.
κακὸς,	*malus*;	κακίων,	κάκιστος.
		χείρων,	χείριστος.
μέγας,	*magnus*;	μείζων,	μέγιστος.
πολὺς,	*multus*;	πλείων,	πλεῖστος.
ἐλαχὺς,	*parvus*;	ἐλάσσων,	ἐλάχιστος.

μικρὸς *parvus*; ἧσσων, vel μείων, vel μικρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus*.

	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἕν.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἕν.

Atque ita duo compoſita οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus*; quae quidem habent numerum pluralem; ſcil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum*; et ab οὐδεὶς, μηδεὶς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum*.

δύω, *duo*.

N. A. Duali, δύω; G. D. δυοῖν; qui ſoli caſus proprii ſunt hujus nominis.

Dicitur, tamen, in plurali, G. δυῶν; D. δυσὶ.

Dicitur etiam ſaepe δύο; ſed indeclinatum.

τρεῖς, *tres*.

	M.	F.	N.
N. A.	τρεῖς,	τρεῖς,	τρία.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν.
D.	τρισὶ,	τρισὶ,	τρισὶ.

τέσσαρες, *quatuor.*

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσάρων,	τεσσάρων,	τεσσάρων.
D.	τέσσαρσι,	τέσσαρσι,	τέσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quae ſequuntur deinceps CARDINALIUM Numerorum Nomina, poſt primos quatuor, ad Centum uſque, indeclinabilia ſunt omnia.
ſcil.

πέντε,	*quinque.*	τριάκοντα,	*triginta.*
ἕξ,	*ſex.*	τετσαράκοντα,	*quadraginta.*
ἑπτὰ,	*ſeptem.*	πεντήκοντα,	*quinquaginta.*
ὀκτὼ,	*octo.*	ἑξήκοντα,	*ſexaginta.*
ἐννέα,	*novem.*	ἑβδομήκοντα,	*ſeptuaginta.*
δέκα,	*decem.*	ὀγδοήκοντα,	*octoginta.*
εἴκοσι,	*viginti.*	ἐννενήκοντα,	*nonaginta.*

et ἑκατὸν, *centum.*

Poſt ἑκατὸν, *centum*, majorum numerorum Nomina ſunt Adjectiva regularia.
ſcil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια;	*mille.*
μύριοι,	μύριαι,	μύρια;	*decies mille.*

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina ſunt omnia regularia Adjectiva. ſcil.

πρῶτος,	πρώτη,	πρῶτον;	*primus*, &c.
δεύτερος,	δευτέρα,	δεύτερον;	*ſecundus*, &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον;	*tertius*, &c.
&c.			

DE NUMERORUM NOTIS.

Ad notandos numeros minores, quales ſunt SCRIPTI OPERIS Libri, ſive Partitiones, utebantur Graeci Literis, ordine, ſuis; ſcil. ut A notaret primum; B, ſecundum; atque ita, deinceps, ordine, ad-Ω viceſimum quartum.

Hac ratione diſtingui ſolent Iliados et Odyſſeae libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriae promptius occurret, ope technicâ ſyllabae Graece -HNT-.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis erit H, primus Hexadis ſecundae; N, primus tertiae; T, primus quartae.

AD NUMEROS, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iiſdem Literis, diverſâ tamen ratione ſpectatis. ſcil.

Ter octo Literas ſuas in tres ſeries dividebant; et ſeriei quidem primae, in loco ſexto, ſcilicet poſt ε', inſerebant figuram ϛ', quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem ſecundae, ultimo in loco, addebant figuram ϟ vel ϙ, quam vocabant κόππα.

Seriei, denique, tertiae addebant, item, ultimo in loco, figuram ϡ, quam vocabant σάμπι.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres ſeries diviſas.

Prima ſeries notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda ſeries notabat, ordine, Novem Decades.

Tertiae ſeries notabat, ordine, Novem Centurias.

DE PRONOMINE.

Tria ſunt PRIMARIA Pronomina Subſtantiva. ἔγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὅς, *HE* Anglice; nam lingua Latina caret hoc pronomine Subſtantivo tertiae perſonae. flectuntur autem hoc modo.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas diſtinguebant Lineolâ ſive puncto SUPRA ſcripto. ſic;

A, α′, 1.	I, ι′, 10.	P, ρ′, 100.
B, β′, 2.	K, κ′, 20.	Σ, σ′, 200.
Γ, γ′, 3.	Λ, λ′, 30.	T, τ′, 300.
Δ, δ′, 4.	M, μ′, 40.	Υ, υ′, 400.
E, ε′, 5.	N, ν′, 50.	Φ, φ′, 500.
ϛ′, 6.	Ξ, ξ′, 60.	X, χ′, 600.
Z, ζ′, 7.	O, ο′, 70.	Ψ, ψ′, 700.
H, η′, 8.	Π, π′, 80.	Ω, ω′, 800.
Θ, θ′, 9.	Ϟ, ϟ′, 90.	ϡ′, 900.

In hiſce ſeriebus, Literarum ordo Memoriae promptius occurret, ope technicâ ſyllabae Anglicae AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; ſecunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, uſurpabant iterum eaſdem Series, at lineolâ ſive puncto jam INFRA poſito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; χ,ϟ,ϡ μγ, notat 657,943.

Sing.	Sing.	Sing.
N. ἔγω.	σὺ.	ὅς.
G. ἐμοῦ, vel μοῦ.	σοῦ.	οὗ.
D. ἐμοὶ, vel μοι.	σόι.	οἷ.
A. ἐμὲ, vel μὲ.	σέ.	ἕ.
Dual.	Dual.	Dual.
N.A. νῶϊ, vel νὼ.	σφῶϊ, vel σφὼ.	σφὲ.
G.D. νῶϊν, vel νῷν.	σφῶιν, vel σφῷν.	σφὶν.
Plur.	Plur.	Plur.
N. ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	σφεῖς.
G. ἡμῶν.	ὑμῶν.	σφῶν.
D. ἡμῖν.	ὑμῖν.	σφῖσι.
A. ἡμᾶς.	ὑμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina ſunt Adjectiva. ut;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	*alius.*
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ,	*ipſe.*
ὅς,	ἥ,	ὅ,	*qui.*
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	*hic.*
ἐκεῖνος,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνο,	*ille.*

Scilicet, in genere Neutro,

ν perdunt ἄλλος, αὐτὸς, ὅς, οὗτος, ἐκεῖνος.

οὗτος, autem, in flexione variatur ſecundum variationes Articuli; a quo nimirum

derivatur *. ſic;

Sing.

N.V.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
G.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
D.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
A.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.

Dual.

N.A.V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G.D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.

Plur.

N.V.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.
G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

A tribus primariis Pronominibus ſubſtantivis derivantur Pronomina POSSESSIVA; quae ſunt Adjectiva regularia. ſcil.

ab ἐμὲ,	venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	*meus.*
a σέ,		σός,	σή,	σόν.	*tuus.*
ab ἕ,		ὅς,	ἥ,	ὅν.	*HIS*, Anglicè.
a νῶϊ,		νωΐτερος,	-α,	-ον.	*noſter duorum.*
a σφῶϊ,		σφωΐτερος,	-α,	-ον.	*veſter duorum.*
ab ἡμεῖς,		ἡμέτερος,	-α,	-ον.	*noſter.*
ab ὑμεῖς,		ὑμέτερος,	-α,	-ον.	*veſter.*
a σφεῖς,		σφέτερος,	-α,	-ον.	*THEIR*, Anglicè.

* Scil. ex ὁ, et αὐτὸς. quin etiam αὐτὸς videtur ortum ex αὖ, *rurſus*, et Articulo; ut ἐκεῖνος certiſſime oritur ex ἐκεῖ, *illic.*

Ex iiſdem tribus primariis, et αὐτὸς, *ipſe*, componuntur tria Reciproca. ſed in caſibus tantum obliquis. ſcil.

Sing.

G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.	*mei ipſius.*
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.	
A.	ἐμαυτόν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.	

Et ita σεαυτοῦ, *tui ipſius ;* vel contractè σαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, *ſui ipſius*; vel contractè αὑτοῦ; quod inſuper habet et pluralem numerum. ſcil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν.
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς.
A.	ἑαυτούς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem eſt Pronomen interrogativum τίς, *quis*, cum accentu acuto. Et uſurpatur etiam pro indefinito, ſed cum accentu gravi; τὶς, *aliquis, quidam.* Et, univerſaliter quidem, omnes voces interrogativae uſurpantur etiam ut indefinitae, ſed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τίς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. ſic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat autem, antiquitus, apud Graecos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πὸς, πὴ, πὸ; ejuſque RESPONSIVUM ὁπὸς, ὁπὴ, ὁπὸ. quod quidem uſus abolevit, niſi in duobus caſibus, iiſque tantum adverbialiter ſumtis; ſcil. ποῦ, *quo loco?* πῆ, *qua via?* et ſic ὁπoῦ, ὁπῆ, reſponſivè. ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejuſque reſponſivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia, uſitatiſſima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπὸς, -η, -ον, *noſtras*; ὑμεδαπὸς, -η, -ον, *veſtras*; ποδαπὸς, *cujas*.*

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quorum

* Quae fiunt a ὁπόδαπος, *ſolum*.

† Et etiam adverbia plurima uſitatiſſima; ut ſuo loco explicabitur.

uſus frequentiſſimus ſermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. ſcil.

τὸ, the.	ὅ, which.	τό, what.	ὁπό, what.	responsivè.
τοῖος, of the kind.	οἷος, of which kind.	ποῖος, of what kind.	ὁποῖος, of what kind.	
τόσος, of the number.	ὅσος, of which number.	πόσος, of what number.	ὁπόσος, of what number.	
τηλίκος, of the ſize.	ἡλίκος, of which ſize.	πηλίκος, of what ſize.	ὁπηλίκος, of what ſize.	

Ex his, autem, et οὗτος, *hic*, componuntur τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *OF THIS KIND*; τοσοῦτος, *OF THIS NUMBER*; τηλικοῦτος, *OF THIS SIZE*. *

---

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεῖνα, ea ne vel vox eſt, nec ullibi per ſe reperiunda; ſemper enim habet articulum praefixum; ut, ὁ δεῖνα: quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; ſcil. ὁ δὲ εἷς *, Anglicè *THIS OR THAT ONE*; ut οὐ δὲ εἷς, fit εὐδείς, et ſic, in Genitivo, τοῦ δὲ ἑνός, contracte τοῦ δεῖνος †; in Dativo τῷ δὲ ἑνί, contracte τῷ δεῖνι †; in Accuſativo τὸν δὲ ἕνα, contracte τὸν δεῖνα.

In uſu quidem eſt ὁ δεῖνα, pro ὁ δὲ ἕνα; tum autem Accuſativus ἕνα regitur a verbo λέγω ſubintelligendo.

* Reg. V.

† Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duae ſunt. prima in ω; ut τύπτω, *verbero.* ſecunda in μι; ut τίθημι, *pono.*

Conjugationis VOCES, et TEMPORA, melius explicantur vernaculo ſermone quam Latino.

Voces ſunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVAE Vocis uſus PROPRIUS eſt ſignificare id quod facimus alteri. ut ἔβλαψα σέ, *I DID HURT YOU.*

MEDIAE Vocis uſus PROPRIUS eſt ſignificare id quod facimus nobiſmet ipſis. ut, ἐβλαψάμην, *I DID HURT MYSELF.* ἐβλαψάμην τὸν ποδά, *I DID HURT MY FOOT.*

PASSIVAE Vocis uſus PROPRIUS eſt ſignificare id quod patimur ab altero. ut, ἐβλάφθην ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU.*

Tempora ſunt;

Tempus PRAESENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING.*

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex eſt, in ſignificatione autem

ſimplex et unum. ut,

Futurum primum τύψω, } *I SHALL, OR WILL, OR*
Futurum ſecundum τύπτω, } *AM TO STRIKE.*

Tempora Praeterita quatuor. ſcil.

1. Imperfectum; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING.*

2. Indefinitum, ſive aoristus; quod, quia formatur a futuro, eſt quidem, in forma, duplex; in ſignificatione, autem, ſimplex et unum. ut,

Aoristus primus ἔτυψα, } *I STRUCK OR DID STRIKE.*
Aoristus ſecundus ἔτυπον, }

3. Perfectum; ut τέτυφα, *I HAVE STRUCK.*

4. Plusquamperfectum; ut, ἐτετύφειν, *I HAD STRUCK.*

Tempora habent modos, numeros, et personas.

Modi ſunt quinque. Indicativus, Subjunctivus, Optativus, Imperativus, et Infinitivus.

Numeri tres. ut in Nominibus.

Personae tres. ut in Pronominibus Subſtantivis.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PRAESENS, τύπτω, *I am striking.*

Num.		INDICATIVI.	
Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
		SUBJUNCTIVI.	
S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.
		OPTATIVI.	
S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.
		IMPERATIVI.	
S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.
		INFINITIVI.	
		τύπτειν.	
		PARTICIPII.	
Masc.	τύπτων,	-οντος,	
Fem.	τύπτουσα,	-ούσης,	
Neut.	τύπτον,	-οντος.	

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

IMPERFECTUM, ἔτυπτον, *I was striking.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε,
D.		ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην,
P.	ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

M.	τύπτων,	-οντος,
F.	τύπτουσα,	-ούσης,
N.	τύπτον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUTURUM I. τύψο, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψεῖον,	τύψετον,
P.	τύψομεν,	τύψεῖε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-ονῖος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-ονῖος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUTURUM II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτον,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυπῷμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποίτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS I. ἔτυψα, *I ſtruck, or did ſtrike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἐτύψαˆον,	ἐτυψάτην,
P.	ἔτυψαμεν,	ἔτυψαˆε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ,
D.		τύψητον,	τύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τύψατω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τυψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS II. ἔτυπον, *I ſtruck, or did ſtrike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπελον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπελε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπητον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον,	τυποίτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπε,	τυπέτω,
D.		τύπελον,	τυπέτων,
P.		τύπελε,	τυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τύπων,	-οντος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PERFECTUM, τέτυφα, *I have ſtruck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε,
D.		τετύφαλον,	τετύφαλον,
P.	τετύφαμεν,	τετύφατε,	τετύφασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυφε,	τετυφέτω,
D.		τετύφετον,	τετυφέτων,
P.		τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-οτος,
F.	τετυφυῖα,	-υῖας,
N.	τετυφός,	-ότος.

* Vide Leeds. p. 139.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτετύφειν, *I had ſtruck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύφειν,	ἐτετύφεις,	ἐτετύφει,
D.		ἐτετύφειτον,	ἐτετυφείτην,
P.	ἐτετύφειμεν,	ἐτετύφειτε,	ἐτετύφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετυφοίεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυφε,	τετυφέτω,
D.		τετύφετον,	τετυφέτων,
P.		τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφυῖα,	-υῖας,
N.	τετυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

PRAESENS, τύπτομαι, *I am ſtriking myſelf.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τύπτεσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

IMPERFECT. ἐτύπλομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπλομην,	ἐτύπλου,	ἐτύπλετο,
D.	ἐτυπλόμεθον,	ἐτύπλεσθον,	ἐτυπλέσθην,
P.	ἐτυπλόμεθα,	ἐτύπλεσθε,	ἐτύπλοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπλωμαι,	τύπλῃ,	τύπληται,
D.	τυπλώμεθον,	τύπλησθον,	τύπλησθον,
P.	τυπλώμεθα,	τύπλησθε,	τύπλωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοιτο,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τυπλοίσθην,
P.	τυπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπλου,	τυπλέσθω,
D.	τύπλεσθον,	τυπλέσθων,
P.	τύπλεσθε,	τυπλέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπλεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπλόμενος,	-ου,
F.	τυπλομένη,	-ης,
N.	τυπλόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM I. τύψομαι, *I shall*, &c. *strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψῃ,	τύψεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψοίμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM II. τυποῦμαι, *I shall*, &c. *strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπῇ,	τυπεῖται,
D.	τυπούμεθον,	τυπεῖσθον,	τυπεῖσθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπεῖσθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποῖσθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

AORIST. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψώμαι,	τύψῃ,	τύψηται,
D.	τυψώμεθον,	τύψησθον,	τύψησθον,
P.	τυψώμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυψαίμην,	τύψαιο,	τύψαιτο,
D.	τυψαίμεθον,	τύψαισθον,	τυψαίσθην,
P.	τυψαίμεθα,	τύψαισθε,	τύψαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύψαι,	τυψάσθω,
D.		τύψασθον,	τυψάσθων,
P.		τύψασθε,	τυψάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψάμενος,	-ου,
F.	τυψαμένη,	-ης,
N.	τυψάμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

AORIST II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπετο,
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτυπέσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπῃ,	τύπηται,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπου,	τυπέσθω,
D.	τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.	τύπεσθε,	τυπέσθωσαν,

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

PERFECTUM, τέτυπα, *I have ſtruck myſelf.*

INDICATIVI.

S.	τέτυπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τετύπατον,	τετύπαλον,
P.	τετύπαμεν,	τετύπατε,	τετύπασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

* Vide Leeds. ſic et δεδιᾶσι. ώ. 663.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

PLUSQUAMP. ἐτέτυπειν, *I had ſtruck myſelf.*

INDICATIVI.

S.	ἐτέτυπειν,	ἐτέτυπεις,	ἐτέτυπει,
D.		ἐτέτυπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτέτυπειμεν,	ἐτέτυπειτε,	ἐτέτυπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τέτυπω,	τέτυπῃς,	τέτυπῃ,
D.		τέτυπητον,	τέτυπητον,
P.	τέτυπωμεν,	τέτυπητε,	τέτυπωσι.

OPTATIVI.

S.	τέτυποιμι,	τέτυποις,	τετύποι,
D.		τέτυποιτον,	τετυποίτην,
P.	τέτυποιμεν,	τέτυποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυπε,	τετυπέτω,
D.	τετύπετον,	τετυπέτων,
P.	τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

PRAES. τύπλομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in ſtriking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπλῃ,	τύπλεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπλεσθον,	τύπλεσθον,
P.	τυπλόμεθα,	τύπλεσθε,	τύπλονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπλωμαι,	τύπλῃ,	τύπληται,
D.	τυπλώμεθον,	τύπλησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπλώμεθα,	τύπλησθε,	τύπλωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοιτο,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τυπλοίσθην,
P.	τυπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπλου,	τύπλεσθω,
D.	τύπλεσθον,	τυπλέσθων,
P.	τύπλεσθε,	τυπλέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπλεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπλόμενος,	-ου,
F.	τυπλομένη,	-ης,
N.	τυπλόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

IMPERF. ἐτυπτόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

FUTURUM I. τυφθήσομαι, *I ſhall*, &c. *be ſtruck.*

INDICATIVI.

S. τυφθήσομαι,	τύφθησῃ,	τυφθήσεται,
D. τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P. τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S. τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο,
D. τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοισθον,	τυφθήσοισθην,
P. τυφθησοίμηθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσοιντο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M. τυφθησόμενος,	-ου,
F. τυφθησομένη,	-ης,
N. τυφθησόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall*, &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται,
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον,
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

OPTATIVI.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο,
D. τυπησοίμεθον, τυπησοίσθον, τυπησοίσθην,
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M. τυπησόμενος, -ου,
F. τυπησομένη, -ης,
N. τυπησόμενον, -ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῆς,	τυφθῇ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθειήτην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύφθηθι,	τυφθήτω,
D.	τύφθηθον,	τυφθήτων,
P.	τύφθητε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθείς,	-έντος,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθέν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

AORISTUS II. ἐτύπην, *I was ſtruck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπηλον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν,	ἐτύπηλε,	ἐτύπησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῇς,	τυπῇ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτον,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπείην,	τυπείης,	τυπείη,
D.		τυπείηλον,	τυπειήλην,
P.	τυπείημεν,	τυπείηλε,	τυπείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύπηθι,	τυπήτω,
D.	τύπηλον,	τυπήτων,
P.	τύπητε,	τυπήτωσαν,

INFINITIVI.

τυπῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυπεὶς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-είσης,
N.	τυπὲν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

PERFECT. τέτυμμαι, *I am, or, I have been, struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσὶ,

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος, ὦ,	ἦς,	ἦ,
D.	τετυμμένω,	ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι, ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος, εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,	εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι, εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος, -ου,
F.	τετυμμένη, -ης,
N.	τετυμμένον, -ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

PLUSQUAMPERF. ἐτελύμμην, *I had been ſtruck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτελύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο,
D.	ἐτελύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτελύφθην,
P.	ἐτελύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ῇς,	ῇ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετύμμενος,	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRAESENS VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άεις,	-ᾷς.	τιμ-άει,	-ᾷ.
		τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άεῖον,	-ᾶτον.
τιμ-άομεν,	-ῶμεν.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άουσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άῃς,	-ᾷς.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.
		τιμ-άητον,	-ᾶτον.	τιμ-άητον,	-ᾶτον.
τιμ-άωμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,	-ῷμι.	τιμ-άοις,	-ῷς.	τιμ-άοι,	-ῷ.
		τιμ-άοιτον,	-ῶτον.	τιμ-αοίτην,	-ώτην.
τιμ-άοιμεν,	-ῷμεν.	τιμ-άοιτε,	-ῶτε.	τιμ-άοιεν,	-ῷεν.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τίμ-αε,	-α.	τιμ-αέτω,	-άτω.
τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-αέτων,	-άτων.
τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-αέτωσαν,	-άτωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άειν, -ᾶν.

PARTICIPII.

τιμ-άων,	-ῶν.
τιμ-άουσα,	-ῶσα.
τιμ-άον,	-ῶν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αον,	-ων.	ἐτίμ-αες,	-ας.	ἐτίμ-αε,	-ᾶ.
		ἐτιμ-άετον,	-ᾶτον.	ἐτιμ-αέτην,	-άτην.
ἐτιμ-άομεν,	-ῶμεν.	ἐτιμ-άετε,	-ᾶτε.	ἐτίμ-αον,	-ων.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRAESENS VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ωμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-άομεθον,	-ῶμεθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ῶμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-αώμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αώμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμην,	-ῷμην.	τιμ-άοιο,	-ῷο.	τιμ-άοιτο,	-ῷτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ῴμεθον.	τιμ-άοισθον,	-ῷσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῴσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ῴμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῷσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῷντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι, -ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-ἀόμενος,	-ώμενος.
τιμ-αομένη,	-ωμένη.
τιμ-αόμενον,	-ώμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-αόμην,	-ώμην.	ἐτιμ-άου,	-ῶ.	ἐτιμ-άετο,	-ᾶτο.
ἐτιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	ἐτιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ῶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo*.

TEMPUS PRAESENS VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έεις,	-εῖς.	φιλ-έει,	-εῖ.
		φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-έετον,	-εῖτον.
φιλ-έομεν,	-οῦμεν.	φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-έουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έῃς,	-ῇς.	φιλ-έῃ,	-ῇ.
		φιλ-έητον,	-ῆτον.	φιλ-έητον,	-ῆτον.
φιλ-έωμεν,	-ῶμεν.	φιλ-έητε,	-ῆτε.	φιλ-έωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

φιλ-έοιμι,	-οῖμι.	φιλ-έοις,	-οῖς.	φιλ-έοι,	-οῖ.
		φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	φιλ-εοίτην,	-οίτην.
φιλ-έοιμεν,	-οῖμεν.	φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	φιλ-έοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φίλ-εε,	-ει.	φιλ-εέτω,	-είτω.
φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-εέτων,	-είτων.
φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-εέτωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έειν, -εῖν.

PARTICIPII.

φιλ-έων,	-ῶν.
φιλ-έουσα,	-οῦσα.
φιλ-έον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφίλ-εον,	-ουν.	ἐφίλ-εες,	-εις.	ἐφίλ-εε,	-ει.
		ἐφιλ-έετον,	-εῖτον.	ἐφιλ-εέτην,	-είτην.
ἐφιλ-έομεν,	-οῦμεν.	ἐφιλ-έετε,	-εῖτε.	ἐφίλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo*

TEMPUS PRAESENS VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

INDICATIVI.

φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έεται,	-εῖται.
φιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.
φιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έηται,	-ῆται.
φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	φιλ-έωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

φιλ-εοίμην,	-οίμην.	φιλ-έοιο,	-οῖο.	φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
φιλ εοίμεθον,	-οίμεθον.	φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	φιλ-εοίσθην,	-οίσθην.
φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φιλ-έου,	-οῦ.	φιλ-εέσθω,	-είσθω.
φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-εέσθων,	-είσθων.
φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-εέσθωσαν,	-είσθωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έεσθαι, -εῖσθαι.

PARTICIPII.

φιλ-εόμενος, -ούμενος.
φιλ-εομένη, -ουμένη.
φιλ-εόμενον, -ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφιλ-εόμην,	-ούμην.	ἐφιλ-έου,	-οῦ.	ἐφιλ-έετο,	-εῖτο.
ἐφιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	ἐφιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	ἐφιλ-εέσθην,	-είσθην.
ἐφιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	ἐφιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	ἐφιλ-έοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRAESENS VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όει,	-οῖ.
		δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετον,	-οῦτον.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-όουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όῃς,	-οῖς.	δηλ-όῃ,	-οῖ.
		δηλ-όητον,	-ῶτον.	δηλ-όητον,	-ῶτον.
δηλ-όωμεν,	-ῶμεν.	δηλ-όητε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-όοι,	-οῖ.
		δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οίτην.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-όετω,	-οῦτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-οέτων,	-ούτων.
δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-οέτωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν, -οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων, -ῶν.
δηλ όουσα, -οῦσα.
δηλ-όον, -οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

ἐδήλ-οον,	-ουν.	ἐδήλ οες,	-ους.	ἐδήλ-οε,	-ου.
		ἐδηλ όετον,	-οῦτον.	ἐδηλ-οέτην,	-ούτην.
ἐδηλ-όομεν,	-οῦμεν.	ἐδηλ όετε,	-οῦτε.	ἐδήλ οον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

ἵστημι, *sisto.*	τίθημι, *pono.*	δίδωμι, *do.*	δείκνυμι, *ostendo.*
	PRAESENS. INDICATIVI.		
S. ἵστημι,	τίθημι,	δίδωμι,	δείκνυμι,
S. ἵστης,	τίθης,	δίδως,	δείκνυς,
S. ἵστησι,	τίθησι,	δίδωσι,	δείκνυσι,
D. ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
D. ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
P. ἵσταμεν,	τίθεμεν,	δίδομεν,	δείκνυμεν,
P. ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δείκνυτε,
P. ἱστᾶσι.	τιθεῖσι.	διδοῦσι.	δεικνῦσι.
	SUBJUNCTIVI.		
S. ἱστῶ,	τιθῶ,	διδῶ,	
S. ἱστῇς,	τιθῇς,	διδῷς,	
S. ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,	

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE:

D.	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
P.	ἱστῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,
	ἱστῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,
	ἱστῶσι.	τιθῶσι.	διδῶσι.

OPTATIVI.

S.	ἱσταίην,	τιθείην,	διδοίην,
	ἱσταίης,	τιθείης,	διδοίης,
	ἱσταίη,	τιθείη,	διδοίη,
D.	ἱσταίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,
	ἱσταιήτην,	τιθειήτην,	διδοιήτην,
P.	ἱσταίημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,
	ἱσταίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,
	ἱσταίησαν.	τιθείησαν.	διδοίησαν.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

IMPERATIVI.

S.	ἵσαθι,	τίθετι,	δίδοθι,	δείκνυθι,
	ἱσάτω,	τιθέτω,	διδότω,	δεικνύτω,
D.	ἵσατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἱσάτων,	τιθέτων,	διδότων,	δεικνύτων,
P.	ἵσατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δεικνύτε,
	ἱσάτωσαν,	τιθέτωσαν.	διδότωσαν.	δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

ἱσάναι.	τιθέναι.	διδόναι.	δεικνύναι.

PARTICIPII.

ἱσὰς,	-άντος,	τιθεὶς,	-έντος,	διδοὺς,	-όντος,	δεικνύς,	-ύντος,
ἱστᾶσα,	-άσης,	τιθεῖσα,	-είσης,	διδοῦσα,	-ούσης,	δεικνῦσα,	-ῦσης,
ἱστὰν,	-άντος.	τιθὲν,	-έντος.	διδὸν,	-όντος.	δεικνὺν,	-ύντος.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἵ ς η ν,	ἐ τ ί θ η ν,	ἐ δ ί δ ω ν,	ἐ δ ε ί κ ν υ ν,
	ἵ ς η ς,	ἐ τ ί θ η ς,	ἐ δ ί δ ω ς,	ἐ δ ε ί κ ν υ ς,
	ἵ ς η,	ἐ τ ί θ η,	ἐ δ ί δ ω,	ἐ δ ε ί κ ν υ,
D.	ἵ ς α τ ο ν,	ἐ τ ί θ ε τ ο ν,	ἐ δ ί δ ο τ ο ν,	ἐ δ ε ί κ ν υ τ ο ν,
	ἱ ς ά τ η ν,	ἐ τ ι θ έ τ η ν,	ἐ δ ι δ ό τ η ν,	ἐ δ ε ι κ ν ύ τ η ν,
P.	ἵ ς α μ ε ν,	ἐ τ ί θ ε μ ε ν,	ἐ δ ί δ ο μ ε ν,	ἐ δ ε ί κ ν υ μ ε ν,
	ἵ ς α τ ε,	ἐ τ ί θ ε τ ε,	ἐ δ ί δ ο τ ε,	ἐ δ ε ί κ ν υ τ ε,
	ἵ ς α σ α ν.	ἐ τ ί θ ε σ α ν.	ἐ δ ί δ ο σ α ν.	ἐ δ ε ί κ ν υ σ α ν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἔστην,	ἐτέθην,	ἐδόθην,
	ἔστης,	ἐτέθης,	ἐδόθης,
	ἔστη,	ἐτέθη,	ἐδόθη,
D.	ἔστητον,	ἐτέθητον,	ἐδόθητον,
	ἐστήτην,	ἐτεθήτην,	ἐδοθήτην,
P.	ἔστημεν,	ἐτέθημεν,	ἐδόθημεν,
	ἔστητε,	ἐτέθητε,	ἐδόθητε,
	ἔστησαν.	ἐτέθησαν.	ἐδόθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶ,	τεθῶ,	δοθῶ,
	στῇς,	τεθῇς,	δοθῇς,
	στῇ,	τεθῇ,	δοθῇ,

D.	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
P.	στῶμεν,	θῶμεν,	δῶμεν,
	στῆτε,	θῆτε,	δῶτε,
	στῶσι.	θῶσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	σταίην,	θείην,	δοίην,
	σταίης,	θείης,	δοίης,
	σταίη,	θείη,	δοίη,
D.	σταίητον,	θείητον,	δοίητον,
	σταιήτην,	θειήτην,	δοιήτην,
P.	σταίημεν,	θείημεν,	δοίημεν,
	σταίητε,	θείητε,	δοίητε,
	σταίησαν.	θείησαν.	δοίησαν.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

IMPERATIVI.

S.	ϛῆθι,	θὲς,	δός,
	ϛήτω,	θέτω,	δότω,
D.	ϛήτον,	θέτον,	δότον,
	ϛήτων,	θέτων,	δότων,
P.	ϛήτε,	θέτε,	δότε,
	ϛήτωσαν.	θέτωσαν.	δότωσαν.

INFINITIVI.

ϛῆναι.	θεῖναι.	δοῦναι.

PARTICIPII.

ϛὰς,	ϛάντος,	θεὶς,	θέντος,	δοὺς,	δόντος,
ϛᾶσα,	ϛάσης,	θεῖσα,	θείσης,	δοῦσα,	δούσης,
ϛὰν,	ϛάντος,	θὲν,	θέντος.	δὸν,	δόντος.

VERBORUM IN μι PARADIGMA.

TEMPUS PRAESENS VOCIS MEDIAE.

INDICATIVI.

S.	ἵσαμαι,	τίθεμαι,	δίδομαι,	δείκνυμαι,
	ἵσασαι,	τίθεσαι,	δίδοσαι,	δείκνυσαι,
	ἵσαται,	τίθεται,	δίδοται,	δείκνυται,
D.	ἱσάμεθον,	τιθέμεθον,	διδόμεθον,	δεικνύμεθον,
	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
P.	ἱσάμεθα,	τιθέμεθα,	διδόμεθα,	δεικνύμεθα,
	ἵσασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἵσανται.	τίθενται.	δίδονται.	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	ἱστῶμαι,	τιθῶμαι,	διδῶμαι,
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,
	ἱστῆται,	τιθῆται,	διδῶται,

D.	ἱςώμεθον,	τιθώμεθον,	διδώμεθον,
	ἱςῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
	ἱςῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
P.	ἱςώμεθα,	τιθώμεθα,	διδώμεθα,
	ἱςῆσθε,	τιθῆσθε,	διδῶσθε,
	ἱςῶνται.	τιθῶνται.	διδῶνται.

OPTATIVI.

S.	ἱςαίμην,	τιθείμην,	διδοίμην,
	ἱςαῖο,	τιθεῖο,	διδοῖο,
	ἱςαῖτο,	τιθεῖτο,	διδοῖτο,
D.	ἱςαίμεθον,	τιθείμεθον,	διδοίμεθον,
	ἱςαῖσθον,	τιθεῖσθον,	διδοῖσθον,
	ἱςαίσθην,	τιθείσθην,	διδοίσθην,
P.	ἱςαίμεθα,	τιθείμεθα,	διδοίμεθα,
	ἱςαῖσθε,	τιθεῖσθε,	διδοῖσθε,
	ἱςαῖντο.	τιθεῖντο.	διδοῖντο.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

IMPERATIVI.

S.	ἵσασο,*	τίθεσο,*	δίδοσο,*	δεικνύσο,
	ἱσάσθω,	τιθέσθω,	διδόσθω,	δεικνύσθω,
D.	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἱσάσθων,	τιθέσθων,	διδόσθων,	δεικνύσθων,
P.	ἵσασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἱσάσθωσαν.	τιθέσθωσαν.	διδόσθωσαν.	δεικνύσθωσαν.

INFINITIVI.

ἵσασθαι.	τίθεσθαι.	δίδοσθαι,	δεικνύσθαι.

PARTICIPII.

ἱσάμενος.	τιθέμενος.	διδόμενος.	δεικνύμενος.

---

* Vel, Ionicè, elisо σ, ἵσαο, τίθεο, δίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵσω, τίθου, δίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἱσάμην,	ἐτιθέμην,	ἐδιδόμην,	ἐδεικνύμην,
	ἵσασο,*	ἐτίθεσο,*	ἐδίδοσο,*	ἐδείκνυσο,
	ἵσατο,	ἐτίθετο,	ἐδίδοτο,	ἐδείκνυτο,
D.	ἱσάμεθον,	ἐτιθέμεθον,	ἐδιδόμεθον,	ἐδεικνύμεθον,
	ἵσασθον,	ἐτίθεσθον,	ἐδίδοσθον,	ἐδείκνυσθον,
	ἵσασθην,	ἐτιθέσθην,	ἐδιδόσθην,	ἐδεικνύσθην,
P.	ἱσάμεθα,	ἐτιθέμεθα,	ἐδιδόμεθα,	ἐδεικνύμεθα,
	ἵσασθε,	ἐτίθεσθε,	ἐδίδοσθε,	ἐδείκνυσθε,
	ἵσαντο.	ἐτίθεντο.	ἐδίδοντο.	ἐδείκνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

---

* Ionicè, elisο σ, ἵσαο, ἐτίθεο, ἐδίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵσῳ, ἐτίθου, ἐδίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

AORISTUS SECUNDUS. INDICATIVI.

S.	ἐϛάμην,	ἐθέμην,	ἐδόμην,
	ἔϛασο,*	ἔθεσο,*	ἔδοσο,*
	ἔϛατο,	ἔθετο,	ἔδοτο,
D.	ἐϛάμεθον,	ἐθέμεθον,	ἐδόμεθον,
	ἔϛασθον,	ἔθεσθον,	ἔδοσθον,
	ἐϛάσθην,	ἐθέσθην,	ἐδόσθην,
P.	ἐϛάμεθα,	ἐθέμεθα,	ἐδόμεθα,
	ἔϛασθε,	ἔθεσθε,	ἔδοσθε,
	ἔϛαντο.	ἔθεντο.	ἔδοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	ϛῶμαι,	θῶμαι,	δῶμαι,
	ϛῇ,	θῇ,	δῷ,
	ϛῆται,	θῆται,	δῶται,

* Ionicè, eliso, σ, ἔϛαο, ἔθεο, ἔδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἔϛω, ἔθου, ἔδου.

D.	ϛώμεθον,	θώμεθον,	δῶμεθον,
	ϛῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
	ϛῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
P.	ϛώμεθα,	θώμεθα,	δώμεθα,
	ϛῆσθε,	θῆσθε,	δῶσθε,
	ϛῶνται.	θῶνται.	δῶνται.

OPTATIVI.

S.	ϛαίμην,	θείμην,	δοίμην,
	ϛαῖο,	θεῖο,	δοῖο,
	ϛαῖτο,	θεῖτο,	δοῖτο,
D.	ϛαίμεθον,	θείμεθον,	δοίμεθον,
	ϛαῖσθον,	θεῖσθον,	δοῖσθον,
	ϛαίσθην,	θείσθην,	δοίσθην,
P.	ϛαίμεθα,	θείμεθα,	δοίμεθα,
	ϛαῖσθε,	θεῖσθε,	δοῖσθε,
	ϛαῖντο.	θεῖντο.	δοῖντο.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

IMPERATIVI.

S.	ϛάσο,*	θέσο,*	δόσο,*
	ϛάσθω,	θέσθω,	δόσθω,
D.	ϛάσθον,	θέσθον,	δόσθον,
	ϛάσθων,	θέσθων,	δόσθων,
P.	ϛάσθε,	θέσθε,	δόσθε,
	ϛάσθωσαν.	θέσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

ϛάσθαι.	θέσθαι.	δόσθαι.

PARTICIPII.

ϛάμενος.	θέμενος.	δόμενος.

VERBORUM IN μι,

TEMPUS PRAESENS VOCIS PASSIVAE idem est ac VOCIS MEDIAE; ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

---

* Vel, Ionicè, elisо σ,	ϛάο,	θέο,	δόο.
et, inde, Atticè, contractè,	ϛῶ,	θοῦ,	δοῦ.

Εἰμὶ, *sum.*

VOCIS ACTIVAE,

TEMPUS PRAESENS INDICATIVI.

S.	εἰμὶ,	εἶς, vel εἶ,	ἐστὶ,
D.		ἐστὸν,	ἐστὸν,
P.	ἐσμὲν,	ἐστὲ,	εἰσὶ.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	ἦς,	ἦ,
D.		ἦτον,	ἦτον,
P.	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.		εἴητον,	εἰήτην,
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI. INFINITIVI. PARTICIPII.

S.	ἔσο,* ἔστω,	εἶναι.	M.	ὤν,
D.	ἔστον, ἔστων,		F.	οὖσα,
P.	ἔστε, ἔστωσαν.		N.	ὄν.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI, VOCIS ACTIVAE.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν,
D.		ἦτον,	ἤτην,
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI iidem ac PRAESENTIS.

---

* ἔσο videtur esse imperativi vocis mediae; ceterae personae videntur esse vocis activae. de ἴσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

VOCIS MEDIAE IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἧμην,	ἧσο,	ἧτο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

Εἰμὶ, *ſum*, oritur ab ἔω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et perſonas, regulariter; ſcil.

ἔσομαι, ἐσοίμην, ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo.*

PRAESENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἶ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι.*

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἶ,
D.		ἴτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRAESENS IMPERATIVI.

S.		ἴθι,	ἴτω,
D.		ἴτον,	ἴτων,
P.		ἴτε,	ἴτωσαν.

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos ſcriptores, aliud Imperfectum Indicativi; ſcil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ἤειν,	ἤεις,	ἤει,*
D.		ἤειτον,	ἠείτην,
P.	ἤειμεν,	ἤειτε,	ἤεισαν, vel ἦεσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	ἶον,	ἶες,	ἶε,
	D.		ἶετον,	ἰέτην,
	P.	ἶομεν,	ἶετε,	ἶον.
SUBJUNCT.		ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, &c.
OPTAT.		ἶοιμι,	ἶοις,	ἶοι, &c.
IMPER.			ἶε,	ἰέτω, &c.
INFIN.		ἶναι.		
PARTICIP.		ἰών,	ἰοῦσα,	ἰόν· ἰόντος, &c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἔω, a quo habet imperativum regularem ἔε, contractè εἶ. unde, in compoſitis, ἄπει, *abi*; ἔξει, *exi*. ſed hoc ipſum ἔω, *eo*; videtur eſſe abbreviatum ab antiquiore ἐέω †, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω

---

* Vide Xenoph. Apomnem. lib. 1. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

† Et, ut ab ἔω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἐέω, fiet ἔειμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab ἔειμι fiet ἔειν; ei cum Attico augmento ἦειν.

ab ἐθέλω, et ejuſmodi multa.) ἑέω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἴω; unde variae reperiuntur diverſorum temporum perſonae. ut, εἶσα; εἶσας, vel Atticè, ἧσας†; εἰσάτην, Atticè ἐεισάτην, &c. εἶκα; εἶκειν, Atticè ἧκειν.

Et, in VOCE MEDIA, εἶσομαι· εἴσεται· εἴσατο· εἰσάμενος. et in Perfecto εἶα, Atticè, ἧα, et ἧϊα; et in Pluſq. ἦειν Atticè; quod idem eſt rurſus cum imperfecto Activo Attico; quae res plurimum illuſit quibuſdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare Ἴημι, *eo;* cujus variae perſonae reperiuntur, et omnes regulariter formatae.

Sic, in PRAES. et IMPERF. ἵησι, ἵεσαν, ἱείη, ἵεναι, ἵεις, ἵεντες.

Et in AOR. II°. Part. εἷς, et compoſitum παρεὶς.

Et in VOCE MEDIA; ἵεμαι, ἵεται, ἵενται; ἵεσο, ἵέσθω; ἵέμενος.

---

† Si ἄπησας, *abiiſti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἧμαι, *ſedeo.*

PRAESENS INDICATIVI.

S.	ἧμαι,	ἧσαι,	ἧται,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθον,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἥμην,	ἧσο,	ἧτο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἧσο, ἥσθω, &c.	ἧσθαι.	ἥμενος, η, ον.

Sic compoſitum κάθημαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθώμεθα †.

Κεῖμαι, *jacco.*

PRAESENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κείμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κείμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἔκεισο,	ἔκειτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἔκεισθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἔκεισθε,	ἔκειντο.

† Apud Demoſth. Philip. V. et XI. ad initium

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
κείσο, κείσθω, &c.	κεῖσθαι.	κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κεέω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. ut et κεέσομαι, κείσομαι.†

Ceterum, a κεέω, per Syncopen, fiet κέω, et in Media Voce κέομαι; quod interdum in uſu eſt; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέῃ, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba uſurpantur interdum imperſonaliter. ut, ἀρέσκει, *placet*; ἀρκεῖ, *ſufficit*; προσήκει, *convenit*; συμβαίνει, *contingit*; συμφέρει, *confert*, &c.

Sed quae maxime imperſonaliter uſurpantur, ſunt ſequentia.

πρέπει, *decet*; ἔπρεπε, *decebat*; πρέπειν, *decere*; τὸ πρέπον, *id quod decet*; et, in plurali, τὰ πρέποντα.

Μέλει, *curae eſt*; ἔμελε, *curae erat*; με-

† Et ab activo κέω, κέσω, fit κέσκω, κέσκομαι, ἐκέσκετο, Odyſſ. φ. 41.

λήσει, *curae erit*; μεμέληκε, *curae fuit*.*

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; ἔδοξε, *visum est*. ut et τὸ δοκοῦν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δακοῦντα.†

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δεῇ, *oporteat*; δεήσῃ, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δέον, *id quod oportet*; et in Plur. τὰ δέοντα.‡

Χρῇ, *oportet*; ἐχρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oportebit*; χρῆναι, et χρῇν, *oportere*; τὸ χρέων, *id quod oportet*.§

---

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, *in Perfecto medio*, pro μέμελε; ne scil. tres concurrant syllabae breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμβλωκε, per Syncopen et Euphoniam pro μεμέλωκε, a μέλω, *curam gero*.

† δοκεῖ, et ἐδόκει, sunt a recentiore praesenti δοκέω; ἔδοξε autem ab antiquiore δόκω.

‡ Praesens in usu est δεῶ; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore praesenti δείω.

§ Χρῇ ita derivari potest. In plerisque Graecorum antiquissimis vocibus, plurimus erat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. sic, vulgare verbum χράομαι oritur ex antiquiore* χρεάομαι, elisoε; ab eodem autem oritur Ioni cum χρέομαι, elisoα. sed Attici, etiam saepe minuebant hunc vocalium con-

---

* Sic apud Herod. reperitur φοιτεαω, φοιτεω, φοιταω. sic, ὀναω *prosum* olim fuit ὀνεαω, unde fit ὀνεαρ, pro quo Homerus habet ὀνειαρ, ad vitandas tres breves. sic et κτάω, vel κτάομαι, olim fuit κτεάω, unde κτέαρ, -ατος.

De Verbo.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONAE distinguuntur Terminatione.*

DE TERMINATIONE.

TERMINATIO est ea pars Verbi quae flectionem patitur, et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis.

---

cursum, CONTRAHENDO. sic, dicebant χρεῶνται, pro χρεάονται; ἐχρεῶντω, pro ἐχρεάοντο; χρεώμενος, pro χρεαόμενος. et in nomine verbali χρέως pro χρέαος *debitum*. et in infinitivo χρεάεσθαι, χρεᾶσθαι; et, iterum contrahendo, χρῆσθαι.

Hoc modo ab Activa voce χρέαω, in tertia Sing. χρέαει, contrahendo fiet χρέᾳ; et inde, iterum contrahendo, χρῇ. et sic, in imperfecto, ἐχρέαε, ἐχρέα, ἐχρῆ. et in infinitivo, χρεάειν, χρεᾶν, χρῆν. et in participio neutro τὸ χρέαον, ex unicâ contractione fit χρέων.

Altera autem infinitivi formâ χρῆναι fiet hoc modo. ut, in antiquissima infinitivi forma, dicebant τιθέμεναι, ἰσάμεναι, διδόμεναι, &c. ex quibus postea, elisō με, oriebantur τιθέναι, ἰσάναι, διδόναι, &c; ita, ex χρεαέμεναι, fiet χρεάεναι, χρεᾶναι, χρῆναι; per duplicem scil. contractionem.

---

* Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

ſic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULAE.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deeſt.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ον.

3. Subjunctivus Modus Temporis Praeſentis format ſuas Terminationes ab Indicativo. ſcil. mutat Vocales breves in ſuas longas, ſubſcribit ι, et abjicit υ.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus ſemper habet eaſdem Terminationes ac Praeſentis.

4. Optativi Terminatio ſemper habet diphthongum οι, αι, vel ει.

5. Futurum primum ſemper ſequitur Terminationes Praeſentis; ut et Futurum ſecundum Paſſivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime poſt Characteriſticam, vocales breves mutantur in ſuas diphthongos.

6. Aoriſtus Secundus Activus et Me-

dius ſemper ſequitur Imperfecti ſui Terminationes.

At Aoriſti Paſſivi mutuantur ſuas Terminationes a verbis in -μι.

7. Mediae Vocis et Paſſivae, Singularis Numerus olim deſinebat ſemper in -μαι, -σαι, -ται; vel -μην, -σο, -το. Iônes primo elidebant σ.* Vocales autem inde concurrentes Attici poſtea contrahebant, ut in paradigmate.†

8. Tertiae plurales in -ον, et -αν, deſinebant olim in -οσαν, et -ασαν; quas quidem retinent Boeoti; a Ceteris autem ejicitur -σα-.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, eſt Litera Terminationi proxima; et nullum patitur flexionem; ſed manet ſemper in eôdem Tempore invariabilis.

---

* Interdum ab Atticis ejicitur -τα-, et fit ſynaereſis. ſic in βούλομαι, *volo*; βούλεσαι, eliſo -σα, βούλεϊ, per ſynaereſin βούλει. et οἴομαι, *puto*; οἴεσαι, eliſo -σα, οἴεϊ, per ſyn. οἴει. ὄπτομαι, *video*; in Fut. 1. Med. ὄψομαι, ὄψεσαι, eliſo -σα, ὄψεϊ, per ſyn. ὄψει. idem ſaepe fit in aliis plurimis verbis apud Ariſtophanem.

† Sic; τύπτεσαι, τύπτεαι, τυπτέαϊ, τύπτηι, τύπτῃ.

F. 2. τυπ-έεσαι, τυπ-έαι, τυπ-εέαϊ, τυπ-εῆι, τυπ-εῇ, τυπ-ῇ.

Sic, γ, in λέΓ-ω, λέΓ-εις, λέΓ-οιμι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέκω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, ſi duarum conſonantium poſterior ſit vel τ, vel liquida, prior cenſetur Characteriſtica.

Sic, π, in τύπτω; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *ſcindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM, aut LIQUIDUM, prout Characteriſtica Praeſentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam eſt Characteriſtica praeſentis.

In verbis non Liquidis, Characteriſtica Futuri primi ſemper eſt σ. ſic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω.
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteriſtica praeſentis, manet in Futuro. ſic;

μένω,	*maneo*,	μενῶ.
σπείρω,	*ſemino*,	σπερῶ.
ϛέλλω,	*mitto*,	ϛελῶ.
τέμνω,	*ſcindo*,	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adſit ſimplex conſonans, Characteriſtica Perfecti eſt κ;

si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
ϛέλλω,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Praesenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

De Augmento.

Omnis Praeteriti Temporis Indicativus Modus recipit Augmentum ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Praesens et Futura nullum habent Augmentum.

Augmenti Regulae.

I.

1. Si Verbum incipit a consonante, praeponitur Augmentum ε. sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφον,	ἔγραψα.

ρ poſt ε geminatur. ſic;

ῥίπτω,	*jacio*,	ἐῤῥίπτον,	ἐῤῥιψα.
ῥήσσω,	*frango*,	ἐῤῥήσσον,	ἐῤῥηξα.
ῥύω,	*traho*,	ἐῤῥυον,	ἐῤῥυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam conſonans initialis. ſic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα.

* Sed Aſpirata reduplicat ſuam Tenuem. ſic;

θαυμάζω,	*miror*,	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	*unguo*,	χρίσω,	κέχρικα.

ρ non reduplicatur. ſic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἐῤῥιφα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἐῤῥηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἐῤῥυκα.

Item γν, et σ poſt vel ante conſonantem non reduplicat; neque, κτείνω. ſic;

---

* Hujus rei ratio haec eſt. Graeci, vitantes cacophoniam, non ſolebant proferre duas deinceps ſyllabas utramque ab Aſpirata incipientem; ſed mutabant alteram in ſuam Tenuem: idque non ſolum in Augmento, ſed in omni flectione et compoſitione.

γνόω,	*noſco,*	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	*notum reddo,*	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	*fallo,*	ψεύσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
ζάω,	*vivo,*	ζήσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	*feſtino,*	σπεύσω,	ἔσπευκα.
ϛέφω,	*corono,*	ϛέψω,	ἔϛεφα.
κτείνω,	*occido,*	κτενῶ,	ἔκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Pluſquamperfectum non recipit novum Augmentum. ſic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα,	ἐῤῥιφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἔψαλκα,	ἐψαλκειν.
γνόω,	γνώσω,	ἔγνωκα,	ἐγνωκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in ſuam longam, et ι diphthongi ſubſcribitur. ſic;

α.	ἀνύω,	*perficio,*	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	*ſpero,*	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	*praebeo,*	ὤπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	*augeo,*	ἤυξανον.
αι.	αἴρω,	*tollo,*	ἦρον.
οι.	οἰκίζω,	*aedifico,*	ᾤκιζον.

Sed ε ſaepe mutatur in ſuam diphthongum. ſic;

ἔχω,	*habeo,*	εἶχον.
ἔαω,	*ſino,*	εἴαον.*

Et, ſi verbum incipit ab εο-, manet ε, augetur ο. ſic;

ἑορτάζω,	*epulor,*	ἐώρταζον,	*epulabar.*
ἔόλπα,	*ſperavi,*	ἐώλπειν,	*ſperaveram.*
ἔόργα,	*feci,*	ἐώργειν,	*feceram.*
ἔοικε,	*viſum eſt,*	ἐώκει,	*viſum erat.*

2. Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum. ſic;

ι.	ἵκομαι,	*venio,*	ἱκόμην.
υ.	ὑβρίζω,	*inſulto,*	ὕβριζον.
η.	ἠχέω,	*ſono,*	ἤχεον.

---

* Tabula verborum quae mutant ε in ει.

ἔαω,	*ſino.*	ἔπω,	*dico.*
ἕζομαι,	*ſedeo.*	ἐργάζομαι,	*operor.*
ἐθίζω,	*adſuefacio.*	ἐρέω,	*dico.*
ἑλίσσω,	*volvo.*	ἕρπω, ἑρπύζω,	*ſerpo.*
ἕλκω, ἑλκέω, ἑλκύω,	*traho.*	ἑρύω,	*traho.*
		ἑσίαω,	*convivio excipio.*
ἕλεω,	*capio.*	ἕχω,	*habeo.*
ἕπομαι,	*ſequor.*		

ω.	ὤθω,	*pello*,	ὤθον.
ει.	εἰκάζω,	*assimilo*,	εἴκαζον.
ευ.	εὐθύνω,	*dirigo*,	εὔθυνον.
ου.	οὐτάζω,	*vulnero*,	οὔταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur.

De Futuro Primo, et Temporibus ex eo derivatis.

FUTURUM PRIMUM formatur a Praesenti.

REGULAE GENERALES DUAE.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur σ ante ω. sic;

Praes.		Fut. 1.
τίω,	*honoro*,	τίσω.
λύω,	*solvo*,	λύσω.
λούω,	*lavo*,	λούσω.
λέγω,	*dico*,	λέξω.
βλέπω,	*video*,	βλέψω.
βρέχω,	*irrigo*,	βρέξω.
γράφω,	*scribo*,	γράψω.
τρίβω,	*tero*,	τρίψω.

II.

Verba liquida non inſerunt σ; tantum corripiunt penultimam, ſi longa eſt; et flectuntur ad inſtar futuri ſecundi. ſic;

μένω, *maneo*, μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et ſic, δέμω, *ſtruo*; κρίνω, *judico*; πλύνω, *lavo*; ἀμύνω, *tueor*; νέμω, *tribuo*.

Penultimam longam corripiunt, abjecta poſteriore duarum vocalium vel conſonantium. ſic;

Praeſ.		Fut. 1.
σπείρω,	*ſemino*,	σπερῶ.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ.
φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ.
μιαίνω,	*polluo*,	μκανῶ.
τέμνω,	*ſcindo*,	τεμῶ.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ.
ϛέλλω,	*mitto*,	ϛελῶ.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ.

REGULAE SPECIALES IN MUTIS.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ.* ſic;

---

* Abjicitur etiam ν. ſic σκίνδω, *ſcindo*, σκίσω, et per euphoniam σχίσω. κυλίνδω, κυλίσω, *voluto*.

Sed manet penultima longa, mutando brevem in ſuam longam vel

τύπτω,	*verbero,*	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	*perficio,*	ἀνύσω.	τ.
ᾄδω,	*cano,*	ᾄσω.	δ.
πλήθω,	*impleo,*	πλήσω.	θ.
νομίζω,	*puto,*	νομίσω.	δ, σ.
φράζω,	*dico,*	φράσω.	δ, σ.
πλάσσω,	*fingo,*	πλάσω.	σ, σ.
ἰμάσσω,	*flagello,*	ἰμάσω.	σ, σ.

2. At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. ſic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω.
ὀρύσσω,	*fodio,*	ὀρύξω.
νύσσω,	*confodio,*	νύξω.
κράζω,	*clamo,*	κράξω.
ϛάζω,	*ſtillo,*	ϛάξω.
ϛίζω,	*pungo,*	ϛίξω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω. ſcil.

ἁρπάζω,	*rapio.*	σαλπίζω,	*buccino.*
ἀτίζω,	*vilipendo.*	ἐμπάζω,	*curo.*
διϛάζω,	*dubito.*	μερμερίζω,	*cogito.*
νυϛάζω,	*dormito.*	βάζω,	*loquor.*

---

diphthongum. ſic, λήχω, *ſortior,* λήξομαι. σπένδω, *libo,* σπείσω. πείθω, *patior,* πείσομαι, &c. Eadem, ſcilicet, eſt in his analogia quae in dativo plurali Declinationis tertiae. vide prius pag. 22.

3. Dicimus τύφω, θύψω, *accendo*, et ita distinguitur a τύπτω, τύψω, *verbero*.
Item τρέφω, θρέψω, *alo*, et ita distinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto*.
Item τρέχω, θρέξω, *curro*.*
Dicimus etiam ἔχω, ἕξω, *habeo*.
ut distinguatur ab ἔξω, *extra*.

REGULAE SPECIALES IN PURIS.

I. -αω, -εω, -οω, mutant brevem in suam longam ante -σω. sic;

Praes.		Fut.
βοάω,	*clamo*,	βοήσω.
τιμάω,	*honoro*,	τιμήσω.
ἐρωτάω,	*interrogo*,	ἐρωτήσω.
φιλέω,	*amo*,	φιλήσω.
κινέω,	*moveo*,	κινήσω.
οἰκέω,	*habito*,	οἰκήσω.
δηλόω,	*manifesto*,	δηλώσω.
πληρόω,	*impleo*,	πληρώσω.
ἀξιόω,	*aequum censeo*,	ἀξιώσω.

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu. vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebant τρέχω, in praesenti, pro θρέχω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σω. ſcil.

1. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	*revereor.*	νεικέω,	*rixor.*
ἀκέω,	*ſano.*	ξέω,	*polio.*
ἀλέω,	*molo.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἀρκέω,	*ſufficio.*	τελέω,	*perficio.*
ἐμέω,	*vomo.*	τρέω,	*tremo.**

2. -οω retinet ο in verbis primitivis; quae ſunt perpauca. ſic;

ἀρόω,	*aro,*	ἀρόσω.
βόω,	*paſco,*	βόσω.
ἐδόω,	*edo,*	ἐδόσω.†
ὀμόω,	*juro,*	ὀμόσω.
ὀνόω,	*vitupero,*	ὀνόσω.‡

3. -αω poſt ε vel ι retinet α. ſic;

ἐάω,	*ſino,*	ἐάσω.
θεάομαι,	*ſpecto,*	θεάσομαι,
κοπιάω,	*laboro,*	κοπιάσω.
μειδιάω,	*ſubrideo,*	μειδιάσω.
ἰάομαι,	*ſano,*	ἰάσομαι.

* De futuro verborum in -εσκω, et -νυμι, &c. agetur in Defectivis.

† Odyſſ. χ. 56.

‡ Sed ſi tranſit in -ωμι habet -ωσω. ſic;

γνόω, *ſcio,* γνῶμι, γνώσω.

Item -λαω, -ραω, poſt vocalem. ſic;

γελάω,	*rideo*,	γελάσω.
ὁράω,	*video*,	ὁράσω.

Item ἀκροάομαι, *audio*, habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω,* *pando*, habet πετάσω.

Item -αω diſſyllabum retinet α, ſi nunquam tranſit in -ημι. ſic;

κλάω,	*frango*,	κλάσω.
σπάω,	*traho*,	σπάσω.

quia non dicimus κλήμι, nec σπήμι.

At φθάω, *praevenio*, habet φθάσω, etſi dicimus φθήμι.

4. Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω; ſed ſaepius -εσω. ſcil.

αἰνέω,	*laudo.*	πονέω,	*laboro.*
ἀκέομαι,	*medeor.*	φορέω,	*gero.*
καλέω,	*voco.*	φρονέω,	*ſapio.*
κορέω,†	*ſatio.*		

II. Sex in -εω habent -ευσω. ſcil.

πνέω,	*ſpiro*,	πνεύσω.
πλέω,	*navigo*,	πλεύσω.
χέω,	*fundo*,	χεύσω.

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro*, ſemper κορήσω.

ῥέω, *fluo*, ῥεύσω. ſed ῥέω, *dico*, ῥήσω.
θέω, *curro*, θεύσω. ſed θέω, *pono*, θήσω.
νέω, *nato*, νεύσω. ſed νέω, *neo*, νήσω.

III. Denique dicimus καίω, *uro*, καύσω.
κλαίω, *fleo*, κλαύσω.

De Praeterito Perfecto.

Regula Generalis.

Perfectum formatur a Futuro primo: ſcilicet, praeponit Augmentum, et mutat -ω, vel -σω, in κα; -ξω in χα; -ψω in φα. ſic;

ψάλλω, *cano*, ψαλῶ, ἔψαλκα.
τιμάω, *honoro*, τιμήσω, τετίμηκα.
φαίνω, *oſtendo*, φαιῶ, πέφαγκα.
φιλέω, *amo*, φιλήσω, πεφίληκα.
λέγω, *dico*, λέξω, λέλεχα.
πράσσω, *facio*, πράξω, πέπραχα.
γράφω, *ſcribo*, γράψω, γέγραφα.
φρίσσω, *horreo*, φρίξω, πέφρικα. }
φεύγω, *fugio*, φεύξω, πέφευγα. } *

---

* { Non πέφριχα, } ob aſperatam praecedentem. vide notam
{ Non πέφυχα, } ad p. 122.

REGULAE SPECIALES.

DE PENULTIMA ANTE -ΚΑ.

1. Diſſyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. ſic;

ϛέλλω,	*mitto*,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	*ſemino*,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Diſſyllaba in ειvω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	*judico*,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	*impetu feror*,	θυνῶ,	τέθυκα.

Sed ν manet ante -κα in κτείνω, πλύνω. ſcil.

κτείνω,	*occido*,	κτενῶ,	ἔκταγκα.
πλύνω,	*lavo*,	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα; item, βάλλω, μένω. ſic;

νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	*ſtruo*,	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	*ſcindo*,	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	*jacio*,	βαλῶ,	βεβλήκα.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	μεμένηκα.

Quaedam saepe patiuntur syncopen. ut, καλέω, *voco*, καλήσω, κεκάληκα, κέκληκα. sic;

δεδέμηκα,	δέδμηκα.	τετέμηκα,	τέτμηκα.
κεκάμηκα,	κέκμηκα.	βεβάληκα,	βέβληκα.

De Futuro Primo Passivo.

Regula Generalis.

Futurum Primum Passivum formatur a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmentum, et mutat α vel κα, in -θήσομαι. sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφθήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πέφιληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλόω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
ϛέλλω,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα,	ϛαλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.
τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	ταθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἀρόω,	ἀρόσω,	ἤροκα,	ἀροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἐδόω,	ἐδόσω,	ἤδοκα,	ἐδοθήσομαι.*

* Odyss. χ. 56.

Regulae Speciales.

I.

Multa verba, non liquida, quae habent -κα perfecti, inſerunt σ ante -θήσομαι. ſcil.

1. In Verbis Puris, ε, vel Anceps, aut Diphthongus, ante -κα, inſerit σ ante -θήσομαι.

ſic;

ε ante -κα, inſerit σ.

αἰδέομαι,	*revereor*,	ἤδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
ἀκέομαι,	*medeor*,	ἤκεκα,	ἀκεσθήσομαι.
ἀλέω,	*molo*,	ἤλεκα,	ἀλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	*ſufficio*,	ἠρκέκα,	ἀρκεσθήσομαι.
ἐδέω,†	*edo*,	ἤδεκα,	ἐδεσθήσομαι.
ξέω,	*polio*,	ἔξεκα,	ξεσθήσομαι.
σβέω,	*extinguo*,	ἔσβεκα,	σβεσθήσομαι.
ϛορέω,	*ſterno*,	ἐϛόρεκα,	ϛορεσθήσομαι.
τελέω,	*perficio*,	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	*tremo*,	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque, quae habent ε ante -κα, ſed non inſerunt σ ante -θήσομαι.

---

† Idem cum ἐδέω.

ſcil.

αἰνέω,	*laudo.*	ἐρέω,*	*remigo.*
αὐχέω,	*glorior.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἐμέω,	*vomo.*		

α ante -κα inſerit σ.

γελάω,	*rideo.*	κρεμάω,	*ſuſpendo.*
ἐράω,	*amo.*	νάω,‡	*habito.*
θλάω,	*frango.*	πετάω,§	*pando.*
ἱλάω,†	*propitium reddo.*	σπάω,	*traho.*
		ὑφάω,	*texo.*
κλάω,	*frango.*	χαλάω,	*relaxo.*

Excipias octo, quae habent α ante -κα, ſed non inſerunt σ ante -θήσομαι.

ἀκροάομαι,	*audio.*	πειράομαι,	*periculum facio.*
θεάομαι,	*ſpecto.*		
ἰάομαι,	*ſano.*	περάω,‖	*trajicio.*
κονίαω,	*pulvere aſpergo.*	φωράω,	*furem deprehendo.*
ὁράω,	*video.*		

* Idem cum ἐρέσσω.
† Idem cum ἱλάσκω.
‡ Idem cum ναίω.
§ Idem cum πετάζω.
‖ Unde πράω et πιπράσκω.

ι ante -κα inſerit σ.

κυλίω,*	*voluto.*	Excipitur τίω, *honoro*, τίσω, τέτικα, τιθήσομαι.	
πρίω,†	*ſerrâ ſeco.*		
χρίω,	*ungo.*		

υ ante -κα, inſerit σ.

ἀνύω,‡	*perficio.*	μεθύω,	*ebrius ſum.*
ἀφύω,§	*haurio.*	μύω,	*claudo.*
βλύω,‖	*mano.*	ξύω,**	*polio.*
βύω,	*obturo.*	πτύω,	*ſpuo.*
ἑλκύω,	*traho.*	ὕω,	*pluo.*

Excipe ſed undecim, quae habent υ ante -κα, ſed non inſerunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω,	*condio.*	κωλύω,	*veto.*
βρύω,	*ſcaturio.*	λύω,	*ſolvo.*
δύω,	*ſubeo.*	μηνύω,	*indico.*
θύω,	*impetu feror.*	ῥύω,††	*traho.*
ἱδρύω,	*colloco.*	τρύω,	*terebro.*
κωκύω,	*ejulo.*		

αι ante -κα inſerit σ.

κναίω,	*rodo.*	πταίω,	*impingo.*
παίω,	*ferio.*	ῥαίω,	*peſſundo.*

* Idem cum κυλίνδω.
† Idem cum πρίζω.
‡ Idem cum ἀνύτω.
§ Idem cum ἀφύσσω.
‖ Idem cum βλύζω.
** Idem cum ξέω.
†† Idem cum ἐρύω.

αυ ante -κα inſerit σ.

κλαίω,	*fleo.*	ψαύω,	*attingo.*
θραύω,	*frango.*		

ει ante -κα inſerit σ.

κλείω,	*claudo.*	σείω,	*quatio.*

ευ ante -κα inſerit σ.

γεύω,	*guſtandum praebeo.*	κελεύω,	*jubeo.*
		πλέω,	*navigo.*

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quae quidem habent ευ ante -κα, non autem inſerunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva ſeptem. ſcil.

δεύω,	*irrigo.*	ῥέω,	*fluo.*
νεύω,	*nuo.*	σεύω,	*agito.*
νέω,	*nato.*	χέω,	*fundo.*
πνέω,	*ſpiro.*		

οι ante -κα inſerit σ.

ſcil. οἴω, *fero*, οἴσω, ᾤκα, οἰσθήσομαι.

ου ante -κα inſerit σ.

ἀκούω,	*audio.*	κρούω,	*pulſo.*
κολούω,	*amputo.*	Excipitur λούω, *lavo*, non inſerens σ.	

2. οω transiens in -μι inserit σ ante -θήσομαι.

γνώμι,	a γνόω,	*scio.*
ζώννυμι,	a ζόω,	*cingo.*
ῥώννυμι,	a ῥόω,	*roboro.*
χρώννυμι,	a χρόω,	*coloro.*
χώννυμι,	a χόω,	*aggero.*

Excipe στρώννυμι, a στρόω, *sterno*, non inserens σ.

3. Abjecta consonans ante -σω * inserit σ ante -θήσομαι. sic;

τ abjecta.

ἀνύτω,†	*perficio.*	ἀρύτω,	*haurio.*

δ abjecta.

ἀλίζω,	*congrego.*	ἐπηρεάζω,	*damno afficio.*
ἀρτίζω,	*ordine compono.*	ἐρεθίζω,	*provoco.*
ἀσπάζομαι,	*amplector.*	ἐρείδω,	*fulcio.*
βλύζω,‡	*mano.*	ἐρίζω,	*concerto.*
γογγύζω,	*murmuro.*	ἐτάζω,	*verum exploro.*
δάζω,	*partior.*	ἥδω,	*delecto.*
δυνάζω,§	*possum.*		

* Vide notam ad p. 126.
† Idem cum ἀνύω.
‡ Idem cum βλύω.
§ Idem cum δυνάω.

κλύζω,	*inundo.*	σπένδω, unde σπείδω,	*libo.*
κλώθω,	*neo.*	σπεύδω,	*festino.*
κολάζω,	*castigo.*	σοχάζομαι,	*collimo.*
κομίζω,	*curam gero.*	σχάζω, §	*scarifico.*
κτίζω,	*condo.*	σχίζω,	*findo.*
μάζω,	*tango.*	σώζω, ‖	*servo.*
ὀκλάζω,	*in genua procumbo.*	τρίζω, vel τρύζω,	*strido.*
οὐτάζω,*	*vulnero.*	τωθάζω,	*irrideo.*
πετάζω,†	*pando.*	φείδω,	*parco.*
πιέζω,	*premo.*	φράζω,	*explico.*
πρίζω,‡	*serrâ seco.*	ψεύδω,	*fallo.*
σκορπίζω,	*dispergo.*		

Et eâdem ratione omnia in -ιζω a nominibus derivata, inserunt σ. ut;

λογίζομαι,	*ratiocinor.*	οἰκίζω,	*aedifico.*
κομίζω,	*puto.*	τειχίζω,	*murum struo.*

&c. &c.

---

* Idem cum οὐτάω.
† Idem cum πετάω.
‡ Idem cum πρίω.
§ Idem cum σχάω.
‖ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.

θ abjecta.

πείθω,	*perſuadeo.*	πρήθω,	*incendo.*
πλήθω,	*impleo.*	ὤθω,	*pello.*

σσ abjectae.

νάσσω,	*ſtipo.*	πλάσσω,	*fingo.*
πάσσω,	*illino.*	πτίσσω,	*pinſo.*

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante θήσομαι inſerunt σ, interdum non.

ἀρύω,*	ἀρύσω,	*haurio.*
δράω,	δράσω,	*ago.*
ζέω,	ζέσω,	*efferveo.*
ἐλάω,	ἐλάσω,	*agito.*
καίω,	καύσω,	*uro.*
κεράω,	κεράσω,	*miſceo.*
κνάω,	κνήσω,	*rodo.*
κορέω,†		*ſatio.*
μνάω,	μνήσω,	*in memoriam revoco.*
μηρύω,	μηρύσω,	*glomero.*

* Idem cum ἀρύτω.

† Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.
vide prius, pag. 130.

ὀνόω,	ὀνόσω,	*vitupero.*
παύω,	παύσω,	*ceſſare facio.*
πνέω,	πνεύσω,	*ſpiro.*
χναύω,	χναύσω,	*carpo.*
ψάω,	ψήσω,	*rado.*

III.

Septem corripiunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. ſcil.

αἱρέω,	*capio,*	αἱρήσω,	ἥρηκα,	αἱρεθήσομαι.
εὑρέω,	*invenio,*	εὑρήσω,	ἕυρηκα,	εὑρεθήσομαι.
ἔχω, vel σχέω,	*habeo,*	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,	*ſciſcitor,*	πεύσω,	πέπευκα,	πυσθήσομαι.
σεύω,	*agito,*	σεύσω,	σέσευκα,	συθήσομαι.
τεύχω,	*facio,*	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	*fundo,*	χεύσω,	κέχευκα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio,* habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι.*

* N. B. Omnia fere Linguae Graecae Verba Primitiva, ſub quatuor has Regulas ſpeciales cadentia, inter exempla hic ſunt adducta.

PERFECTUM PASSIVUM formatur a ſuo Futuro; ſcil. reſumit Augmentum et abjicit -θησο- ante -μαι. ſic;

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ϛέλλω,	ϛαλθήσομαι,	ἔϛαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέσυμαι.

Si ſit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione.* ſic;

πεφίλημαι, πεφίληνται.

REGULAE SPECIALES EUPHONIAE CAUSA.

1. χ ante μ, tranſit in γ; et φ vel ν, in μ. ſic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι.†
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαι.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαι.‡
γράφω,	γραφθήσομαι,	γέγραμμαι.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαι.§
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαι.

---

* Neque Modus Subj. aut Opt. ſic; πεφιλώμαι, πεφῖλη, πεφιλήται, &c. πεφιλοίμην, &c. ſic; μεμνήμαι, μεμνώμαι. Od. ξ. 168. et μεμνοίμην, μέμνοιο. Xen. An. I.

† Non λέλεχμαι. ‡ Non τέτυφμαι. § Non πέφανμαι.

Sed Attice ν transit ante μ in σ. sic;

πέφαμμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλυμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aspiratae ante τ vel σ transeunt in suas Tenues. sic;

λέλεγμαι,	* λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαι,	† γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. scil.

τρέπω,	*verto*,	τέτραμμαι.
τρέφω,	*alo*,	τέθραμμαι.
στρέφω,	*flecto*,	ἔστραμμαι.

De Futuro Secundo Activo.

Futurum Secundum Activum formatur a Praesenti. scil. Corripit penultimam et circumflectit ῶ. sic;

στέφω,	*corono*,	στεφῶ.
τέκω,	*pario*,	τεκῶ.
ἄρω,	*apto*,	ἀρῶ.
τίω,	*honoro*,	τιῶ.
λύω,	*solvo*,	λυῶ.
ἀμύνω,	*tueor*,	ἀμυνῶ.

---

* Non λέλεχσαι, λέλεχται; † nec γέγραφσαι, γέγραφται.

Penultima longa corripitur tribus modis.

1. Vocales longae mutantur in α. sic;

σήπω,	*putrefacio,*	σαπῶ.
τρώγω,	*edo,*	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ε abjicitur. sic;

φαίνω,	*oſtendo,*	φανῶ.
καίω,	*uro,*	καῶ.
παύω,	*ceſſare facio,*	παῶ.
λείπω,	*linquo,*	λιπῶ.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ.

Sed liquida diſſyllaba mutant ει in α; polyſyllaba in ε. sic;

τείνω,	*tendo,*	τανῶ.
σπείρω,	*ſemino,*	σπαρῶ.
φθείρω,	*corrumpo,*	φθαρῶ.
ἀγείρω,	*congrego,*	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	*excito,*	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	*debeo,*	ὀφελῶ.

3. In conſonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. sic;

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ.
βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripi nequit. sic;

θάλπω,	*calefacio,*	θαλπῶ.
μάρπτω,	*prehendo,*	μαρπῶ.

Regulae Speciales.

1. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α. sic;

πλέκω,	*plico,*	πλακῶ.
ϛέλλω,	*mitto,*	ϛαλῶ.
δρέμω,	*curro,*	δραμῶ.
δέρκω,	*aspicio,*	δαρκῶ.
τέμνω,	*scindo,*	ταμῶ.
* πέρθω,	*vasto,*	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	*dico,*	λεγῶ.
βλέπω,	*video,*	βλεπῶ.
φλέγω,	*flammo,*	φλεγῶ.

---

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. scil.

1. Vocales longae mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida dissyllaba mutant ει in α.
4. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α.

2. In paucis muta Characteriſtica Praeſentis tranſit in aliam ſui ordinis. ſic;

1. -γω ſumit σμύχω, atque ψύχω.

2. -βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

3. -φω, ἅπτω, βάπτω, θάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥίπτω, atque ῥάπτω.

ſcilicet;

1.

σμύχω,	*exuro,*	σμυγῶ.
ψύχω,	*refrigero,*	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	*laedo,*	βλαβῶ.
κρύπτω,	*abſcondo,*	κρυβῶ.
καλύπτω,	*velo,*	καλυβῶ.

3.

ἅπτω,	*necto,*	ἁφῶ.
βάπτω,	*tingo,*	βαφῶ.
θάπτω,	*ſepelio,*	ταφῶ.*
σκάπτω,	*fodio,*	σκαφῶ.
δρύπτω,	*lacero,*	δρυφῶ.
ῥίπτω,	*jacio,*	ῥιφῶ.
ῥάπτω,	*ſuo,*	ῥαφῶ.

* Non θαφῶ, ob aſpiratam ſequentem. vide notam ad p. 122.

3. -σσω, vel -ζω, Praeſentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω ſecundi. ſic;

πράσσω,	*facio*,	πράξω,	πραγῶ.
κράζω,	*clamo*,	κράξω,	κραγῶ.

Sed -ζω Praeſentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. ſic;

φράζω,	*dico*,	φραδῶ.
ἕζω,	*ſedeo*,	ἑδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -οω.*
2. Item -αω, -εω, poſt vocalem.
3. Item Polyſyllaba pura quae habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, poſt conſonantem, pro Futuro Secundo ſumunt ipſum Praeſens contractum. ſic;

τιμάω,	*honoro*,	τιμῶ.
φιλέω,	*amo*,	φιλῶ. †

---

* Niſi forte pauca primitiva; ut ab ὀμόω, *juro*, ὀμοῦμαι, ὀμεῖ, ὀμεῖται. *Ariſt. Nubes*, v. 245. vide *Stephanum* in voce.

† Saepe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω,	*eo*,	βαῶ,	βίβαα.
μάω,	*cupio*,	μαῶ,	μέμαα.

De Perfecto Medio.

Regula Generalis.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. ſcil. Praeponit Augmentum, et mutat ῶ in α. ſic.

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	*clamo,*	κραγῶ,	κέκραγα.
τίω,	*honoro,*	τιῶ,	τέτια.
λύω,	*ſolvo,*	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	*ſcribo,*	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	*abſcondo,*	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	*laedo,*	βλαβῶ,	βέβλαβα.
φράζω,	*dico,*	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	*facio,*	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	*reſono,*	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	*occulto,*	κυθῶ,	κέκυθα.
ὄρω,	*excito,*	ὀρῶ,	ὦρα.
βρίθω,	*gravis ſum,*	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	*ſtrido,*	κριγῶ,	κέκριγα.
ῥιγέω,	*rigeo,*	ῥιγῶ,	ἔρριγα.
τρίζω,	*ſtrido,*	τριγῶ,	τέτριγα.
μυκάω,	*mugio,*	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejuſmodi omnibus, penultima perfecti pro longâ ſumitur.

REGULAE SPECIALES PRO PENULTIMA.

1. ε Futuri tranſit in ο. ſic;

λέγω,	*dico*,	λέγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	*video*,	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	*flammo*,	φλεγῶ,	πέφλογα.
ἄγειρω,	*congrego*,	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ὀρέγω,	*porrigo*,	ὀρεγῶ,	ὤρεγα.*

2. ι Futuri, ex ει praeſentis, tranſit in οι. ſic;

λείπω,	*linquo*,	λιπῶ,	λέλοιπα.
πείθω,	*perſuadeo*,	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	*ungo*,	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	*permuto*,	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
ἀείδω,	*cano*,	ἀϊδῶ,	ἤοιδα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, tranſit in ο. ſic;

πλέκω,	*plico*,	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	*furor*,	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	*ſemino*,	σπαρῶ,	ἔσπορα.
ϛέλλω,	*mitto*,	ϛαλῶ,	ἔϛολα.
τείνω,	*tendo*,	τανῶ,	τέτονα.

* Sic et ἔθω, *conſuesco*, ἐθῶ, ὦθα; unde Atticum ἔωθα. ſcil. cum triplici Augmento.

τέμνω,	*ſcindo*,	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	*tero*,	ταρῶ,	τέτορα.
νέμω,	*tribuo*,	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	*divido*,	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	*ſtruo*,	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	*tranſadigo*,	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	*maneo*,	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, tranſit in η. ſic;

σήπω,	*putrefacio*,	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ,	πέφηνα.
λήθω,	*lateo*,	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	*hiſco*,	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	*percutio*,	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	*uro*,	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	*floreo*,	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	*clango*,	κλαγῶ,	κέκληγα.*

---

* Hae Regulae obſervantur etiam in verbis nonnullis antiquiſſimis, quae poſtea enunciabantur aliter in praeſenti. ut;
πέπονθα *paſſus ſum*, ab antiquo πένθω *patior*, *lugeo*, [unde πένθος *luctus*, et πενθέω, *lugeo*,] quod poſtea tranſiit, 1. in πήθω; unde παθῶ, ἔπαθον. 2. in πείθω; unde πείσομαι.
βέβολα, *conjeci*, ab antiquo βέλλω, [unde βέλος, *jaculum*,] quod

Conjugabitur itaque Verbum per Tempora Primaria, hoc modo;

τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

ϛέλλω, ϛελῶ, ἔϛαλκα, ϛαλθήσομαι, ἔϛαλμαι.
ϛέλλω, ϛαλῶ, ἔϛολα.

πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
πεῖθω, πιθῶ, πέποιθα.

De Reliquis Temporibus.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, ſecundum ſuas proprias Terminationes, quas oſtendunt Paradigmata. ſcil.

I.

Futurum utrumque Medium venit ab eodem Futuro Activo. ſic;

---

poſtea tranſit in βάλλω.

λέλογχα, *ſortitus ſum*, ab antiquo λέγχω *ſortior*, quod poſtea tranſiit in λήχω.

ἔῤῥωγα autem venit ab antiquo ῥώσσω, *rumpo*, [unde ῥωξ, et ῥωγμὸς, *rima*,] quod poſtea tranſiit in ῥήσσω.

ῥέζω, *facio*, regulariter habet ῥαγῶ, ἔῤῥογα; et, per metatheſin, ἔοργα; unde ſit ὀργὴ, *animi perturbatio*; quaſi dicas vernacule *the* WORKING *of the Mind*.

N. B. ἀκούω, caret Futuro Secundo; habet tamen Praeteritum Medium ἤκοα.

τύπτω, *verbero*, { τύψω, τύψομαι. / τυπῶ, τυποῦμαι.

τρέπω, *verto*, { τρέψω, τρέψομαι. / τραπῶ, τραποῦμαι.

Et Liquida flectunt primum ad inſtar ſecundi. ſic;

σπείρω, *ſemino*, σπερῶ, σπεροῦμαι, -ῆ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. ſcil. πίομαι, *bibo*; φάγομαι, *edo*; ἔδομαι, *edo*; et flectuntur πίομαι, πίῃ, πίεται; non πίουμαι, πίῃ, πίεται, &c.*

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM venit a Secundo Activo. ſic;

τυπῶ, τυπήσομαι. τραπῶ, τραπήσομαι.

III.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a ſuo FUTURO. ſic;

In Voce Activa.

1.	τύψω,	ἔτυψα.	τρέψω,	ἔτρεψα.
2.	τυπῶ,	ἔτυπον.	τραπῶ,	ἔτραπον.

* Sic et alia quaedam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *laedo*, habet in Fut. 2. Medio βλάβεται, non βλάβεται, et ſic a γέγομαι, *ſum*, reperimus interdum γέγεσθαι, ut videtur, pro γεγεῖσθαι. vide Demoſth. III. contra Philip. prope initium.

In Voce Media.

1. τύψομαι, ἐτύψαμην.	τρέψομαι, ἐτρέψαμην.
2. τυπῶμαι, ἐτυπόμην.	τραπῶμαι, ἐτράπομεν.

In Voce Paſſiva.

1. τυφθήσομαι, ἐτύφθην.	τρεφθήσομαι, ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι, ἐτύπην.	τραπήσομαι, ἐτράπην.

Sed Liquidorum Aoristus Primus reddit Penultimam longam. ſcil. tranſit ε in ſuam ει, et Anceps producitur. idem fit in Voce Media. ſic;

ϛέλλω,	*mitto,*	ϛελῶ,	ἔϛειλα,	ἐϛείλαμην.
τείρω,	*tero,*	τερῶ,	ἔτειρα,	ἐτείραμην.
νέμω,	*tribuo,*	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἐνείμαμην.
τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	ἔτεινα,	ἐτείναμην.
δέμω,	*ſtruo,*	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἐδείμαμην.
πείρω,	*tranſadigo,*	περῶ,	ἔπειρα,	ἐπείραμην.
μένω,	*maneo,*	μενῶ,	ἔμεινα,	ἐμείναμην.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα,	ἐψάλαμην.
φαίνω,	*oſtendo,*	φανῶ,	ἔφανα,	ἐφάναμην.
μιαίνω,	*polluo,*	μιανῶ,	ἐμίανα,	ἐμίαναμην.
κρίνω,	*judico,*	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἐκρίναμην.
μολύνω,	*conſpurco,*	μολυνῶ,	ἐμόλυνα,	ἐμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα,	ἐψήλαμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἐφήναμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμίηνα,	ἐμιήναμην.

IV.

Per omnes Voces, Imperfectum venit a Praesenti; Plusquamperfectum a Perfecto. sic;

	Praes.	Imperf.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.
	Perf.	Plusquamperf.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμμαι,	ἐτέτυμμην.

Quod autem dicitur paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

De Contractione Verborum.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur Circumflexa.

Vocales concurrunt in Praeſenti, tantum, et Imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per Regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

De Conjugatione Secunda.

Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; ſcil.

1. Vocalis brevis ante ω tranſit in longam ante -μι, et anceps producitur. ſic;

a σβέω,	fit	σβήμι,	*extinguo.*
γνόω,		γνώμι,	*ſcio.*
* φάω,		φήμι,	*dico.*
πίω,		πίμι,	*bibo.*
κλύω,		κλύμι,	*audio.*
δείκνυω,		δείκνυμι,	*oſtendo.*
ζεύγνυω,		ζεύγνυμι,	*jungo.*
μίγνυω,		μίγνυμι,	*miſceo.*

* α in -αω pro brevi ſumitur; ut et ι, υ, in ιω, νω.

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω, reduplicant, praeterea, consonantem initialem, cum ι. sic;

a δέω,	fit	δί-δημι,	*vincio.*
δόω,		δί-δωμι,	*do.*
θέω,		τί-θημι,*	*pono.*

3. Vocalis initialis praeponit ι; quae dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. sic;

a σάω,†	fit	ἵ-σημι,	*nosco.*
ἔω,		ἵ-ημι,	*eo.*
ἕω,		ἵ-ημι,	*mitto.*

Item ϛάω, πτάω praeponunt *i* aspiratum, scil.

a ϛάω,	fit	ἵ-ϛημι,	*sisto.*
πτάω,		ἵ-πτημι,	*volo.*

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRAESENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus, caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatione.

---

* Non θίθημι. vide notam pag. 122.

† Unde verbale usitatissimum σήμα, *id quod notum est*, sive *signum*.

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti tranſeunt in longas Aoriſti. ſic;

Imperf.	ἵσην,	ἵσης,	ἵση,	ἵσατον, &c.
Aor. 2.	ἔσην,	ἔσης,	ἔση,	ἔστον, &c.
Imperf. Imperat.	ἵσαθι,	ἵσατω.		
Aor. 2. Imperat.	σήθι,	σήτω.		
Imperf. Infin.	ἵσαναι.			
Aor. 2. Infin.	σῆναι.			

Sic et φήμι, *dico*, γνώμι, *ſcio*, βιώμι, *vivo*.

Sed tria retinent vocales breves. τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, *mitto*. ſic;

Aor. 2. * ἦν, ἦς, ἦ, ἔτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θές, δός, ἕς.†

Et, in Infinitivo, mutant brevem in ſuam diphthongum; unde θεῖναι, δοῦναι, εἶναι.‡

---

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἥμην, ἧσο, ἧτο. at Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo ſi locus eſt ſanus. ſed forte legendum eſt ibi ἀφεῖτο ἄν, ὅσπερ ἅπαξ——

† Item alia tria ab -εω. σπῶμι, *ſequor*, φρῶμι, *fero*, et σχῶμι, *teneo*, habent σπές, φρές, et σχές.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; ſed in his Infinitivus antiquus reverâ fuit θέμεναι, δόμεναι, ἔμεναι; ex quibus poſtea, eliſo μ, et contrahendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. quod etiam indicat accentus circumflexus

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; ſcil. * Praeterito Medio, et Aoriſto Secundo Paſſivo.

IV.

1. -μι habet Futurum Primum et Tempora inde formata, a ſuo Primitivo. ſic;

τίθημι, a θέω, habet θήσω, θήσομαι, &c.
δίδωμι, a δόω, habet δώσω, δώσομαι, &c.
ἵϛημι, a ϛάω, habet ϛήσω, ἔϛησα, ϛήσομαι, ἐϛήσαμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoriſti Primi. ſcil.

τιθήμι,	θήσω,	ἔθηκα,	ἐθηκάμην.
διδώμι,	δώσω,	ἔδωκα,	ἐδωκάμην.
ἵημι,	ἥσω,	ἧκα,	ἡκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. ſic;

τιθήμι, a θέω, habet θήσω, τέθεικα.
ἵημι, ab ἔω, habet ἥσω, εἶκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. ſic;

ἵϛημι, a ϛάω, habet ϛήσω, ἕϛακα.

---

* Interdum tamen Primitivum habet Praeteritum Medium. ſic; ϛάω, ϛαῶ, ἔϛαα, ἔϛαως, ἔϛαυῖα, ἔϛαος. Attice ἔϛως, ἔϛωϛα, ἔϛως. ſic et γάω, *naſcor*, γαῶ, γέγαα, γέγαως, γέγαυῖα, γέγαος. Attice γέγως, γέγωϛα, γέγως.

4. Syllaba longa ante -κα tranſit in brevem ante -θήσομαι. ſic;

δέδωκα, δοθήσομαι, δέδομαι.
εἷκα, ἑθήσομαι.
τέθεικα, τεθήσομαι.*

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. ſic;

εἷκα, ἑθήσομαι,† εἷμαι.
τέθεικα, τεθήσομαι, τέθειμαι.

6. Perfectum Paſſivum flectit ſuos Modos omnes per Terminationes Imperfecti. ſic;

τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθεῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum ſaepe in uſu eſt in Imperfecto Activo. ſic;

τιθέω, ἐτίθεον, ἐτίθεες, ἐτίθεε, &c.
contracte ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, &c.

De Mutatione Praesentis.

Ex Verbis apud Graecos antiquiſſimis, Plurima ſubibant olim varias mutationes; ex quibus Praeſens oriebatur novum.

---

* Non θεθήσομαι. vide notam ad pag. 122.

† Et in Aor. I. εἴθην; ſic παρείθη, Iliad. ψ. 868. et ἀφείθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

Obſoleſcente dein paulatim veteri multorum praeſenti primitivo, in uſum veniebat, ejus vice, novum illud Praeſens; novique Praeſentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, ſcilicet, a veteri Praeſenti primitivo.

Oritur autem novum hujuſmodi Praeſens, vel a verbi veteris Praeſenti, vel Futuro.

I.

A PRAESENTI.

Quinque potiſſimum modis. ſcil. Per Epentheſin, Syncopen, Reduplicationem, Metatheſin, aut Aphaereſin;

Per harum, ſcilicet, vel ſingulas, vel ſimul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inſeritur ε ante ω. ſic;

Ab obſoleto δόκω, oritur δοκέω, *videor*; ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν. a δόκω, tamen, manent formata δόξω, δέδοχα, δοχθήσομαι, δέδογμαι, &c.

Ab obſoleto ϛύγω, oritur ϛυγέω, *odi*; ἐϛύγεον, contractè ἐϛύγουν. a ϛύγω, tamen, manent formata ϛύξω, ἔϛυξα, &c. *****

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ.

FRAGMENTA

GRAMMATICORUM GRAECORUM

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

EDITIO TERTIA.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT ADAMUS NEILL CUM SOCIIS.

VENEUNT APUD JAC. DICKSON,
ALIOSQUE BIBLIOPOLAS.

M.DCC.XC.

Levia quidem hæc, & parvi fortè, ſi per ſe ſpectentur, momenti. Sed ex elementis conſtant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex judicii conſuetudine in rebus minutis *adhibitâ, pendet ſæpiſſimè etiam in* maximis *vera atque accurata Scientia.*

SAM. CLARKE PRÆF. *ad* ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis primæ.

I.

Duplex Forma.

APUD Græcos antiquiſſimos plurima Verba binas videntur cognatas habuiſſe formas; quarum altera, in Præſenti, ſemper in ίω definebat *: Sic,

ὠθίω et ὤθω, *trudo.*	χαίρω et χαιρέω, *gaudeo.*
δοκέω et δόκω, *videor.*	θέλω et θελέω, *volo*, &c.

1. In ejuſmodi pauciſſimis, non ſolum in uſu manebat duplex illud Præſens, ſed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

ὠθέω, ὤθω, } *trudo*; f. 1. { ὠθήσω, ὤσω, p. { ὠθήκα, ὦκα, &c.

γηθέω,

* Nimirûm; utraque ſic ſe habebat forma, ut in Præſenti, ε ante ω, vel per Epentheſin inſerto, vel per Syncopen ſublato, altera ab alterâ facillimè oriretur: Sic, δόκω, per Epentheſin, fiebat δοκέω· et vice verſâ, δοκέω, per Syncopen, fiebat δόκω.

γηθέω *, γήθω, } *lætor*; f. 1. { γηθήσω, γήσω, } p. { γέγηθα, γέγηκα, &c.

χαίρω, χαιρέω, } *gaudeo*; f. 1. { χαρῶ, χαιρήσω † } p. { κέχαρκα, κεχαίρηκα, &c.

2. Tandem autem, in multis, alterum videtur obſoleviſſe Præſens, ejuſque Imperfectum; in uſu tamen manentibus cæteris, quæ habent, temporibus, ab obſoleto Præſenti, plerumque, formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν,) ſumit, ab obſoleto δόκω, f. 1. δόξω ‡, p. δέδοχα, f. 1. Paſſ. δοχθήσομαι, p. Paſſ. δεδόγμαι, &c.

στυγέω, *odi*, (imperf. ἐστύγεον, contractè ἐστύγουν,) ſumit, ab obſoleto στύγω, f. 1. στύξω §, aor. 1. ἔστυξα, aor. 2. ἔστυγον.

θέλω, *volo*, (imperf. ἤθελον,) ſumit, ab obſoleto θελέω, f. 1. θελήσω, p. τέθεληκα, &c. ‖.

ὄζω,

---

* Vide Conſtant. Laſcaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi γέγηθα rectè dicitur eſſe Perf. M. a γήθω.

† Vel, eliſo ι, χαρήσω, et κεχαίρηκα, &c.

‡ Rarò inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δοκήσω, p. δεδόκηκα, &c.

§ Invenitur etiam a στυγέω, f. 1. στυγήσω.

‖ Invenitur etiam ἐθέλω, imperf. ἤθελον.

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὄζον,) ſumit, ab obſoleto ὀζίω, f. 1. ὀζήσω vel ὀζέσω, p. ὄζηκα *, &c.

μέλλω, *futurus ſum*, (imperf. ἤμελλον,) ſumit, ab obſoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) ſumit, ab obſoleto ὀφειλέω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, &c. †.

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) ſumit, ab obſoleto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι vel ἀχθέσομαι, p. Paſſ. ἤχθημαι, &c.

βάλλομαι,

---

* Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδῶ, et p. Med. ὄδα, Atticè ὄδωδα.

† Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὄφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα. Porrò; obſervent tirones particulam αἴθε vel εἴθε, *utinam*, ſæpe conſtrui cum ὀφείλω, præſertim in aor. 2. ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, vel Ionicè, amiſſo augmento, ὄφελον, &c. vel Poeticè, geminato λ, ὀφέλλον, &c. hoc modo, αἴθ' ὤφελον, Anglicè, *I wiſh that I had*—αἴθ' ὤφελες, *I wiſh that thou hadſt*—αἴθ' ὤφελε, *I wiſh that he, ſhe or it had*—Sic apud EURIP. in ipſo MEDEÆ exordio, Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος,—*I wiſh that the Ship* ARGO *had not ſailed through*—&c. Vide doctiſſimum HOOGEVEEN in Doctrinâ Particularum L. GR. p. 381.

βούλομαι, *volo*, (imperf. ἐβουλόμην,) ſumit, ab obſoleto βυλέομαι, f. 1. Med. βυλήσομαι, p. Paſſ. βεβούλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἐμαχόμην,) ſumit, ab obſoleto μαχέομαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Paſſ. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἠρόμην et ἠρόμην,) ſumit, ab obſoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἴχομαι, *abeo*, (imperf. ᾠχόμην,) ſumit, ab obſoleto οἰχέομαι, f. 1. Med. οἰχήσομαι, p. Paſſ. ᾠχημαι, &c.

μελόμαι *, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) ſumit, a μελέομαι, f. 1. Med. μελήσομαι, p. Paſſ. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδεόμην,) ſumit, ab obſoleto δεέομαι, f. 1. Med. δεήσομαι, p. Paſſ. δεδέημαι, &c.

οἴομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ᾠόμην, et ᾤμην,) ſumit, ab οἰέομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Paſſ. ᾠημαι, &c.

ADDENDUM.

---

* Sed multò frequentiùs invenitur compoſitum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμεμέλημαι. Attamen in uſu eſt etiam ἐπιμέλομαι. Vide Xenoph. Απομν. II. IV. 7.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam ſequentia, a primitivis obſoletis remotiùs derivata: Scil.

ἕψω *, *coquo*, (imperf. ἥψον,) ſumit, ab obſoleto ἰψέω, f. 1. ἰψήσω, p. ἥψηκα, &c.

ὀδάξω †, *mordeo*, (imperf. ὤδαξον,) ſumit, ab obſoleto ὀδαξέω, f. 1. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέξω ‡, *opitulor*, (imperf. ἄλεξον,) ſumit, ab ἀλεξέω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

ἄυξω ||, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) ſumit, ab ἀυξέω, f. 1. ἀυξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

---

* Forſitan antiquitùs ἵπτω, f. ἴψω, unde in præſ. ἕψω et ἰψέω.

† Forſitan antiquitùs ὀδάζω, f. ὀδάξω, unde in præſ. ὀδάξω et ὀδαξέω.

‡ Fortaſſe ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in præſ. ἀλέξω et ἀλεξέω.

|| Fortaſſe ab obſoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præſ. αὔξω et ἀυξέω. In uſu eſt etiam in præſ. αὔξω.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ΣΚΩ.

APUD Græcos etiam, in Verbis quibuſdam puris, obſoleſcente proprio Præſenti, proprioque Imperfecto, in horum locum ſuffecta erant novum Præſens in σκω, novumque ipſius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obſoleto Præſenti, plerumque, formatis *: Sic,

ἠβάσκω, *pubeſco*, f. 1. ἠβήσω, p. ἤβηκα, ab ἠβάω †.

γηράσκω, *ſeneſco*, f. 1. γηράσω, p. γεγήρακα et γεγήρηκα, a γηράω †.

ἱλάσκω ‡, *propitium reddo*, f. 1. ἱλάσω, p. ἵλακα, ab ἱλάω.

ἀρέσκω,

---

* Nimirum; oriebatur iſtud Præſ. in σκω a fut. 1. Verbi primitivi per Epentheſin, inſerto κ ante ω, ſic βόω, βόσω, βόσκω· Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata, ſcil. per Antitheſin: namque η interdum tranſit in α, ut ἠβάω, ἠβήσω, ἠβάσκω· atque η vel ω in ι, ut ἰύρίω, ἰύρήσω, ἰύρίσκω· ἀλόω, ἀλώσω, ἀλίσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; ſic, δράω, δράσω, διδράσκω, &c.

† In uſu eſt etiam ἠβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed ſæpius in uſu eſt ἱλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. 1. Med. ἱλάσομαι, p. Paſſ. ἵλασμαι, &c.

ἀρίσκω, *placeo*, f. 1. ἀρίσω, p. ἤρεκα, ab obſoleto ἀρίω.

ἀλδήσκω, *augeo*, f. 1. ἀλδήσω, p. ἤλδηκα, ab obſoleto ἀλδίω.

εὑρίσκω, *invenio*, f. 1. εὑρήσω, p. εὕρηκα, ab obſoleto εὑρίω *.

βόσκω, *paſco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβωκα, ab obſoleto βόω †.

βιώσκω ‡, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. βέβίωκα, a βίοω.

βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obſoleto βρόω ††.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obſoleto βλόω.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab ἀμβλόω ||.

γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognoſco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγνωκα, ab obſoleto γνόω §.

τιτρώσκω,

---

* In aor. 2. εὗρον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. Paſſ. εὑρεθήσομαι, unde in aor. 1. Paſſ. εὑρέθην.

† Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεβόσκηκα, &c.

‡ Interdum invenitur etiam βίοω, in Imperf. ἐβίοον, contractè ἐβίων. Vide Defectiva in μι.

†† Vide Defectiva in μι.

|| In uſu eſt etiam ἀμβλόω, et ἀμβλύσκω, et ἀμβλίσκω.

§ In f. 1. Paſſ. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρωκα, ab obſoleto τρόω *.

ἁλίσκω, *capio*, f. 1. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Atticè ἑάλωκα, ab obſoleto ἁλόω †.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obſoleto δράω ‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obſoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμνηκα, a μνάω ‖.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα, a μεθύω §.

ADDEN-

---

* In f. 1. Paſſ. τρωθήσομαι.

† Et ita compoſitum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præſ. etiam in uſu eſt: Sic, Λόγες ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλους,) *Verba conſumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed δράω, in uſu, ſignificat *facio*. Vide Defectiva in μι.

‖ In uſu eſt etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce Med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipſi revoco*, id eſt, *recordor*. μνάομαι etiam ſignificat *ambio*, *procus ſum*.

§ In uſu eſt etiam μεθύω.

☞ Atqui ſequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præſens et Imperfectum ſupplantando minus apta fuiſſe videntur: Scil. στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*. μολίσκω, idem

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. Scil.
διδάσκω, *doceo*, f. 1. διδαξω, &c. *.
θνήσκω, *morior*, f. 1. θνήξω, &c. †.
ἀλύσκω, *vito*, f. 1. ἀλύξω, &c.

III.

NOVUM PRÆSENS IN ΑΝΩ VEL ΑΙΝΩ.

PORRO; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obſoleſcente proprio Præſenti, proprioque Imperfecto, in horum locum ſuffecta erant novum Præſens in ἄνω ‡, vel in αἴνω, novumque ipſius Imperfectum.

1. Ex

---

idem quod μολέω, *venio*. οἰδίσκω, idem quod οἰδέω, *tumeo*. τιλίσκω, idem quod τιλέω, *perficio*. κυΐσκω, idem quod κυέω, *in utero geſto*. Et nonnulla alia in ἴσκω.

* Perf. διδίδαχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκήσω, a διδασκέω, &c.

† Vide θνήσκω, iter VARIA SYNONYMA.

‡ Scilicet; oriebatur novum iſtud Præſ. a verbi primitivi futuro ſecundo, (utrum hoc in uſu eſſet necne,) mutando ω in

1. Ex puris, quædam habent novum iſtud Præſens in ἄνω, pauca in αἴνω. Sic,

φθάνω, *prævenio*, f. 1. φθάσω, p. ἔφθακα, ab obſoleto φθάω *.

ἁμαρτάνω, *a ſcopo aberro*, f. 1. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab obſoleto ἁμαρτιω.

ἀυξάνω, *augeo*, f. 1. ἀυξήσω, p. ἤυξηκα, ab obſoleto ἀυξίω †.

βλαϛάνω, *germino*, f. 1. βλαϛήσω, p. βιβλάϛηκα, ab obſoleto βλαϛίω.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obſoleto δαρθίω.

ἰζάνω,

---

in ἄνω vel αἴνω· Sic, ἁμαρτίω, ἁμαρτῶ, ἁμαρτάνω· ὀλισθίω, ὀλισθῶ, ὀλισθάνω· Sed inſuper in quibuſdam, per Epentheſin, inſeritur ν proximè poſt vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; Sic, ἀδίω, ἀδῶ, ἀδάνω, ἀνδάνω· μαθίω, μαθῶ, μαθάνω, μανθάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω. Atque etiam λείπω, λιπῶ, λιπάνω, λιμπάνω, quod eſt λιμπάνω· λήβω, λαβῶ, λαβάνω, λανβάνω, quod eſt λαμβάνω· ἐρίυγω, ἐρυγῶ, ἐρυγάνω, ἐρυγγάνω, quod eſt ἐρυγγάνω· λήχω, λάχω, λαχάνω, λανχάνω, quod eſt λαγχάνω. Nimirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel ſaltem noſſe debent) ea eſt perpetua atque pulcherrima L. Gr. analogia, ut ν ante π, β, φ, tranſeat in μ· et ante κ, γ, χ, in γ.

* In uſu eſt aor. 2. ἔφθω, ab obſoleto φθῆμι. Vide Defectiva in μι.

† Vide ἄιξω, p. 9.

ἱζάνω, *ſedere facio*, f. 1. ἱζήσω, aor. 1. ἱζήσα, ab obſoleto ἱζίω.

κιχάνω, *aſſequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκίχηκα, ab obſoleto κιχίω.

ἀνδάνω, *placeo*, f. 1. ἀδήσω, p. ἥδηκα, ab obſoleto ἀδέω *.

μανθάνω, *diſco*, f. 1. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obſoleto μαθίω.

λανδάνω, *capio*, f. 1. λαδήσω, p. λελάδηκα, ab obſoleto λαδίω.

αἰσθάνομαι, *ſentio*, f. 1. αἰσθήσομαι, p. Paſſ. ἤσθημαι, ab obſoleto αἰσθίομαι.

ἐχθάνομαι †, *odio ſum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obſoleto ἐχθίομαι.

ἐριδαίνω ‡, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obſoleto ἐριδίω.

ἐρυθαίνω ||, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obſoleto ἐρυθίω.

ὀσφραίνομαι,

---

* Invenitur etiam aor. 1. ἧσα, ab ἄδω.

† Multò frequentiùs invenitur compoſitum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.

‡ Sed et regulariter conjugatur; ſcil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αίνω.

|| Conjugatur etiam regulariter; ſcil. ἐρυθάνω, f. ἐρυθανῶ, aor. 1. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθρωα, &c.

ὀσφραίνομαι *, *odoror*, f. 1. ὀσφρήσομαι, p. Paſſ. ὄσφρημαι, ab obſoleto ὀσφρέω.

His adde unum in αύνω, Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω †.

2. In non puris novum iſtud Præſens ſemper eſt in ανω: Sic,

λαμβάνω, *capio*, f. 1. λήψω, p. λέληφα, Atticè εἴληφα, ab obſoleto λήβω.

λανθάνω, *lateo*, f. 1. λήσω, p. λέληκα, ab obſoleto λήθω.

λαγχάνω, *ſortior*, f. λήξω, p. λέληχα Atticè εἴληχα, ab obſoleto λήχω ‡.

τυγχάνω, *ſum, conſequor*, f. 1. M. τύξομαι, p. Paſſ. τυτύγμαι, a τεύχω ||.

δάκνω, (per Syncopen, pro δακάνω,) *mordeo*, f. 1. δήξω, p. δέδηχα, ab obſoleto δήκω.

πυνθάνομαι, *percontor*, f. 1. M. πεύσομαι, p. Paſſ. πέπυσμαι, ab obſoleto πεύθω.

3. Non-

---

* In uſu eſt etiam f. 1. Med. ὀσφρανοῦμαι.

† In uſu eſt etiam ipſum ἐλάω.

‡ Ab obſoleto λίγχω venit Perf. M. λέλογχα.

|| τεύχω, *fabrico*, in uſu eſt regulariter conjugatum. τυγχάνω habet in aor. 2. ἐτύχον, et a τυχέω perf. τετύχηκα.

3. Nonnulla ſunt quibus in uſu eſt, præſertim apud Poetas, utrumque Præſens, tum proprium, tum novum iſtud in ἀνω· nec non utrumque Imperfectum : Sic,

δαμάω et δάμνω *, (per Sync. pro δαμάνω,) *domo.*
τέμνω et τάμνω, (per Sync. pro ταμάνω,) *ſcindo,*
ὄφλω, (per Sync. pro ὀφείλω,) et ὀφλάνω †, *debeo.*
ἵκω, et ἱκάνω ‡, *venio.* | ἐρεύγω, et ἐρυγγάνω, *ructo.*
θίγω, et θιγγάνω, *tango.* | λείπω, et λιμπάνω, *linquo.*

Item pauca quibus novum Præſens eſt in αίνω : Scil.

οἰδέω, et οἰδαίνω, et interdum οἰδάνω, *tumeo.*
ὁρμάω, et ὁρμαίνω, *ruo.* | ὀλιθέω, et ὀλιθαίνω, *labor.*

ADDENDA.

His adde

1.

τίω, et τίνω, *honoro, ſolvo.* | δύω, et δύνω ‖, *ſubeo.*
φθίω, et φθίνω, *corrumpo.* | ἱδρύω, et ἱδρύνω, *colloco.*

Item,

---

* In uſu eſt apud Poetas δαμνάω, f. 1. δαμνήσω, &c.

† Invenitur etiam ὀφλίσκω, et ὀφλισκάνω.

‡ Sed uſurpantur multo frequentiùs ἱκνέομαι, et ἀφικνέομαι, *venio*, f.—ιξομαι, p. Paſſ.—ιγμαι.

‖ Vide ἴδυν, &c. inter Defectiva in μι.

Item,

2.

ἀλίω, et ἀλεείνω, *vito*, | φάω, et φαείνω, *luceo*.
ἐρόμαι, et ἰρεείνω, *interrogo*.

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ ſunt vel quodammodo inter ſe ſimilia, vel omnino inter ſe diverſa.

1. Quædam conflantur ex Synonymis quodammodo inter ſe ſimilibus: Sic,

βαίνω *, *eo*, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω, f. 1. M. βήσομαι, p. A. βέβηκα· et ab obſoleto

---

* βαίνω formatur a βάω, quaſi eſſet in f. 2. βῶ. [Vide notam ‡ in pag. 13.] Sed revera futurum 2. eſt βαῶ, unde in p. M. βεβαα, cujus participium eſt βεβαὼς, βεβαῦια, βέβαος, contracte βεβὼς, βέβωσα, βεβὼς, Gen. βεβᾶτος, βεβῶσης, βεβῶτος· Set et invenitur interdum ipſum βάω, *ire facio*; in aor. 1. ἔβησα, in f. 1. M. βήσομαι, *ire faciam meipſum*, i. e. *ibo*;

leto βῆμι, aor. 2. ἔβην, in ſubj. βῶ, in opt. βαίην, in imp. βῆθι, in inf. βῆναι, in part. βάς. γίγνομαι *, γίνομαι, vel γείνομαι, *ſum, fio, naſcor,* (in imperf. ἐγιγνόμην, ἐγινόμην, vel ἐγεινόμην,) habet,

---

ibo; unde βήσομαι rectè dicitur a Grammaticis eſſe pro futuro 1. verbi βαίνω, *eo.* Cæterùm quod ad βέβηκα attinet, quod, ſecundum eoſdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem βαίνω, ideoque ſignificat, *ivi;* id revera eſt Perfectum regulare a βάω, *ire facio.* Neque tamen negatur βέβηκα, ſæpe (forſitan plerumque) id ſignificare quod eſt Latinè *ivi:* Sed tum ſubintelligitur pronomen reciprocum, perinde ac ſi eſſet βέβηκα ἐμαυτόν, *meipſum iviſſe feci,* (ſi ſic Latinè loqui liceret) i. e. *ivi,* Anglicè, *I am gone.* [Vide Iliad. α. 37. annotante Sam. Clarke.] Neque inſolita eſt apud Græcos ſcriptores iſta, poſt verbum tranſitivum, pronominis reciproci ſuppreſſio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum ſupplere videatur, quum tamen nihil aliud eſt quam hujus pronominis Ellipſis; quæ quidem multis aliis uſu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo:* Sic, εὖ ἔχειν, *benè ſe habere;* κακῶς ἔχειν, *malè ſe habere;* ſubauditur nempè ἑαυτόν. Cæterùm pro βαίνω interdum invenitur apud Homerum βάσκω.

* Videtur ipſum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc modo; γένω, per Reduplicationem γιγένω, quod eſt, per Syncopen, γίγνω, unde γίγνομαι· Eodem modo μίμνω, idem quod μένω, *maneo;* ſcil. μένω, μιμένω, μίμνω· Sic, πίπτω, *cado,* a πέτω· ſcil.

habet, ab obſoleto γενέω, f. 1. M. γνήσομαι, p. P. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην· et habet etiam, ab obſoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M. ἐγενόμην, et p. M. γέγονα· item, a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo,* (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἐδαισάμην,) habet, ab obſoleto δάζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δαθήσομαι, p. P. δέδασμαι· et a δαΐζω, f. 1. δαΐσω, vel δαΐξω, p. part. P. δεδαϊγμένος, &c. †.

δείδω,

ſcil. πέτω, πιπέτω, πίπτω· per tranſitionem nempe facilem, auribuſque gratiſſimam. Sic ferè etiam, τίκτω, *pario*, a τίκω· ſcil. τίκω, τιτίκω, per Metath. τικίτω, τίκτω· Ea ſcilicet eſt ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobiliſſimæ. Cæterùm ab obſoleto γάω, (in f. 2. γαῶ, in perf. M. γέγαα) in uſu eſt part. p. M. γεγαώς, γεγαῦια, γέγαος, per Sync. γεγῶς, γεγῶσα, γεγὼς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα. Vide Conſt. Laſcaris Gram. p. 104.

* In uſu tamen eſt præſ. M. δάζομαι.

† In uſu ſunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

N. B.

δείδω, *timeo*, (in f. 1. δείσω, in p. δέδοικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδια, &c. *.

ἔθω, *consuesco*, (in p. M. ὦθα, pro quo in usu est Atticè εἴωθα,) habet, regulariter ab ἐθίζω, f. 1. ἐθίσω, p. εἴθικα, &c.

εἰδέω, *scio*, (in f. 1. εἰδήσω, in p. εἴδηκα,) habet, quasi ab εἴδω, in f. 1. M. εἴσομαι, in p. M. οἶδα, &c. †.

ἔχω,

N. B. δαίω interdum significat *uro*, in quâ significatione pauca tantùm occurrunt tempora, nulla forsan nisi præs. et imperf. Act. Pass. et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. δεδήα et ἐδεδήειν· [Vide Iliad. β. 93. et ν. 736.] Verùm dubitare licet an δαίω unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δαίω, quod quidem, siquid aliud, regulariter conjugatur; scil. δαίω, δαήσω, δεδάηκα, δαηθήσομαι, δεδάημαι· δαίω, δαῶ, δέδαα· ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

* Invenitur etiam δίδιθι in Imperativo, quasi a δίδημι.

† Et habet ab εἴδημι, in præs. Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. ὄιδα, ὄιδας, Æolicè ὄιδασθα, per Sync. ὄισθα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω· in præs. Ind. M. εἴδομαι, *videor*, *assimilo me*, in aor. 1. M. εἰσάμην.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἕξω *· ſed ab obſoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Paſſ. σχεθήσομαι, p. Paſſ. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω †, *morior*, in f. 1. θνήξω, in p. τέθνηκα· ſed ab obſoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. M. θανοῦμαι.

ἱκνέομαι ‡, *venio*, (in imperf. ἱκνέομην,) ab ἵκω, habet f. 1. M. ἵξομαι, p. Paſſ. ἷγμαι, aor. 2. M. ἱκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλῦμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε ‖.

πάσχω,

---

* Τὸ μὲν ἴσχω ψιλοῦται, τὸ δ' ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω, ὑπερῤῥήματος ψιλουμένου. Conſt. Laſcaris Gram. p. 101. Ab ἴσχω eſt etiam aor. 2. ἄσχον, aor. 2. M. εἰσχόμην· et a σχέω aor. 2. ἐσχον, aor. 2. M. ἐσχόμην· et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperf. M. et P. ἰσχόμην, &c. Occurrit σχές in Imperat. a σχήμι· [Vide Moor Element. L. Gr. p. 59. in notâ.] σχέθω eſt Poeticum.

† [Vide θνήσκω, in pag. 13.] A τίθημι in 2. Conjug. invenitur Præſ. Imperativi τέθναθι, in Opt. τεθναίην et τεθνειην; in Inf. τεθνάναι, et in Part. τεθνάς. Cæterùm ab obſoleto θνάω, venit Perf. Med. τέθναα, unde in Part. τεθνεὼς· Poeticè τεθνηὼς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεὼς, τεθνεῶτος· vel τεθνειὼς, τεθνειότος· tranſit nempe η in ſuam brevem ε· atque ε in ſuam Diphthongum ει.

‡ Vide ἵκω, et ἱκάνω, in pag. 17.

‖ Poeticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

πάχω, *patior*, habet ab obſoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον· et ab obſoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι· atque ab obſoleto πίνθω, p. M. πέπονθα *.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην· et πέταμαι, ἐπετάμην· atque πετάομαι, ἐπετάομην· item a πτῆμι, vel ἵπτημι, eſt aor. 2. ἔπτην, Præſ. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην †.

πίνω, *bibo*, ab obſoleto πόω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Paſſ. ποθήσομαι, p. Paſſ. πέπωμαι, vel πέπομαι· et a πίω, aor. 2. Act. ἔπιον, f. M. πίομαι, πίῃ, πίεται, pro πιοῦμαι, πιῇ, πιεῖται ‡.

πίπτω ‖, *cado*, habet, a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα· et a πέτω, f. 1. πίσω, &c.

ῥίζω,

---

* Ab obſoleto παθίω, habet etiam p. Act. πεπάθηκα. Vide Moor Elementa L. Gr. pag. 152. in notâ.

† Videtur πετάομαι eſſe Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala, &c. in μι.] quaſi dicas, *pando meipſum*. πετάω per Syncopen, fit πτάω, unde πτῆμι et ἵπτημι· a πτάω in uſu eſt etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

‡ [Vide Moor Element. L. Gr. pag. 154.] A πῖμι, et πῶμι venit Præſ. Imperat. πίθι, et πῶθι.

‖ Vide notam in pag. 19. Item a πισέω, eſt f. 1. πισήσω, aor. 2. ἔπεσον, et f. 2. Med. πεσοῦμαι.

ῥίζω, *facio*, f. 1. ῥίξω, (per Metath. ἔρξω,) p. ἔῤῥιχα, f. 2. ῥάγῶ, p. M. ἔῤῥογα, (per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in Præſ. ἔρδω, in imperf. ἔρδον.

σκλάω, et σκλίω, *ſicco*, in p. ἔσκληκα· et σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλῆμι, in aor. 2. ἔσκλω *.

τίκτω †, *pario*, habet, ab obſoleto τέκω, f. 1. τέξω, f. 1. M. τέξομαι, aor. 2. Act. ἔτεκον, aor. 2. M. ἐτεκόμλω, p. M. τέτοκα.

ὑπιχνέομαι ‡, *polliceor*, habet, ab ὑπισχέομαι, f. 1. M. ὑποσχήσομαι, p. Paſſ. ὑπιχήμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμλω.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter ſe diverſis: Sic,

αἱρέω ‖, *capio*, (in f. 1. αἱρήσω, in p. ἥρηκα,) ſumit ab obſoleto ἕλω, f. 2. ἑλῶ, aor. 2. ἕιλον, f. 2. M. ἑλοῦμαι, aor. 2. M. ἑιλόμλω.

ἔπω,

---

* Vide Defectiva in μι.

† Vide notam in pag. 19.

‡ Componitur nempe ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἴχω, *habeo*. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ, et ἴσχω.

‖ αἱρέω habet vocalem brevem in f. 1. Paſſ. et in aor. 1. Paſſ. Sic, αἱρεθήσομαι, ἡρέθλω. Vide Moor Element. L. Gr. p. 143.

ἔπω, *dico*, (in aor. 1. εἶπα *, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) ſumit a ῥέω, (per Aphæreſin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἠρχόμην,) ſumit, ab obſoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλεύσομαι, p. M. ἦλυθα, Atticè ἐλήλυθα· ſæpiſſimè in uſu eſt etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. A. ἦλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐδίω, *edo*, (in f. 1. ἐδίσω, in p. ἔδικα,) ſumit, ab obſoleto ἔδω, f. 2. M. (ἔδεμαι, vel) ἔδομαι †· et ab ἐδίω ‡, f. 1. ἐδίσω, p. ἔδικα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα) et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἠδόκα, (Atticè ἐδήδοκα·) item a φάγω, aor. 2. A. ἐφάγον, f. 2. M. (φαγεῖμαι, vel) φάγομαι ‡.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. θρέξω ‖, in f. 1. M. θρέξομαι,) ſumit, ab obſoleto θραμέω, p. A. δεδράμηκα, et a θρέμω, f. 2. A. θράμω, f. 2. M. θραμοῦμαι, p. M. δέδρομα.

* *N. B.* ἔπω retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Paſſ. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Paſſ. ἐρρήθην et ἐῤῥήθην, et in p. Paſſ. ἐρρημαι, et ἐῤῥημαι.

† Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

‡ Ab ἐδίω quoque venit in f. 1. Paſſ. ἐδισθήσομαι, in p. Paſſ. ἔδισμαι, Atticè ἐδήδισμαι.

‖ Vide Moor Element. L. Gr. p. 130.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) ſumit, ab obſoleto ὄιω, f. 1. ὄισω, f. 1. M. ὄισομαι, f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ὤφθην· et ab ἐνέγκω *, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἠνεγκάμην.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω inſerunt ν ante ξ in fut. 1. idque euphoniæ cauſâ; nempè λίζω, κλάζω, πλάζω· Sic.

λίζω, *reſono*, λίξω, λίγξω †.

κλάζω, *clango*, κλάξω, κλάγξω ‡.

πλάζω, *errare facio*, πλάξω, πλάγξω ‖.

V.

---

* In uſu eſt etiam ἐνίγκω in Præſ. unde in imperf. ἤνιγκον, et in imperf. M. ἠνίγκομην. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνεικα, pro ἤνεγκα· et in aor. 1. P. ἠνείχθην et ἠνείχθην, in p. P. ἤνεγμαι, in p. M. ἤνοχα, Atticè ἠνόχα. Item, ab obſoleto φρέω, eſt f. 1. φρέσω, aor. 1. ἔφρεσα· et a φρῆμι, ſecundæ conjug. venit in imperat. aor. 2. φρές. Vide Moor Element. L. Gr. p. 159. in notâ.

† Nam λίξω eſt λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Scil. ξ valet κσ, γσ, vel χσ· et ν ante κ, γ, χ, tranſit in γ. Vide ejuſmodi analogiam notatam in pp. 14. 31.

‡ In perf. Act. κέκλαγχα· et conjugatur per f. 2. A. et p. M. ſic, κλάζω, κλαγῶ, κέκληγα. Vide Moor Element. L. Gr. p. 152.

‖ In perf. Act. πέπλαγχα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Paſſ. ἐπλάγχθην· qui quidem ſæpe uſurpatur in ſenſu

V.

POETICA AC DERIVATA.

APUD Græcos plurima Verba uſurpabantur tantùm in Præſenti et in Imperfecto *, quorum pleraque ſunt Poetica, rarius uſitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniæ* cauſâ.

Ejuſmodi ſunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in σίω. Verba nempè Deſiderativa in σίω. Sic,

βρωσείω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam.*
λιξείω, *dicere cupio*, a λίξω, *dicam.*
γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam.* &c.

Item

ſenſu Medio, id quod et non rarò aliis verbis uſu venit. [Vide in ipſo Odyſſeæ exordio.] Cæterùm πλάζω non conjugatur per f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλήσσω, *percutio.*

* *N. B.* Eorum nonnulla non inveniuntur niſi in Præſenti.

Item alia Deſiderativa quæ deſinunt in άω. Sic,

φονάω *, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.
μαχάω, *pugnam deſidero*, a μάχη, *pugna*.
μαθητιάω, *diſcere cupio*, a μαθητὴς, *diſcipulus*.
ὠνητιάω †, *emere cupio*, ab ὠνητὴς, *emptor*, &c.

Ejuſmodi ſunt etiam,

2. Quædam, potiſſimùm Poetica, quæ deſinunt

——— in κω, et in σκω. Sic,

ὀλίκω, *perdo*, ab ὄλεω, *idem*.
ἐρυκάκω ‡, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.
θρώσκω, *ſalio*, a θορίω, *idem*.
φάσκω, πιφάσκω, et πιφαύσκω, *dico*, a φάω, unde φημὶ.
πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.
et nonnulla alia in ίσκω ‖.

——— vel in άνω, ᾰ́νω, et ύνω. Sic,

ἀλφάνω, *invenio*, ab obſoleto, ἀλφίω.
ἰσχάνω, *contineo*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

ὀπτάνω,

---

* In uſu eſt etiam φονόω.

† Item multa alia Derivata quæ deſinunt in ιάω.

‡ Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακέω, ἐρυκάνω, et ἐρυκανάω.

‖ Vide notam ☞ in p. 12.

ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.
κραυγάνω, *clamo*, idem quod κράζω.
καθιςάνω, *conſtituo*, idem quod καθίςημι.
ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
ὀροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.

——— vel in άθω, ίθω, ύθω· Sic,

ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
διωκάθω, *perſequor*, idem quod διώκω.
νεμίθω, *paſco*, idem quod νέμω.
τελίθω, *ſum, orior*, idem quod τέλλω.
φλεγίθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινυός, *parvus*.

——— vel in ασσω, δω, χθω· Sic,

ἔασσω, et ἐνίασσω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐνέπω.
ἕασσομαι, *ſequor*, idem quod ἕπομαι.
ἴδω, *edo*, unde ἰδίω, *idem*.
βιβάδω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἐρίχθω, *ſcindo*, quaſi ab ἐράκω, *frango*.

——— vel in τάω, νάω, et νέω *· Sic,

ἐρχατάω, *includo*, ab ἔρχατος, *ſepes*, quod ab ἔργω.
ἰχανάω, *retineo*, ab ἴχω, idem quod ἔχω, *habeo*.

δεικανάομαι,

* Item polyſyllaba in αίω et νίω. Sic, λιλαίομαι, *cupio*. ἀγνίω, *eo*. ὀπνίω, *coëo*.

δειχανάομαι, *benignè accipio*, a δίχομαι, Ionicè pro δίχομαι, *capio*.

οἰχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo*.

νιώω, *neo*, *cumulo*, idem quod νέω.

——— vel in άλλω, ίλλω, ύλλω *. Sic,

ἀχχάλλω, *doleo*, quaſi ab ἀχέω, *doleo*.

ἰνδάλλομαι †, *ſimilis videor*; ab ἴδω, *video*.

δενδίλλω ‡, *oculis luſtro*; ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος, *oculus*.

μιςύλλω ||, (per Sync. pro μινυςύλλω,) *minutatim ſeco*; a μινυὸς, *parvus* §.

——— vel in δω, βω, præcedente liquidâ ¶. Sic,

ἵλδομαι, *cupio*.	ῥίμβω, *in gyrum ago*.
κυλίνδω, *volvo*.	φίρβω, *paſco*.

——— vel

---

* Derivata ſcilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ϱ. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. || Vide Il. α. 465.

§ Excipe στωμύλλω, *garrulus ſum*. Invenitur ſaltem apud Ariſtoph. Ach. 585. ἱστωμυλάμλω· quod tamen fortaſſe eſt per Sync. pro ἱστωμυλήσαμλω, a στωμυλέω.

¶ Item τίτμω, *invenio*. [Vide Il. δ. 293. annotante Euſtathio.] et μίμνω, *maneo*. Vide notam in p. 19.

——— vel denique in νω, et ρω, quæ adhibent Reduplicationem, atque inſerunt liquidam *, per Epentheſin: Sic,

παμφαίνω †, *fulgeo.* | κερκαίρω, *reſono.*
βαμβαίνω, *balbutio.* | μορμύρω, *murmuro.*

Porro; ejuſmodi ſunt quoque,

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur ſumere ipſum Fut. 1. M. pro Præſenti: Sic,

βήσομαι ‡, *progredior*, a βάω, *ire facio.*
δύσομαι ||, *induo*, a δύω, *ſubeo.*
λέξομαι §, *cubo*, a λέγω, *cubare facio.*
ὄρσομαι ¶, *ſurgo*, ab ὄρω, *excito.*
et ſi qua id genus alia.

Item,

---

* Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in terminatione: Sic, βαιβαίνω, quod eſt βαμβαίνω· [Vide ejuſmodi analogiam notatam in pp. 14. 26.] Et φαιφαίνω quod eſt παμφαίνω· nimirùm aſpirata inſuper reduplicat ſuam tenuem. Vide Moor Element. L. Gr. p. 124. in notâ.

† Homerus utitur etiam παμφανάω.

‡ Vide Il. ι. 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoſcit hujuſmodi metamorphoſin Futuri in Præſens. Vide etiam Il. β. 35.

|| Vide Il. τ. 36. § Vide Il. ι. 613.

¶ Vide Il. γ. 250.

Item, Verba Poetica quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω*. Sic,

πιφράδω †, *dico*, a φράζω.
κικλήγω ‡, *clango*, a κλάζω.
πεπλήγω ||, *percutio*, a πλήσσω.
ὀρώρω §, *excito*, ab ὄρω.
πέφνω ¶, *occido*, per Sync. pro πιφόνω, a φένω, &c. **.

ADDEN-

---

* Interdum α mutatur in ειω. Sic, πεποιθέω, a πιθω. Vide *Theocr.* Idyll. ί. 28.

† Vide Il. ξ. 500. ‡ Vide Il. π. 430. item Heſ. α. 379.

|| Vide Il. ψ. 360. § Nempè a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ. 377. ¶ Vide Il. ν. 363.

** Ejuſmodi pauciſſima quædam oriri videntur a Perf. Act. per eandem analogiam: Sic, πιφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πιφύκω, *naſcor*, a φύω. [Vide Heſiod. α. 76.] τετρήχω, *tumultuor*, a τρήχω, *aſper ſum*; niſi iſtud potiùs ad priorem claſſem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήχα ex æquo poſſit eſſe perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχει videtur eſſe Præſens a τετρήχω, non Pluſquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βιβήκω, *eo*, a βάω· quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate JAC. BURNET, de *Monboddo*, in ſupremâ, apud Scotos, curia civili, Senatoris integerrimi; priſcæ virtutis et ſummæ eruditionis viri, deque Græcis

ADDENDA.

Omnibus his adde,

1.

Pauca Poetica in σσω. Sic,

ἀγνώσσω, *ignoro*, ab ἄγνωτος, *ignotus*.
ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *ſomnus*.
ἀηθίσσω, *inſuetus ſum*, ab ἄηθης, *inſuetus*.
φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.
ἰνίσσω, *verbis aſperis laceſſo*, ex ἰν, et ἴπω, *dico*.
παιφάσσω *, *vehementer ruo*, quaſi ab αἴσσω, *ruo*.

2.

Quædam Poetica et rariùs uſitata in άζω, et ίζω. Sic,

ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
ἠλασκάζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.

Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro ſuo cui titulus, *Of the Origin and Progreſs of Language*, Vol. II. pp. 156. 526. adverſatur opinioni viri acutiſſimi SAM. CLARKE, aſſerentis in annotationibus ſuis ad Hom. Iliad. vocem βιβήκει temporis eſſe, quod vulgò vocant Pluſquamperfectum. Videſis ad Il. α. 37. 221. et π. 751. &c.

* Fortaſſe ex πᾶν, *omnino*, ἴφι, *fortiter*, et αἴσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani* Theſ. L. Gr. Append. c. 1573.

τροχάζω, *propero*; idem quod τροχάω.
κυπτάζω, *pronus ſpecto*; a κύπτω, *pronus ſum*.
et ſimilia in άζω.
νεμεσίζω, *indignor*; idem quod νεμεσάω.
μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρομαι.
ἀχαχίζω, *triſtitiâ afficio*; idem quod ἀχαχέω.
κεραΐζω, *cornibus diſſipo*; *vaſto*; a κέρας.
ἠρεμίζω, *quietus ſum*; idem quod ἠρεμέω.
προκαλίζομαι, *provoco*; idem quod προκαλέω.
et ſimilia in ίζω.

Item,

3.

ἴρρω, *peſsùm eo.*	κέλω, et κέλομαι *, *hortor.*
πέλω, et πέλομαι, *ſum.*	σέβω, et σέβομαι, *colo.*

De

*Sæpe apud poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poetas eſt etiam μέμβλομαι, *curæ ſum*, a μέλει. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis ſecundæ.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primæ non ſolum aſſumunt alterum Præſens in νύω, verum aliud etiam ſecundæ in νυμι *· adeò ut ſingulis ejuſmodi Verbis Præſens exiſtat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præſenti,——

1. Verba quædam pura in άω, έω, όω· Sic,

κεράω, κερανύω, et κεράννυμι, *miſceo*; f. 1. κεράσω, p. κεκέρακα †.

χρεμάω,

---

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præſentia a primitivo Præſenti, mutato ω in νύω vel νυμι· Sic, ἄγω, ἀγνύω, et ἄγνυμι. Sed præterea in puris, geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, κεράω, κερανύω, et κεράννυμι, κεράσω. Atqui ſi adſit ο in penultimâ primitivi, tranſit id in ſuam longam ante —νύω et —νυμι, nec non ante σω futuri; Sic, ζόω, ζωννύω, et ζώννυμι, ζώσω. Porrò; quod ad Imperfectum hujuſmodi verborum attinet, obſervent tirones, id quidem quod a νύω, ſæpiſſimè; quod autem a primitivo vel νυμι oritur, rariùs uſurpari. Iidem meminerint—υμι carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element. L. Gr. p. 158.

† F. 1. Paſſ. κερασθήσομαι, p. Paſſ. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, κέκρασαι, κέκραται [Vide Eur. Med. 138.] *N. B.* Hujuſmodi

κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *ſuſpendo*; f. 1. κρεμάσω, p. κεκρέμακα *.

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando*; f. 1. πετάσω, p. πεπέτακα †.

σκεδάω, σκεδαννύω, et σκεδάννυμι, *diſſipo*; f. 1. σκεδάσω, p. ἐσκέδακα ‡.

ἕω, ἐννύω, et ἔννυμι, *induo*; f. 1. ἕσω, p. ἕκα ‖.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*; f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα §.

χορέω,

---

juſmodi verborum rariùs uſurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ cauſâ.

* F. 1. Paſſ. κρεμασθήσομαι, aor. 1. Paſſ. ἐκρέμασθην, &c. Dicitur etiam κρεμόω, et κρεμέω, adeo ut huic verbo exiſtat Præſens quintuplex. Dicitur quoque κρέμομαι et κρέμαμαι, in voce Paſſ. *ſuſpendor*; in voce autem Med. *pendeo*.

† F. 1. Paſſ. πετασθήσομαι, perf. Paſſ. πεπέτασμαι, per Sync. πέπταμαι, et in 3. pl. πέπτανται· in part. πεπετασμένος, per Sync. πεπταμένος. [Vid. *Xenoph.* Ανομ. II. 1. 22.] In uſu eſt etiam πετάζω.

‡ F. 1. Paſſ. σκεδασθήσομαι, p. Paſſ. ἐσκέδασμαι. Dicitur etiam σκεδάζω.

‖ Perf. Paſſ. ἕμαι· unde ἕμα—τος, τὸ, *veſtimentum*. Sed multò frequentiùs reperitur compoſitum ἀμφιεννύω vel ἀμφιέννυμι, ἀμφιέσω, ἤμφιεκα vel ἄμφιεκα, ἠμφίεσμαι vel ἀμφίεσμαι.

§ F. 1. Paſſ. ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor Element. L. Gr. p. 142.

κορίω, κορεννύω, et κορέννυμι, *ſatio*; f. 1. κορέσω, p. κεκόρεκα *.

σβίω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*; f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα †.

στορίω, στορεννύω, et στορέννυμι, *ſterno*; f. 1. στόρεσω, p. ἐστόρεκα ‡.

(ζόω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo*; f. 1. ζώσω, p. ἔζωκα ||.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. 1. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα §.

(στρόω,)

---

* F. 1. κορέσω, vel κορήσω, f. 1. Paſſ. κορεσθήσομαι, p. Paſſ. κεκόρεσμαι vel κεκόρημαι. Confer *H. Steph.* Theſaur. L. Gr. t. 2. c. 108, b. et Moor Element. L. Gr. p. 142. not. †.

† Vel ἔσβηκα, f. 1. Paſſ. σβεσθήσομαι, p. P. ἔσβεσμαι.

‡ F. 1. Paſſ. στορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. στόρνυμι, unde compoſitum καταστόρνυμι, per Sync. καστόρνυμι. Vide Odyſſ. ρ. 32.

|| F. 1. Paſſ. ζωσθήσομαι, p. Paſſ. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζόω, in Præſ. eſt obſoletum. Dicitur autem in præſ. ζωννύσκω.

§ F. 1. Paſſ. ῥωσθήσομαι, p. Paſſ. ἔῤῥωμαι. Obſoletum autem eſt primitivum ῥόω, quod apud *H. Stephanum* ſcribitur ῥώω· ſed forſitan minùs rectè: tametſi non eſt cur quis temerè eat pedibus in ſententiam diverſam a viro ſummæ eruditionis, nec minoris modeſtiæ. Vide Theſ. L. Gr. t. 3. c. 730, b.

(στρώω,) στρωννύω, et στρώννυμι, *sterno*; f. 1. στρώσω, p. ἔστρωκα *.

χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. 1. χώσω, p. κέχωκα †.

χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo*; f. 1. χρώσω, p. κέχρωκα ‡.

Quibus adde unum in ίω. Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, ſolvo*, f. τίσω, p. τέτικα ||.

Item,

2. Quædam non pura in γω. Sic,

(ἄγω §,) ἀγνύω, et ἄγνυμι, *frango*; f. 1. ἄξω, p. ἦχα.

εἴργω ¶, εἰργνύω, et εἴργνυμι, *includo*; f. 1. εἴρξω, &c.

(ζεύγω,)

---

* F. 1. Paſſ. στρωθήσομαι, p. Paſſ. ἔστρωμαι. Obſoletum autem eſt primit. στρόω.

† F. 1. Paſſ. χωσθήσομαι, p. Paſſ. κέχωσμαι.

‡ F. 1. Paſſ. χρωσθήσομαι, vel χρωθήσομαι, p. Paſſ. κέχρωσμαι, vel κέχρωμαι. In uſu eſt etiam χρώζω in Præſenti.

|| Vide Addenda, p. 17.

§ Inuſitatum eſt primitivum Præſ. ἄγω. Aſt in uſu ſunt aor. 1. Act. ἦξα, Atticè ἧξα· p. Act. ἦχα, Atticè ἧκα· p. M. ἦγα, Atticè ἧγα· &c.

¶ Scil. εἴργω, per Craſin pro εἴεργω. aor. 1. eſt εἶρξα· Perf. eſt inuſitatum.

(ζεύγω *,) ζευγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo*; f. 1. ζεύξω, p. ἔζευχα.

(μίγω †,) μιγνύω, et μίγνυμι, *miſceo*; f. 1. μίξω, p. μέμιχα.

(μέργω ‡,) μεργνύω, et μόργνυμι, *tergo*; f. 1. μόρξω, p. μέμορχα.

ὄιγω ||, ὀιγνύω, et ὀιγνυμι, *aperio*; f. 1. ὄιξω, p. ᾠχα.

(πήγω, pro quo in uſu) πήσσω §, πηγνύω, et πήγνυμι, *compingo*; f. 1. πήξω, p. πέπηχα.

(πλήγω,

---

* Inuſitatum eſt primit. præſ. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Paſſ. ἐζύγλω.

† Inuſitatum eſt primit. Præſ. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Paſſ. ἐμίγλω· Homericum Præſ. eſt interdum μίσγω.

‡ Inuſitatum eſt primit. Præſ. μέργω· et pro μόργνυμι, ſæpè reperitur ὀμόργνυμι.

|| Sed multò frequentiùs uſurpatur compoſitum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Act. ἄνῳξα, Atticè ἀνέῳξα et ἤνοιξα, in Perf. A. ἄνῳχα, Atticè ἀνέῳχα, in Perf. P. ἄνῳγμαι, Atticè ἀνέῳγμαι et ἠνέῳγμαι, et in Perf. M. ἄνῳγα, Atticè ἀνέῳγα.

§ *N. B.* πήσσω, πλήσσω, ῥήσσω, et φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, ſic, πήσσω, πήξω, πέπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ, *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo*.

(πλήγω, pro quo in uſu) πλήσσω, πληγνύω, et πλήγνυμι, *percutio*; f. 1. πλήξω, p. πέπληχα.
(ῥήγω, pro quo in uſu) ῥήσσω, ῥήγνύω, et ῥήγνυμι, *rumpo*; f. 1. ῥήξω, p. ἔῤῥηχα.
(φράγω, pro quo in uſu) φράσσω, φραγνύω, et φράγνυμι, *ſepio*; f. 1. φράξω, p. πέφραχα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω· Scil.
(δείκω *,) δεικνύω, et δείκνυμι, *oſtendo*; f. 1. δείξω, p. δέδειχα.
θόρω, θορνύω, et θόρνυμι, *ſalio*, &c. †.
ὄρω, ὀρνύω, et ὄρνυμι, *excito*; f. 1. ὀρῶ ‡, p. ὦρκα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorſùs abſimili, triplxe quoque Præſens ſortiuntur ſequentia: Scil.
κτείνω, κτιννύω, et κτίννυμι ||, *occido*; f. 1. κτενῶ, p. ἔκταγκα.

ὀλέω,

---

* Inuſitatum eſt primit. Præſ. δείκω.

† θόρω, vel θορέω, non invenitur in f. 1. vel in perf. ſed in uſu eſt aor. 2. ἔθορον· &c.

‡ Æolicè ὄρσω, unde in aor. 1. ὦρσα. Et perf. M. eſt ὦρα, Atticè ὄρωρα.

|| Vix reperiuntur κτιννύω et κτίννυμι· Sed in uſu eſt compoſitum ἀπακτιννύω, er ἀποκτίννυμι.

ὀλίω *, ὀλλύω, et ὄλλυμι, *perdo*; f. 1. ὀλίσω, p. ὤλικα. ὀμόω, ὀμνύω, et ὄμνυμι, *juro*; f. 1. ὀμόσω, p. ὤμοκα.

2.

Eòdem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.

ἄρνυμαι, *capio*, ab ἄρς, *agnus* †.
ἄχνυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.
κίνυμαι, *moveor*, a κινέω, *moveo*.
λάζυμαι, *capio*, idem quod λάζομαι,
πτάρνυμαι, *ſternuto*, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba ſecundæ conjugationis defectiva ſunt.

1. Quædam habent Præſ. et interdum Imperf. et carent Aoriſto ſecundo: Sic,

ἀκάχημι ‡ *triſtitiâ afficio*. ab ἀχέω, *doleo*.

* Vix reperitur ὀλίω in Præſ. ſed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλοῦμαι, aor. 2. M. ὠλόμην, p. M. ὄλωλα, Atticè ὄλωλα. Atque ſæpiſſimè reperitur compoſitum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

† Adi Henr. Steph. Theſ. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

‡ Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.
κίρνημι *, *miſceo*, idem quod κεράω.
κίχρημι †, *utendum do*, idem quod χράω.
κρέμνημι ‡, *ſuſpendo*, idem quod κρέμαω.
ὄνημι ‖, *proſum*, ab obſoleto ὀνάω.
περνήμι, *vendo*, a πράω, unde πιπράσκω §.
πίπλημι, vel πίμπλημι ¶, *impleo*, idem quod πλήθω.
πίπρημι, vel πίμπρημι * *, *incendo*, idem quod πρήθω.
πίτνημι † †, *extendo*, *cado*, idem quod πετάω.

σκίδνημι,

---

* In uſu eſt etiam κερνάω. Vide priùs ad Triplex Præf.

† In uſu eſt etiam κιχράω.

‡ In uſu eſt etiam κρεμνάω. [Vide priùs, ad Triplex Præf.] Inveniuntur etiam κρημνάω, et κρήμνημι, *præcipito*, a κρημνός, *præcipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι. Cæterùm κρήμνημι habet in imperat. aor. 2. κρήμνηθι.

‖ Legitur etiam ὀνίνημι, et in voce P. et M. ὀνινάμαι, et ὀνιτήμαι. Nam hujuſmodi, verba nonnunquam ſumunt ν ante μαι, in Præſ. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum uſurpatur ad ſignificandum id quod eſt Latinè *vitupero*.

§ Vide pag. 12.

¶ Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω· et πλῆμι.

* * Reperiuntur etiam πιπράω et πιμπράω.

† † Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè ſine augm. et contractè, pro ἐπίτνα, a πετάω· [Vide Il. ρ. 7. ubi Euſtath. exponit

σκίδνημι, *diſſipo*, idem quod σκιδάω *.
τίτρημι, *perforo*, idem quod obſoletum τράω †.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι ‡, *admiror.*	ἴεμαι ‖, *amo.*
δύναμαι §, *poſſum.*	πρίαμαι, *emo.*

2. Et, vice verſâ, quædam habent Aoriſtum Secundum, et carent Præſenti et Imperfecto: Sic,

Obſo-

---

exponit καταπετάννυι.] Apud Heſychium πίτνει redditur πίπτει, ἐκτείνει. Forſitan eſt verbum compoſitum ex πίπτω, *cado*, et τείνω, *tendo*: ſcil. πιπτείνω, πιπτινῶ, πιτίνω, πίτνω, unde πιτνίω, πιτνάω, et πίτνημι· quaſi dicas, *aliquid facio ut decidat expanſum.* Sin ſubintellectum fuerit pronomen reciprocum, uti ſæpiſſimè fit, [Vide notam in pag. 18.] tum πιτνίω erit πιτνίω ἐμαυτὸν, *meipſum facio ut decidam expanſus*: i. e. *expanſus* vel *extenſus decido.* Anglicè, *I fall at my full length.* [Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujuſmodi annotatio nihili eſt, iis præſertim qui exquiſitiùs ſentire cupiant miram Gr. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκιδάζω, κιδάω, κιδάζω, et κιδαίω.

† Reperiuntur etiam τιτράω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf. ab obſoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obſoleto δυνάσμαι.

‖ Ab ἰφάω, *idem*; cujus vox paſſ. ſæpè ſignificat (non *amor*, ſed) *amore captus ſum.*

Obſoletum δῦμι *, (a δύω, *ſubeo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔδυν.

Obſol. φῦμι, (a φῦω †, *naſcor*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔφυν.

Obſol. βῆμι, (pro quo eſt βαίνω, *eo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔβλω ‡.

Obſol. κτῆμι ||, (pro quo eſt κτάνω, *occido*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔκτλω.

Obſol. σβῆμι §, (a σβίω, *extinguo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔσβην.

Obſol. σκλῆμι ¶, (a σκλάω, *ſicco*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔσκλω.

Obſol. τλῆμι, (a τλάω, *ſuffero*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔτλω.

Obſol. φθῆμι * *, (a φθάω, *prævenio*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔφθω.

Obſol.

---

* [Vide p. 17.] Meminerint tirones υμι carere ſubj. et opt.

† φύω, ſæpè ſignificat *naturâ ſum*. Sæpiſſimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturâ comparatus ſum*. φύω etiam nonnunquam ſignificat *gigno*.

‡ Vide Varia Synonyma, p. 19.

|| Vide Addenda, p. 40. § Vide Triplex Præf. p. 37.

¶ Vide σκλάω, p. 24. * * Vide Anomala in ω, p. 14.

Obſol. ἅλωμι, (pro quo eſt ἁλίσκω, *capio*,) habet, in uſu, aor. 2. ἧλων *.

Obſol. γνῶμι †, (pro quo eſt γινώσκω, *cognoſco*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔγνων.

Obſol. βίωμι †, (pro quo eſt βιώσκω, *vivo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔβιων.

Obſol. βρῶμι †, (pro quo eſt βρώσκω, *edo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundam in μι perpaucæ tantùm ſuperſunt reliquiæ: Sic,

ἄημι, (ab ἀΐω, *ſpiro*,) habet, in uſu, præſ. part. ἀείς ‡, 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον ||, et Inf. ἀῆναι §.

δίδημι,

---

* Atticè ἵαλων. [Vide Anomala in ω, p. 12.] Obſervent autem tirones ἧλων, in aor. 2. uſurpari in ſenſu paſſivo, Latinè *captus fui*. ἁλὼς, *captus*. [Vid. Il. β. 374. et Xenoph. Απομν. II. iii. 10.] Perf. ab ἁλόω, (ſcil. ἧλωκα,) paſſivè etiam ſignificat. [Vide H. Steph. Theſ. L. Gr. t. 1. c. 328. h.]

† Vide Anomala in ω, p. 11.

‡ Saltem invenitur ἀέντις, in nom. pl. [Vide Il. ε. 526.]

|| Scil. Ionicè, ſine augm. [Vide Il. ι. 5.]

§ Saltem ἀΐημεναι Poëticè. [Vide Il. ψ. 214.]

δίδημι, (a δέω, *ligo*,) habet, in uſu, 3 ſing. imperf. Ind. δίδη *.

δίζημαι, (pro quo δίζω, *quæro*,) habet, in uſu, præſ. part. M. διζημένος †.

εἴδημι, (pro quo εἰδέω,) *ſcio*, habet, in uſu, præſ. Opt. εἰδείην ‡.

ἵστημι, (pro quo ἵστημι, *ſiſto*,) habet, in uſu, præſ. Opt. ἱσταίην, Imperat. ἵσταθι, part. ἱστὰς ‖.

Atque ita in nonnullis aliis ejuſmodi §.

APPEN-

---

* Scil. Ionicè, ſine augm. [Vide Il. λ. 105.]

† Scil. pro διζημένος. [Vide Il. δ. 88.]

‡ Sed εἰδέναι eſt per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

‖ Sed ἱστάναι eſt per Sync. pro ἱστάκεναι, ab ἵστημι.

§ De σπές, φρές, et σχές, a σπῆμι, φρῆμι, et σχῆμι, vide MOOR Element. L. Gr. p. 159. in notâ †. Et de εἰμὶ, *ſum*, εἶμι, *eo*. ἧμαι, *ſedeo*, κεῖμαι, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 112, 113, &c.

☞ Atque hæc ſunt præcipua utriuſque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA, vel DEFECTIVA vocari poſſint. Cæterùm in Linguâ tam copioſâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnibus numeris abſolutum exiſtere videatur, ſingulas ſingulorum recenſere

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metatheſin.

Tirones aſſuefaciant aures ſequentibus exemplis.

I.

Per Reduplicationem *.

ἄγω,	ἀγάγω,	ab ἄγω, *duco.*
ἦγον,	ἤγαγον,	
ἠγόμην,	ἠγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	
ἤγερκα,	ἀγήγερκα,	ab ἀγείρω, *congrego.*
ἤγερμαι,	ἀγήγερμαι,	
ὤλεκα,	ὀλώλεκα,	ab ὄλλυμι †, *perdo.*
ὦλα,	ὄλωλα,	

2.

---

cenſere partes quæ paſſim apud Græcos ſcriptores in uſu inveniuntur, ingens eſſet, atque (tironibus ſaltem in quorum gratiam hæc exarata ſunt,) planè inutilis labor.

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.

† Vide Anomala in μι, p. 41.

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἔλαυνω, *agito.*
ἔχευσα,	ἔχεσα *,	a χέω, *fundo.*
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἰμὶ, *ſum.*
ἐγείρομαι,	ἔγρομαι,	ab ἐγείρω, *excito.*
ἐγειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατον,	ἴστον,	ab ἵστημι, *ſcio.* (in Voce M. et P. ſæpè, inſerto τ, ἴσταμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴστε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσάτω,	ἴστω, &c.	
ἔβησαν,	ἔβαν †.	a βῆμι, pro quo βαίνω, *eo,*

3.

Per Metatheſin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	a πέρθω, *vaſto.*
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	a δέρκω, *aſpicio.*
δέδορκα,	δέδροκα,	
μέμορα,	ἔμμορα,	a μείρω, *divido.*
σέσύται,	ἔσυται,	a σεύω, *agito.*

De

---

* Interdum ἴσχα.

† Scil. per Syncopen Bœoticè. Bœoticum eſt etiam ἤγερθεν, pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego,* vel ἐγείρω, *excito.* ἴμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, *miſceo,* &c. Sed Atticum eſt εἶεν, pro εἴησαν, ab εἰμὶ, *ſum.* et τεθεῖεν, pro τεθείησαν, a τίθημι, *pono,* &c. Sed de his poſtea.

De Præpositione.

Præpositio eſt pars orationis indeclinabilis regens quendam caſum.

Præpoſitionum primigenius uſus eſt denotare id quod ad LOCUM cujuſvis, reſpectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius MOTUS, alterius autem QUIES; vel utriuſque MOTUS aut QUIES exprimatur: velut, *Mittunt legatos* AD *Cæſarem. Iter erat illis* PER *Alpes. Flumen Arar* IN *Rhodanum influit.* PRÆ *foribus obambulat. Recubans* SUB *tegmine fagi. Hîc* INTER *denſas corylos.* INTER *ſylvas Academi. Obviam facti ſunt* INTER *ſe.*

Ex hac primigeniâ ſuâ ſignificatione Præpoſitiones ſæpiſſimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque ſignificandum quod ad TEMPUS attinet: velut, *Surrexit* ANTE *lucem. Colloquebatur* INTER *cœnam. Vivit* POST *funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ uſurpantur variè ad varios exprimendos nexus, ſive cauſæ cum effectu, ſeu ἐνέργειαν Animi cum rebus externis:

velut, *Roſcius* PER *imprudentiam deceptus eſt. Cæſar* DE *hac re ita cenſebat. Egregia erat pietas ejus* IN *parentes* *.

Ex vario præpoſitionum †, ſive ſimplicium ſeu compoſitarum, uſu oritur, non minimâ ex parte, exquiſita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati ſunt Eruditi.

Græcas Præpoſitiones ad captum tironum accommodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES ‡ ſunt octodecim.

Earum

---

* Hæc enarrantur fuſiùs inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Baſil. apud Valent. Curionem 1523.

‡ Quanquam tam fuſè de Græcis Præpoſitionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo eſt cui veras et genuinas illarum ſignificationes eruiſſe, et clarâ demùm luce perfudiſſe contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum perſenſiſſet Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad. Glaſg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam ſe diligenter accinxit: atque ingenii

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres caſus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum ſolummodo: Scil. Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

1. Ἀντὶ *.

Ἀντὶ—Latinè, plerumque, redditur *pro*, (ſcil. *loco*, vel *vice*.) Anglicè INSTEAD OF; Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη

---

ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc Labyrintho ſuppeditante, viam rectam ad Præpoſitionum Græcarum cognitionem primus poſt renatas Literas patefeciſſe videtur: uti intelligere eſt ex diſſertatione ejus, ſermone Anglicano exaratâ, quæ inſcribitur, *On the Præpoſitions of the Greek Language; an Introductory Eſſay.* Glaſg. 1766. Dolendum tamen eſt Virum acutiſſimum nihil de hac re edidiſſe niſi brevem illam *Introductionem*; pretioſam quidem eam, ſed priorem tantùm operis ab illo ſuſcepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem noſtram facere viderentur nos deſumpſiſſe lubentes agnoſcimus.

* *N. B.* Hæc præpoſitio, ſequente conſonante, ſcribitur ἀντὶ· ſequente vocali lævigatâ ἀντ᾽· ſequente autem vocali aſpiratâ ἀνθ᾽. Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ᾽, ἀφ᾽. et κατὰ, κατ᾽, καθ᾽. et μετὰ, μετ᾽, μεθ᾽. et ἐπὶ, ἐπ᾽, ἐφ᾽. et ὑπὸ, ὑπ᾽, ὑφ᾽. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

Εἰρήνη ANTI πολέμου.	*Pax* pro *bello.*
Thucyd. IV. 20.	
ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν.	Pro *magnis beneficiis.*
Ibid. IV. 11.	

OBSERVANDA.

1. Veriſimillimum eſt Ἀντὶ primitus uſurpatum fuiſſe ad deſignandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—OPPOSITE TO—: Gallicè—*vis-à-vis de*—] id quod fieri ſolebat, antiquiſſimis temporibus, quum merces eſſent commutandæ: [Angl.—*in the caſe of barter.*] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipſam mercium commutationem; vel quodlibet ſuffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something ſubſtituted* in place of *ſome other thing;*] quæ quidem tandem fiebat communis ipſius ſignificatio.

2. Manebat tamen primarius ejus ſenſus in vocibus pleriſque compoſitis: Sic, ANTIλέγω, CONTRA*dico*; ANTIφωνέω, è contrario *ſono*: Κἀγὼ μὲ ἦδον ἄθλους Ἡρακλέους· λύρη δὲ Ἔρωτας ANTιφώνει. [Anacr. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a ſinging the labours of Hercules; my Lyre, on the other hand,* in oppoſition to *me, began to reſound Loves.* In quibuſdam autem cernere eſt alteram illam vulgarem ejus ſignificationem: Sic, ANTωνόμασε Μεσσήνην, [Thucyd. VI. 5.] *He* changed *its name into Meſſene.* [*He ſubſtituted Meſſene* inſtead of *its other name.*]

3. Ἀντὶ ſæpè ſupprimitur per Ellipſin, præſertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, πόσου τὶς πρίασθαι δύναται τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα; δραχμῆς. [Æſop. Fab.] For [inſtead of]

of] *how much can one buy the ſtatue of Juno?* For *a drachma*, i. e. ἀντὶ πόσου—ἀντὶ δραχμῆς. [Vide *Lamberti Bos* Ellipſ. Gr.]

4. Ἀντὶ ſæpè regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ANTI τοῦ τιμωρήσασθαι, [Æſop. Fab.] Inſtead of *puniſhing.*

2. Ἀπὸ.

Ἀπὸ—Latinè ſignificat *a, ab, de.* Anglicè FROM. Sic,

Κῦρος ὡρμᾶτο ΑΠΟ Σάρδιων. Xenoph. Anab. I.	*Cyrus began his march* FROM *Sardes.*
ΑΠΟ τοῦ Ποσειδωνίου. Thucyd. IV. 118.	FROM *the temple of Neptune.*

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Diſceſſum aut Diſtantiam unius hominis vel rei A *loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Diſtance of one perſon or thing* FROM the place *of another.*] Unde, per tranſitionem facilem, uſurpatur etiam ad ſignificandum Progreſſum vel Intervallum unius puncti *Temporis* AB altero; et redditur interdum *poſt;* Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après:* Sic, ΑΠΟ τοῦ νῦν, FROM *the preſent time.* ΑΠΟ δείπνου, *a cœnâ: after* [FROM *the time of*] *ſupper.* ΑΠΟ σάλπιγγος, a *tubæ ſigno;* poſt *tubæ ſonitum.*

2. Ἀπὸ Latinè ſignificat, *a, ab:* Angl. FROM: Sed variè aliquatenus in variis: Exempli cauſâ: 1mo, Ἐνεργίαν denotat

notat agentis directam *ab—* : Sic,—ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος—[Il. δ. 275.] a *ſpeculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τῦ τείχιως μάχεσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujuſvis ablatam *ab—* : Sic, θυσίας θύων μικρὰς ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering ſmall ſacrifices* FROM *a ſmall fortune*, &c.

3. Ex quibus omnibus diſcentes nequibunt non ſentire genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujuſcemodi phraſibus : Scil.

Οἱ ἀπὸ	τῆς βυλῆς,	*Senatores.*
	τῦ πλήθυς,	*Plebeii.*
	φιλοσοφίας καὶ λόγων,	*Philoſophi ac Literati.*
	τῆς στοᾶς,	*Stoici.*
	τῦ περιπάτυ,	*Peripatetici.*
	τῶν μαθημάτων,	*Mathematici.*

Item,

Ἀπὸ	τύχης,	*Fortuitò.*
	στόματος, μνήμης,	*Memoriter.*
	γλώσσης,	*Vivâ voce.*

4. Simplicis hujus præpoſitionis vi benè perſpectâ, eadem ejus vis in compoſitione etiam obſervanda eſt *: Exempli gratiâ; οἶκος, *domus;* ΑΠοικος, *in coloniam miſſus;* ΑΠοικία, *colonia;* ΑΠοικίω, *in coloniam mitto;* ΑΠοικίζω, *in coloniam deduco.* βαίνω, *eo,* ΑΠΟβαίνω, *abeo,* βάλλω, *jacio,* ΑΠΟβάλλω, *objicio.* &c.

5. Ἀπὸ

* Idque etiam cum ſignificationem Verbi ſimplicis nunc augere, nunc evertere videatur : ſic, καλύπτω, *tego,* ΑΠΟ-

καλύπτω

5. Ἀπὸ in compoſitione ſæpè regit ſuum caſum: Sic, ΑΠέχομαι κακῶν, *abſtineo a malis.* Ubi obiter notanda eſt etiam vera ſignificatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myſelf,* ΑΠΟ κακῶν, FROM *miſchief.*

6. Denique, Ἀπὸ interdum ſupprimitur per Ellipſin: Sic, ἁρπάξειν θανάτου, *eripere morti,* i. e. ΑΠΟ θανάτου. Ex Homero ſuppetit exemplum utriuſque Syntaxeos ſimul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ΑΠΟ χροὸς ὥς ὅτε μήτηρ
Παῖδος ἔεργει μυῖαν —— [Il. δ. 130.]
Hæc verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater
A filio arcet muſcam—— *

3. Ἐκ

καλύπτω, *detego;* quaſi dicas Anglicè, *I take the veil away* FROM *any thing.* κρύπτω, *abſcondo,* ΑΠΟκρύπτω, *ſeorſum abſcondo,* Anglicè, *I hide ſomething apart* FROM *other things.* [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *deliteſco.*] μανθάνω, *diſco,* ἀπομανθάνω, *dediſco;* Anglicè, *I depart* FROM *learning; I forget.* διδάσκω, *doceo,* ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo.* Anglicè, *I am quite away* FROM *teaching. I do ſomething quite the reverſe of teaching.* Atque ita Horatius, Lib. II. Od. 2.

—————— populumque falſis
Dedocet uti
Vocibus——————

And does what is quite the reverſe of teaching the people to uſe falſe appellations.

* Vide *Lamberti Bos* Ellipſes Gr. [p. 470. Edit. Norimberg. 1763.] De quo doctiſſimo Scriptore licet obſervare, eum

3. Ἐκ vel ἐξ *.

Ἐκ vel ἐξ—Latinè ſignificat *e, ex*, Anglicè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χερρονήσε ὁρμώμενος· Xenoph. Anab. I.	E *Cherſoneſo prodiens.*
ΕΚ ϛόματος λύκε· Æſop.	Ex *ore lupi.*

OBSERVANDA.

1. Primigenius uſus Præpoſitionis Ἐκ vel ἐξ, eſt indicare aliquem *diſcedere* E loco; vel quodvis *eximi* EX quovis alio: [Anglicè, *That a perſon departs* OUT OF *a place*; or, *that any thing is taken* OUT OF *any other thing.*] Inde facilè tranſfertur ad ſignificandum; 1mo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A Cup of* [*made* OUT OF] *Gold.* 2do, Aliquid exemptum E numero: Sic, Ἐκ μετοίκων, EX *inquilinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum EX uno ſtatu in alterum: Sic, Ἐξ εἰρήνης πολεμοῦν, [Thucyd. I. 120.] *pacem cum bello commutare:* Angl. OUT OF *peace to make war.*

2. Evidens eſt differentia inter Ἐκ et Ἀπο· Sic, Ἐξ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τοῦ βουλευτηρίου, [Platon. Menex. ad Init.] E *foro et* A *Senatu.* In quibuſdam tamen locutionibus, neglectâ hac

---

eum amori ſuo erga Ellipſin nimis indulſiſſe: quanquam tamen nec ille ſuâ laude ſit fraudandus, quippe qui multò dilucidiùs et elegantiùs quam vulgus philologorum ſententiam ſuam ubique expoſuerit.

* Scil. ἐκ ante conſonantem; ἐξ ante vocalem.

hac differentiâ, utpote non tanti, utravis communiter uſurpari videtur: Sic,—ὄναρ ΕΚ Διὸς ἐστὶν. [Il. α. 63.] *Somnium a Jove eſt.* Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα: [Theocr. Idyl. ιζ.] *A Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici poteſt ΕΞ ἀρίστου, et ΑΠ' ἄριστου, a *prandio*; Angl. *after dinner*; item Οἱ ΑΠΟ τῆς στοᾶς· et Οἱ ΕΚ τῆς στοᾶς, *Stoici* *. &c.

3. In nonnullis etiam phraſibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, Ἐκ et Ἀπὸ communiter uſurpari poſſunt: Sic, ΕΚ τοῦ δικαίου, *juſtè*. ΕΚ τοῦ ἀδίκου, *injuſtè*. ΕΚ τῶν θεμελίων, *funditus*. ΕΚ τοῦ παραχρῆμα, *ſubitò*. &c.

4. Eandem hujus præpoſitionis vim cernere eſt in compoſitione: Sic, Ἔκφρων, *demens*, [Angl. OUT OF *one's wits*;] ΕΚβαίνω, *egredior*; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educo*; ΕΞαλλομαι, *exſilio*. Sed notandum, quodcunque in ſuo genere magnum eſt et excellit, id videri eſſe *exemptum e* turbâ, *e* grege cæterarum ejus generis rerum; (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*.) Quapropter Ἐκ in compoſitione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur eſſe κατ' ἐξοχήν· Sic, ΕΞαίρετος, *eximius*; ΕΚπικρος, *valde amarus*, ΕΚπορθέω, *devaſto*; ΕΚταράσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valdè honoro*; Ἐκλάμπω, *eluceo*; Ἐκμανθάνω, *ediſco*; Ἐκβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry* OUT.]

Denique, Ἐκ interdum ſupprimitur per Ellipſin: Sic, —τόσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας, [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς·] Σιδήρου πεπoιημένος, e *ferro factus*; [i. e. ΕΚ σιδήρου.]

* Vide ſuprà inter Obſervanda ad ἀπὸ.

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè ſignificat *ante, pro, præ*: Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων. Eurip.	Ante *ædes.*
ΠΡΟ τῶνδε φωνεῖν. Soph.	Præ *his loqui.*

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius eſt quod ad *locum.* [Angl. *Priority in point of* place.] Et quoniam qui aliquid contra vim alienam defendit, neceſſe ſit ut is ſeipſum ſiſtat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ uſurpatur ad id exprimendum quod eſt etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*:] Sic, ΠΡΟ τῶν ἰδίων μάχεται, pro *ſuis pugnat*: Angl. *He fights* for [in defence of] *his own.* Et quoniam qui proceres aut reges adierit, veriſimile ſit eum ſtare *ante* eos; i. e. iis in conſpectu *coram*; idcirco Πρὸ uſurpatur ad id ſignificandum quod eſt Latinè *coram*; [Angl. BEFORE, i. e. *In preſence of.* Sic, ΠΡΟ τῦ βασιλέως, coram *rege.* Angl. BEFORE [in preſence of] *the king.*

2. Πρό, per tranſitionem facilem, uſurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem eſt uſus ejus frequentiſſimus: Sic, ΠΡΟ τῆς ἕω, [Thucyd. IV. 31.] Ante *auroram*; Angl. BEFORE *morning.* Et quoniam qui alterum alteri antepoſuerit, veriſimile ſit eum quod melius quam quod pejus eſſe crediderit id *priùs* ſumpturum; idcirco Πρὸ uſurpatur ad denotandum id quod eſt Latinè *præ*, i. e. *potius quam*; [Angl. BEFORE, i. e. *In preference to.*] Sic, πολέμου ΠΡΟ εἰρήνης αἱρεῖται, [Herodot.] *bellum* præ *pace deligit*;

deligit; vel, *bellum* potius quam *pacem deligit:* Angl. *He chooſes war* in preference to *peace. He prefers war* BEFORE *peace.* Ἐκεῖνῳ ΠΡΟ τούτου ἐχρῶντο, [Thucyd. IV. 126.] *illâ* potius quam *hac ratione utebantur.* Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other* *.

3. Ex quibus omnibus manifeſtiſſima eſt hujus præpoſitionis vis in compoſitione: Exempli gratiâ; ΠΡΟπύλαιον, *veſtibulum domus:* ΠΡΟθύμος, *ſedulus:* ΠΡΟλαμβάνω, *anticipo:* ΠΡΟμάχομαι, *propugno:* ΠΡΟπιμπω, *præmitto:* ΠΡΟβαίνω, *prægredior, antecello,* &c. Et quando verbum, quîcum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujuſce præpoſitionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth:* Sic, ΠΡΟάγω, *educo;* Angl. *I lead* forth: ΠΡΟίέχομαι, *egredior, prodeo;* Angl. *I go or come* forth. ΠΡΟκαλίομαι, *provoco aliquem* [puta *ad ſingulare certamen*]; Angl. *I call* forth. *I challenge.*

II.

---

* Diſcentes obſervent quoque conſtructionem præpoſitionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accuſativo agentis ante infinitivum: Sic, ΠΡΟ τοῦ τύπτειν· Angl. BEFORE *ſtriking.* ΠΡΟ τοῦ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I ſtruck.* ΠΡΟ τοῦ ἐκεῖνον τετυφέναι, BEFORE *he is* [*or was*] *done with ſtriking,* &c. De Ellipſi hujus præpoſitionis vide Lambert. Bos Ellipſ. Gr. ad vocem.

II.

Duæ regunt Dativum ſolummodo: Scil. Ἐν, σὺν *.

1. Ἐν

---

* Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod ſciam, nulla alia uſquam gentium tam plenè aſſequuta eſt lingua, ſedulò obſervent diſcentes et admirentur.

1. Ἐν et Σὺν, in compoſitione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, *immuto*. ΣΥΝ-Θιάω, *una habito*, &c.

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum: Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante ſecundum in γ. Exempli gratiâ:

1. ΕΜ-	Πίπτω,	*incido.*	ΣΥΜ-	Πείθω,	*una perſuadeo.*
	Βάλλω,	*injicio.*		Βαίνω,	*congredior.*
	Φορέω,	*importo.*		Φρονέω,	*conſentio.*
2. ΕΓ-	Κλείω,	*includo.*	ΣΥΓ-	Καλέω,	*convoco.*
	Γράφω,	*inſcribo.*		Γελάω,	*ſimul rideo.*
	Χρίω,	*inungo.*		Χέω,	*confundo.*
3. ΕΝ-	Τείνω,	*intendo.*	ΣΥΝ-	Ταράσσω,	*commoveo.*
	Δίδωμι,	*in manus do.*		Δέω,	*colligo.*
	Θλίβω,	*imprimo.*		Θνήσκω,	*commorior.*

3. ν ante liquidam in alteram liqueſcit liquidam ejuſdem generis: Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	*illuceo.*	ΣΥΛ-Λέγω.	*colligo.*
ΕΜ-Μίγνύμι,	*immiſceo.*	ΣΥΜ-Μάπτω,	*corripio.*
ΕΝ-Ναίω,	*inhabito.*	ΣΥΝ-Νοέω,	*mecum reputo.*
ΕΡ-Ριγόω *,	*inalgeſco.*	ΣΥΡ-Ρέω,	*confluo.*

4.

---

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibuſdam perſonis cum verborum ſimplicium augmento ſyllabico: quapropter

I. Ἐν.

Ἐν—Latine ſignificat *in* (ſcil. *in loco*, VEL *intra locum.*) Anglice IN : Gallice *en*, *dans*. Sic,

EN

---

4. ν ante σ, ſequente vocali, fit alterum σ· ſequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Ἐν immutata, ne ſcil. confundatur in quibuſdam perſonis cum verborum ſimplicium augmento ſyllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σιτίω, *una cibum capio.*

σπ	ΣΠάω,	*contrabo.*		ΣΠίιρω,	*infero.*
σβ ΣΥ-	[Deeſt exemplum †.]		EN-	[Deeſt	exemplum †.]
σφ	ΣΦάττω,	*ſimul jugulo.*		ΣΦραγίζω,	*ſignum imprimo.*
σκ	ΣΚάπτω,	*ſimul fodio.*		ΣΚήπτω,	*ingruo.*
σγ ΣΥ-	[Deeſt exemplum ‡.]		EN-	[Deeſt	exemplum ‡.]
σχ	ΣΧηματίζω,	*conformo.*		ΣΧολάζω,	*immoror.*
στ	ΣΤρατίνω,	*ſimul milito.*		ΣΤρίφω,	*intorqueo.*
σδ ΣΥ-	Ζάω ‖,	*una vivo.*	EN-	Ζέομαι ‖,	*inferveo.*
σϑ	[Deeſt exemplum §.]			[Deeſt	exemplum §.]

Cæterùm, methodus augmenti in ejuſmodi verbis inſerendi traditur vivâ voce inter docendum.

---

ter ἐν ante ρ plerumque manet immutata : Sic, EN-Ράπτω, *inſuo.* &c.

† Nulla enim eſt vox Græca quæ incipit a σβ niſi σβέννυμι, *extinguo*, cum ſuis verbalibus.

‡ Nulla enim vox Græca incipit a σγ.

‖ Nam ζ quæ valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores, qui ponunt συρίσδω pro eo quod eſt συρίζω, *fiſtulâ cano.* Attamen ψ eſt ſemper πς, βς, vel φς· et ξ eſt κς, γς, vel χς.

§ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σϑ niſi σϑένω, *valeo.*

ΕΝ τούτῳ τῷ τόπῳ. Xenoph. Anab.	In *hoc loco.*
Ἔτι ΕΝ Βαβυλῶνι κεῖμαι. Lucian.	*Adhuc* in *Babylone jaceo.*

OBSERVANDA.

1. Ἐν deſignat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum* *. [Angl. *that ſomething is contained within a limited* place.] Inde transfertur ad idem notandum quum ſermo ſit de ſpatio *temporis:* Sic, ΕΝ τρισὶν ἡμέραις, *tribus diebus.* ΕΝ σπονδαῖς, Angl. In [*during*] *the time of the truce* †.

2. Inde etiam notat; 1mo, Aliquid eſſe *inter* alia: [Angl. *Among.*] Sic, Ὄυρεσς ΕΝ κορυφῆς, [Il. β. 456.] *Montis* in *verticibus.* ΕΝ ἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. Among *perſons who know.* 2do, Alterum eſſe *in* poteſtate alterius; Latinè *penes:* Sic, ΕΝ ἐμοί ἐστί, In *me eſt.* ΕΝ σοὶ γάρ ἐσμὲν, [Soph. Oed. Tyr.] In *te enim ſumus;* Angl. *We are* in *thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem eſſe *in* certo ſtatu ſive animi, ſeu corporis; veluti quum dicimus; ΕΝ φόβῳ εἰμί, In *timore*

---

* Idque ſive ſermo ſit de motu, ſeu de quiete intra ſpatium iſtud definitum: velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω ΕΝ τῷ γυμνασίῳ, *Sedeo vel ambulo* in *gymnaſio.*

† Huc pertinent ΕΝ τῷ παρόντι, *Nunc:* ΕΝ τούτῳ, *Interea:* [Supple χρόνῳ.] ΕΝ τῷ σπείρειν, Angl. In *the time of ſowing.* ΕΝ τούτοις ὑπάτοις, *His Conſulibus.* Angl. In *the time of* [during] *their Conſulſhip.* Et ſimilia.

timore ſum: Timeo. ΕΝ θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant.* 4to, Aliquid fieri certo modo; ſic, ΕΝ τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo.* Angl. In *the ſame manner:* [Supple τρόπῳ *.]

3. Eadem ferè hujus præpoſitionis vis in compoſitione notanda eſt: Exempli causâ; ΕΝοικέω, *incolo;* ΕΝοικος, *incola.* ΕΓκαίω, *inuro:* ΕΓκαυμα, *nota inuſta.* ΕΓκαλέω †, *in jus voco;* ΕΓκλημα, *accuſatio.* ΕΜπλέκω, *implico.* ΕΓχρίω, *inungo.* ΕΛΛείπω, *relinquo aliquid in,* &c. ‡.

4. Ἐν interdum ſupprimitur per Ellipſin; Sic,—αἰθέρι ναίων [Il. β. 412.] In *æthere habitans.* Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Eodem die.* &c. Interdum ipſe Dativus poſt ἐν ſupprimitur: velut; ΕΝ ἅδου i. e. ΕΝ τῷ τόπῳ τοῦ ἅδου,—*In inferno.*

2. Σὺν.

---

* Huc ſpectant ΕΝ ἴσῳ, *æqualiter.* ΕΝ καλῷ, *commodè.* ΕΝ καλλίστῳ, *commodiſſimè.* &c.

† De mutuâ, quæ vulgò exiſtimatur, confuſione præpoſitionum Ἐν et Εἰς, vide infra ad Εἰς.

‡ Hujus præpoſitionis conſtructio cum Dativo *Inſtrumenti*, quam notarunt Grammatici, velut iſtud ex Euripide, ΕΝ βέλει πληγείς, *percuſſus,* in *telo,* (quod poni volunt pro eo quod eſt *percuſſus telo*) admodum videtur dura. Fortaſſe conſtructio eſt elliptica hoc modo ſupplenda, πλήγεις—τῇ δύναμει ἡ ἐστὶ—ΕΝ βέλει, *percuſſus* vi quæ ineſt *telo:* tanquam ac ſi cauſa efficiens ineſſet inſtrumento. Sic apud *Xenoph.* φανερὸν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι ἅτ' ἂν Θρᾳξὶ ΕΝ πέλταις καὶ ἀκοντίοις, ἅτε Σκύθαις ΕΝ τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifeſtum eſt Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcubus velle decertare.* Mem. Socrat. III. 9.

2. Σὺν *.

Σὺν—Latinè ſignificat *cum, unà cum.* Anglicè WITH, *together* WITH. Gallicè *avec.* Sic,

Βασιλεὺς ΣΥΝ τῷ ϛρατεύματι. Xen. Anab. I.	*Rex* cum *ſuo exercitu.*
—ΣΥΝ τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. Iliad. γ. 29.	Cum *armis deſiliit humi.*

OBSERVANDA.

1. Σὺν denotat aliquid vel comitans vel adjunctum [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam uſurpatur interdum ad notandum; 1mo, Auxilium comitantis; Sic, ΞΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] Cum *deorum auxilio.* ΣΥΝ τινι εἶναι, *Stare a partibus alicui;* Angl. *To be* WITH *any one: To be on the ſide of any one.* 2do, Id quod eſt conſentaneum *cum—*; Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege conſentaneum.* 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium; Sic, ΣΥΝ κόσμῳ, *concinnè*, Angl. WITH *elegance: In an elegant manner.* ΣΥΝ φόβῳ, *timidè*, Angl. WITH *fear.* 4to, Interdum etiam tempus reſpicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè, avec *le tems.*

2. In compoſitione vis ejus eſt manifeſtiſſima; Sic, ΣΥΝ-

ἄγω,

* Atticè ΞΥΝ.